

Lagrådsremiss

Skatt på kemikalier i vissa konsumentvaror

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 9 juni 2016

Magdalena Andersson

Monica Falck
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att det införs en punktskatt på kemikalier i viss elektronik. Syftet med skatten är att minska tillförseln av farliga ämnen till människors hemmiljö. Skatten är konstruerad så att samtliga varor inom avgränsade varugrupper är skattepliktiga. Den skattskyldige får sedan göra avdrag för skatten om vissa listade grupper av ämnen inte förekommer i varan. Skattskyldig är den som yrkesmässigt tillverkar eller importerar, för in eller tar emot en vara från ett annat land. Försäljning från utländska försäljare direkt till en konsument i Sverige beskattas dock inte. Förslaget föreslås träda i kraft den 1 april 2017 och, i fråga om skattskyldighet, tillämpas från och med den 1 juli 2017.

I lagrådsremissen föreslås även vissa följdändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244), tullagen (2016:253) och lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om skatt på kemikalier i viss elektronik.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	23
2.3	Förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253).....	27
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	28
3	Ärendet och dess beredning.....	29
4	Bakgrund.....	29
4.1	Kemikalieskatteutredningen.....	29
4.2	Utredningens förslag om skatt på viss elektronik.....	30
4.3	Promemorians förslag.....	31
5	Skatt på kemikalier i viss elektronik.....	31
5.1	Skattens huvudsakliga utformning.....	31
5.2	Möjligheten till skatteavdrag.....	45
5.3	Skattskyldig och skattskyldighet.....	61
5.4	Undantag från skattskyldighetens inträde i vissa fall.....	70
5.5	Förfarandet och ersättningsfrågor.....	71
5.6	Internationell rätt.....	76
5.7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	79
5.8	Justeringar avseende andra punktskatter.....	79
6	Skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.....	81
7	Offentligfinansiella och andra effekter.....	82
7.1	Offentligfinansiella effekter.....	82
7.2	Effekter på priser, volymer, import, export, e-handel och tillverkning.....	83
7.3	Effekter för företagen.....	83
7.4	Effekter för människors hälsa och samhällsekonomiska effekter.....	84
7.5	Fördelningseffekter och effekter för jämställdheten.....	85
7.6	Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna.....	86
7.7	Övriga effekter.....	87
8	Författningskommentar.....	88
8.1	Förslaget till lag (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik.....	88
8.2	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	101
8.3	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253).....	102

8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	102
Bilaga 1	Betänkandets lagförslag.....	103
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	118
Bilaga 3	Promemorians lagförslag.....	119
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	139

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om skatt på kemikalier i viss elektronik,
2. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. lag om ändring i tullagen (2016:253),
4. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt ska betalas till staten enligt denna lag för sådan elektronik som anges i 3 §.

Lagens hänvisningar till KN-nr avser den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2015.

Innebörden av vissa uttryck

2 § I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS),

– *reaktivt tillsatt förening*: en förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar,

– *additivt tillsatt förening*: en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. annan person än en enskild person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *utländsk säljare*: en säljare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas här,

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt

tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 § Skatt ska betalas för varor hänförliga till följande KN-nr:

1. 8418 10, 8418 21, 8418 29, 8418 30 och 8418 40,
2. 8422 11,
3. 8450 11, 8450 12 och 8450 19,
4. 8451 21,
5. 8471 30, 8471 41 och 8471 49,
6. 8508 11,
7. 8516 50 och 8516 60,
8. 8517 11, 8517 12, 8517 18 och 8517 62,
9. 8519 30, 8519 50, 8519 81 och 8519 89,
10. 8521 10 och 8521 90,
11. 8527 12, 8527 13, 8527 19, 8527 91, 8527 92 och 8527 99,
12. 8528 41, 8528 49, 8528 51, 8528 59, 8528 71, 8528 72 och 8528 73, samt
13. 9504 50.

För en skattepliktig vara som avses i första stycket 1–4, 6 eller 7 ska skatt betalas med 8 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans nettovikt. Skatt ska dock inte betalas med högre belopp än 320 kronor per skattepliktig vara.

För en skattepliktig vara som avses i första stycket 5 eller 8–13 ska skatt betalas med 120 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans nettovikt. Skatt ska dock inte betalas med högre belopp än 320 kronor per skattepliktig vara.

Vid beräkning av skatt enligt andra och tredje styckena ska den skattepliktiga varans nettovikt avrundas nedåt till närmaste hela gram.

4 § För skattepliktig vara som uppfyller de villkor som framgår av 5 § får den skattskyldige göra avdrag för skatt med 50 procent av den skatt som ska betalas enligt 3 §.

För skattepliktig vara som uppfyller villkoren i både 5 och 6 §§ får den skattskyldige i stället för vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt med 90 procent av den skatt som ska betalas enligt 3 §.

5 § Rätt till avdrag för skatt enligt denna paragraf föreligger om varan inte innehåller någon additivt tillsatt brom- eller klorförening som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i

1. ett kretskort, med undantag för kortets komponenter, eller
2. en plastdel som väger mer än 25 gram.

6 § Rätt till avdrag för skatt enligt denna paragraf föreligger om varan inte innehåller

1. någon additivt tillsatt fosorförening som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i

- a) ett kretskort, med undantag för kortets komponenter, eller
- b) en plastdel som väger mer än 25 gram, eller
- 2. någon reaktivt tillsatt brom- eller klorförening som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i
 - a) ett kretskort, med undantag för kortets komponenter, eller
 - b) en plastdel som väger mer än 25 gram.

7 § De brom-, klor- och fosforföreningar som anges i bilagan till denna lag ska vid tillämpning av lagen anses vara additivt eller reaktivt tillsatta i enlighet med vad som anges i bilagan om inte den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten har visat att de är tillsatta på annat sätt.

Skattskyldighet och lagerhållare

8 § Skattskyldig enligt denna lag är den som

- 1. godkänts som lagerhållare enligt 10 §,
 - 2. i annat fall än som avses i 1
 - a) yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor, eller
 - b) från ett annat EU-land till Sverige yrkesmässigt för in eller tar emot skattepliktiga varor.
- Regler om skattskyldighet vid yrkesmässig import finns i 9 §.

9 § Skattskyldig för yrkesmässig import av skattepliktiga varor är

- 1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
- 2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 10 §.

10 § Som lagerhållare får godkännas den som

- 1. i Sverige avser att yrkesmässigt
 - a) tillverka skattepliktiga varor,
 - b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,
 - c) importera skattepliktiga varor från tredjeland, eller
 - d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, och
- 2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 12 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldighetens inträde

12 § Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,
2. för den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Undantag från skattskyldighetens inträde

13 § Skattskyldigheten inträder inte för en skattepliktig vara som

1. säljs direkt från en utländsk säljare till en konsument i Sverige, och
2. levereras från ett område utanför Sveriges territorium.

14 § För en godkänd lagerhållare inträder inte skattskyldighet för en skattepliktig vara som

1. skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt för,
2. levereras till en köpare i ett annat land,
3. blivit fullständigt förstörd genom oförutsedda händelser eller force majeure,
4. lämnas för avfallsåtervinning, eller
5. har återanvänts vid tillverkning av skattepliktiga varor.

Förfarande och överklagande

15 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

16 § Beslut enligt 10 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.
2. Bestämmelserna i 1–9 och 12–15 §§ tillämpas första gången på skattskyldighet som inträder efter utgången av juni 2017.

Bilaga till lag om skatt på kemikalier i viss elektronik

CAS-nummer	Grund- ämne	Engelskt namn	Svenskt namn	Reaktiv/ Additivt	Kommentar
1003300-73-9	P	Phosphoric acid, mixed esters with [1,1'-bisphenyl- 4,4'-diol] and phenol; BPBP	Fosforsyra, blandade estrar med [1,1'-bisfenyl-4,4'-diol] och fenol	reaktivt	
11120-29-9	Cl	Polychlorinated biphenyls (PCB)	Polyklorerade bifenyler	additivt	Samma ämne har CAS 1336-36-3, 11120-29-9
115-86-6	P	Triphenylphosphate (TPHP)	Trifenylfosfat	additivt	
115-88-8	P	Diphenyl octyl phosphate	Difenyloktylfosfat	additivt	
115-96-8	P, Cl	Tris(2-chloroethyl) phosphate (TCEP)	Tris(2-kloretyl)fosfat	additivt	
1163-19-5	Br	Decabromodiphenyl Ether, 2,2',3,3',4,4',5,5',6,6'-Decabromodiphenyl ether (BDE-209)	Dekabromodifenyleter	additivt	
118-79-6	Br	2,4,6-Tribromophenol	2,4,6-Tribromofenol	additivt	
1195978-93-8	Br	FR-122P (polymer)	FR-122P (polymer)	reaktivt	
12124-97-9	Br	Ammonium bromide	Ammoniumbromid	additivt	
1241-94-7	P	2-ethylhexyl diphenyl phosphate	2-etylhexyl difenylfosfat	additivt	
124-64-1	P, Cl	Tetrakis(hydroxymethyl)-phosphonium chloride (THPC)	Tetrakis(hydroximetyl)fosfoniumklorid	additivt	
125997-21-9	P	Resorcinolbis(biphenylphosphate) (PBDPP)	Resorcinolbis(bifenylfosfat)	additivt	Samma ämne har CAS 57583-54-7 och 125997-21-9

126-72-7	P	Tris(2,3-dibromopropyl)phosphate	Tris(2,3-dibromopropyl)fosfat	additivt	
126-73-8	P	Tri-n-butyl phosphate (TBP)	Tri-n-butylfosfat	additivt	
1330-78-5	P	Tricresyl phosphate (TCP)	Tricresylfosfat	additivt	
1336-36-3	Cl	Polychlorinated biphenyls (PCB)	Polyklorerade bifenyler	additivt	Samma ämne har CAS 1336-36-3 och 11120-29-9
135229-48-0	Br	Brominated epoxy resin end-capped with tribromophenol	Brominerad epoxi resin (end-capped with tribromofenol)	reaktivt	Samma ämne har CAS 139638-58-7, 135229-48-0 och 158725-44-1
13560-89-9	Cl	Bis(hexachlorocyclopentadieno) Cyclooctane (Dechlorane A)	Bis(hexaklorocyclopentadieno) cyklooktan	additivt	
13654-09-6	Br	Decabromobiphenyl (decaBB)	Deka-bromobifenyl	additivt	
13674-84-5	P, Cl	Tris(1-chloro-2-propyl) phosphate (TCPP)	Tris(1-klor-2-propyl)fosfat	additivt	
13674-87-8	P, Cl	Tris(1,3-dichloro-2-propyl)phosphate (TDCPP)	Tris(1,3-diklor-2-propyl)fosfat	additivt	
139638-58-7	Br	Brominated epoxy resin end-capped with tribromophenol	Brominerad epoxi resin (end-capped with tribromofenol)	reaktivt	Samma ämne har CAS 139638-58-7, 135229-48-0 och 158725-44-1
142474-86-0	P	Linear alkyl diphenyl phosphate	Linjär alkylidifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 27460-02-2, 142474-86-0 och

					56827-92-0
150103-83-6	P	Diethylethane phosphonate (DEEP)	Dietyletanfosfonat	additivt	Samma ämne har CAS 78-38-6 och 150103-83-6
15541-60-3	P	Melamine Polyphosphate	Melaminpolyfosfat	reaktivt	Samma ämne har CAS 15541-60-3, 218768-84-4 och 56386-64-2
158725-44-1	Br	Brominated epoxy resin end-capped with tribromophenol	Brominerad epoxi resin (end-capped with tribromofenol)	reaktivt	Samma ämne har CAS 139638-58-7, 135229-48-0 och 158725-44-1
174956-83-3	P	Trixylyl phosphate (TXP)	Trixylenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 25155-23-1, 95660-61-0 och 174956-83-3
181028-79-5	P	Bisphenol A bis-(diphenyl phosphate); BAPP	Bisfenol A bis-(difenylfosfat)	reaktivt	Samma ämne har CAS 181028-79-5 och 5945-33-5
182346-21-0	Br	2,2',3,4,4'-Pentabromodiphenyl ether (BDE-85)	2,2',3,4,4'-Pentabromodifenyl eter (BDE-85)	additivt	
182677-30-1	Br	2,2',3,4,4',5'-Hexabromodiphenyl ether (BDE-138)	2,2',3,4,4',5'-Hexabromodifenyl eter (BDE-138)	additivt	
184538-58-7	P	Oligomeric ethyl ethylene phosphate/Alkylphosphate Oligomer (Fyrol PNX, Fyrol PNX LE)	Alkylfosfatoligomer	additivt	
184963-09-5	Cl	Chlorinated polymers and elastomers	Klorerade polymerer och elastomerer	reaktivt	Grupp med många

					ämnen t.ex PVC (CAS 9002-86-2) och Neopren (CAS 184963-09-5)
189084-61-5	Br	2,3,4,4'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-66)	2,3,4,4'-Tetrabromodifenyl eter (BDE-66)	additivt	
189084-62-6	Br	2',3,4,6'-Tetrabromodiphenyl ether/ 2,2',4,5'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-71/49)	2',3,4,6'-Tetrabromodifenyl eter/ 2,2',4,5'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-71/49)	additivt	Samma ämne har CAS 189084-62-6 och 243982-82-3
189084-66-0	Br	2,2',4,4',6-Pentabromodiphenyl ether (BDE-100)	2,2',4,4',6-Pentabromodifenyl eter (BDE-100)	additivt	
189084-66-0	Br	2,3',4,4',6-Pentabromodiphenyl ether (BDE-119)	2,3',4,4',6-Pentabromodifenyl eter (BDE-119)	additivt	
19186-97-1	Br, P	Tris (tri bromoneopentyl) phosphate	Tris (tribromoneopentyl) fosfat	additivt	
20566-35-2	Br	2-Hydroxy-propyl-2-(2-hydroxy-ethoxy)-ethyl-TBP	2-Hydroxiopropyl-2-(2-hydroxi-etoxi)-etyl-TBP	additivt	
207122-15-4	Br	2,2',4,4',5,6'-Hexabromodiphenyl ether (BDE-154)	2,2',4,4',5,6'-Hexabromodifenyl eter (BDE-154)	additivt	
207122-16-5	Br	2,2',3,4,4',5',6-Heptabromodiphenyl ether (BDE-183)	2,2',3,4,4',5',6-Heptabromodifenyl eter (BDE-183)	additivt	
21850-44-2	Br	Tetrabromobisphenol A Bis (2,3-dibromopropyl) Ether	Tetrabromobisfenol A Bis (2,3-dibromopropyl) eter	reaktivt	

218768-84-4	P	Melamine Polyphosphate	Melaminpolyfosfat	reaktivt	Samma ämne har CAS 15541-60-3, 218768-84-4 och 56386-64-2
225789-38-8	P	Aluminum diethylphosphinate	Aluminum dietylfosfinat	additivt	
242-555-3	P	Dimethyl propane phosphonate (DMPP)	Dimetylpropanfosfonat	additivt	
243982-82-3	Br	2',3,4,6'-Tetrabromodiphenyl ether/ 2,2',4,5'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-71/49)	2',3,4,6'-Tetrabromodifenyl eter/ 2,2',4,5'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-71/49)	additivt	Samma ämne har CAS 189084-62-6 och 243982-82-3
25155-23-1	P	Trixylyl phosphate (TXP)	Trixylenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 25155-23-1, 95660-61-0 och 174956-83-3
25327-89-3	Br	Tetrabromobisphenol A diallyl ether	Tetrabromobisphenol A diallyleter	reaktivt	
25637-99-4	Br	Hexabromocyclododecane (HBCD)	Hexabromocyklododekan	additivt	Samma ämne har CAS 3194-55-6 och 25637-99-4
25713-60-4	Br	2,4,6-tris(2,4,6-tribromophenoxy)-1,3,5-triazine (TTBP-TAZ)	2,4,6-tris(2,4,6-tribromofenoxi)-1,3,5-triazin (TTBP-TAZ)	additivt	
26040-51-7	Br	Bis-(2-ethylhexyl)-3,4,5,6-tetrabromo-phthalate (BEH-TEBP)	Bis-(2-etylhexyl)-3,4,5,6-tetrabromo-ftalat	additivt	
26248-87-3	P, Cl	Tris(3-chloropropyl) phosphate	Tris(3-klorpropyl)fosfat	additivt	
26444-49-5	P	Diphenylcresylphosphate	Difenylkresylfosfat	additivt	
26762-91-4	Br	1,2,3-Tribromo-phenyl-allyl-ether	1,2,3-Tribromofenylallyleter	reaktivt	

26967-76-0	P	Isopropylated triphenyl phosphate (TIPP)	Isopropylerad trifenyfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 68937-41-7, 26967-76-0 och 72668-27-0
27460-02-2	P	Linear alkyl diphenyl phosphate	Linjär alkyldifenyfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 27460-02-2, 142474-86-0 och 56827-92-0
2781-11-05	P	Diethyl N,N bis (2-hydroxyethyl) aminomethylphosphonate	Dietyl N,N bis (2-hydroxietyl) aminometylfosfonat	additivt	
27858-07-7	Br	Octabromobiphenyl (octaBB)	Okta-bromobifenyl	additivt	
284685-45-6	P	Zinc Diethylphosphinate	Zink Dietylfosfinat	additivt	
287-477-0	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
28906-13-0	Br	TBBA carbonate oligomer	TBBA karbonat oligomer	reaktivt	
29761-21-5	P	Isodecyl diphenyl phosphate	Isodecyl difenyfosfat	additivt	
30496-13-0	Br	Brominated Epoxy Polymers	Brominerade epoxipolymerer	reaktivt	Samma ämne har CAS 68928-70-1 och 3072-84-2

3194-55-6	Br	Hexabromocyclododecane (HBCD)	Hexabromocyklododekan	additivt	Samma ämne har CAS 3194-55-6 och 25637-99-4
32534-81-9	Br	Penta-bromodiphenyl ether (Penta-BDE)	Penta-bromodifenyleter	additivt	
32536-52-0	Br	Octa-bromodiphenyl ether (Octa-BDE)	Okta-bromodifenyleter	additivt	
32588-76-4	Br	Ethylene Bis-Tetrabromophthalimide	Etylen Bis-Tetrabromofthalimid	additivt	
3278-89-5	Br	2,4,6-Tribromo-phenyl-allyl-ether	2,4,6-Tribromofenylallyleter	reaktivt	
32844-27-2	Br	TBBA-bisphenol A-phosgene polymer	TBBA-bisfenol A-fosgen polymer	reaktivt	
3322-93-8	Br	1,2-Dibromo-4-(1,2-dibromoethyl)cyclohexane	1,2-Dibromo-4-(1,2-dibromoetyl)cyklohexan	additivt	
35109-60-5	Br	2,3-Dibromopropyl- 2,4,6- tribromophenyl ether (DPTE)	2,3-Dibromopropyl- 2,4,6- tribromofenyl eter (DPTE)	additivt	
35948-25-5	P	Dihydrooxaphosphophenantreneoxid (DOPO)	Dihydrooxafosfofenantreneoxid	reaktivt	
36355-01-8	Br	Hexabromobiphenyl (hexaBB)	Hexa-bromobifenyl	additivt	
37853-59-1	Br	1,2-Bis(2,4,6-tribromo-phenoxy) ethane	1,2-Bis(2,4,6-tribromo-fenoksi)etan	additivt	
37853-61-5	Br	TBBA-dimethyl-ether	TBBA-dimetyleter	reaktivt	
39635-79-5	Br	Tetrabromo-bisphenol S	Tetrabromo-bisfenol S	reaktivt	
40039-93-8	Br	TBBA-epichlorhydrin oligomer	TBBA-epiklorhydrinoligomer	reaktivt	
40088-47-9	Br	3,3',4,4'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-77)	3,3',4,4'-Tetrabromodifenyl eter (BDE-77)	additivt	
41318-75-6	Br	2,4,4'-Tribromobiphenyl ether (BDE-28)	2,4,4'-Tribromobifenyl eter (BDE-28)	additivt	
41583-09-9	P	Melamine Phosphate	Melamin fosfonat	additivt	
4162-45-2	Br	TBBA bis-(2-hydroxy-ethyl-ether)	TBBA bis-(2-hydroxietyleter)	reaktivt	
42757-55-1	Br	TBBS-bis-(2,3-dibromo-propyl-ether)	TBBS-bis-(2,3-dibromo-propyl-eter)	additivt	

446255-38-5	Br	2,2',3,3',4,4',5,6'-Octabromodiphenyl ether (BDE-196)	2,2',3,3',4,4',5,6'-Octabromodifenyl eter (BDE-196)	additivt	
52434-90-9	Br	Hexahydro-1,3,5-tris(2,3-dibromopropyl)-1,3,5-triazine-2,4,6-trione	Hexahydro-1,3,5-tris(2,3-dibromopropyl)-1,3,5-triazin-2,4,6-trion	additivt	
52907-07-0	Br	Ethylene-bis(5,6-dibromo-norbornane-2,3-dicarboximide)	Etylen-bis(5,6-dibromo-norbornan-2,3-dikarboximid)	additivt	
5436-43-1	Br	2,2',4,4'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-47)	2,2',4,4'-Tetrabromodifenyl eter (BDE-47)	additivt	
55481-60-2	Br	Bis(methyl)tetrabromo-phthalate	Bis(metyl)tetrabromoftalat	additivt	
55566-30-8	P	Tetrakis(hydroxymethyl)phosphonium sulphate (THPS)	Tetrakis(hydroximetyl)fosfoniumsulfat	additivt	
563-04-2	P	Tri-m-cresyl-phosphate (TMCP)	Tri-m-cresylfosfat	additivt	
56386-64-2	P	Melamine Polyphosphate	Melaminpolyfosfat	reaktivt	Samma ämne har CAS 15541-60-3, 218768-84-4 och 56386-64-2
56803-37-3	P	t-Butylated triphenyl phosphate mixture	t-Butylerad trifenyfosfatblandning	additivt	Samma ämne har CAS 56803-37-3, 65652-41-7 och 78-33-1
56827-92-0	P	Linear alkyl diphenyl phosphate	Linjär alkylidifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 27460-02-2, 142474-86-0 och 56827-92-0

57137-10-7	Br	Poly tribromo-styrene	Polytribromostyren	reaktivt	
57583-54-7	P	Resorcinolbis(biphenylphosphate) (PBDPP)	Resorcinolbis(bifenylfosfat)	additivt	Samma ämne har CAS 57583-54-7 och 125997-21-9
58965-66-5	Br	Tetra-decablo- diphenoxy- benzene	Tetra- decablo- difenoxy- bensen	additivt	
59447-57-3	Br	Poly(pentabromobenzyl acrylate)	Polypentabromobensylakrylat	reaktivt	
5945-33-5	P	Bisphenol A bis-(diphenyl phosphate); BAPP	Bisfenol A bis-(difenylfosfat)	reaktivt	Samma ämne har CAS 181028-79-5 och 5945-33-5
60348-60-6	Br	2,2',4,4',5-Pentabromodiphenyl ether (BDE-99)	2,2',4,4',5-Pentabromodifenyl eter (BDE-99)	additivt	
607-99-8	Br	2,4,6-Tribromoanisol (TBA)	2,4,6-Tribromoanisol	additivt	
608-71-9	Br	Pentabromo-phenol	Pentabromofenol	additivt	
61368-34-1	Br	Tribromo-styrene	Tribromostyren	additivt	
6145-73-9	P, Cl	Tris(2-chloropropyl) phosphate	Tris(2-klorpropyl)fosfat	additivt	
615-58-7	Br	2,4-Dibromophenol	2,4-Dibromofenol	additivt	
632-79-1	Br	Tetrabromophthalic anhydride	Tetrabromoftalanhydrid	reaktivt	
63387-28-0	Br	2,2',3,3',4,4',5,5',6-Nonabromodiphenyl ether (BDE-206)	2,2',3,3',4,4',5,5',6-Nonabromodifenyl eter (BDE-206)	additivt	
63449-39-8	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-

					85-9
63747-58-0	Br	Poly-(m-phenylene methylphosphonate) (Fyrol PMP)	Poly-(m-fenylene metylfosfonat) (Fyrol PMP)	additivt	
65652-41-7	P	t-Butylated triphenyl phosphate mixture	t-Butylerad trifenylyfosfatblandning	additivt	Samma ämne har CAS 56803-37-3, 65652-41-7 och 78-33-1
66034-17-1	P	Piperazine pyrophosphate	Piperazinpyrofosfat	additivt	
68333-79-9	P	Ammoniumpolyphosphate	Ammoniumpolyfosfat	reaktivt	
68631-49-2	Br	2,2',4,4',5,5'-Hexabromobiphenyl ether (BDB 153)	2,2',4,4',5,5'-Hexabromobifenyl eter (BDB 153)	additivt	
68664-06-2	P	Polyphosphonat	Polyfosfonat	reaktivt	
68928-70-1	Br	Tetrabromobisphenol A-tetrabromobisphenol A diglycidyl ether copolymer	Tetrabromobisfenol A-tetrabromobisfenol A diglycidyleter kopolymer	reaktivt	
68937-40-6	P	Tris(isobutylphenyl) phosphate	Tris(isobutylfenyl) fosphate	additivt	
68937-41-7	P	Isopropylated triphenyl phosphate (TIPP)	Isopropylerad trifenylyfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 68937-41-7, 26967-76-0 och 72668-27-0
69882-11-7	Br	Poly(2,6-dibromo-phenylene oxide)	Poly(2,6-dibromo-fenyleneoxid)	reaktivt	
70682-74-5	Br	TBBA-TBBA-diglycidyl-ether oligomer	TBBA-TBBA-diglycidyl-eter oligomer	reaktivt	
71342-77-3	Br	TBBA carbonate oligomer, 2,4,6-tribromo-phenol terminated	TBBA carbonat oligomer, (2,4,6-tribromo-fenol terminated)	reaktivt	

72668-27-0	P	Isopropylated triphenyl phosphate (TIPP)	Isopropylerad trifenyfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 68937-41-7, 26967-76-0 och 72668-27-0
75790-69-1	Br	TBPA, glycol-and propylene-oxide esters	TBPA, glykol-och propylenoxid estrar	additivt	
77226-90-5	P	Poly[phosphonate-co-carbonate]	Polyfosfonatcokarbonat	reaktivt	
7723-14-0	P	Red phosphorous	Röd fosfor	additivt	
78-30-8	P	Tri-o-cresyl phosphate (TOCP)	Tri-o-cresylfosfat	additivt	
78-32-0	P	Tri-p-cresyl phosphate (TCP)	Tri-p-cresylfosfat	additivt	
78-33-1	P	t-Butylated triphenyl phosphate mixture	t-Butylerad trifenyfosfatblandning	additivt	Samma ämne har CAS 56803-37-3, 65652-41-7 och 78-33-1
78-38-6	P	Diethylethane phosphonate (DEEP)	Dietyletanfosfonat	additivt	Samma ämne har CAS 78-38-6 och 150103-83-6
78-40-0	P	Triethyl phosphate (TEP)	Trietylfosfat	additivt	
78-42-2	P	Tris(2-ethylhexyl) phosphate (TEHP)	Tris(2-etylhexyl)fosfat	additivt	
78-51-3	P	Tris(2-butoxyethyl) phosphate (TBEP)	Tris(2-butoxietyl)fosfat	additivt	
79-94-7	Br	TBBPA (Tetrabromobisphenol A)	Tetrabromobisfenol A	reaktivt	Samma ämne har CAS 79-94-7 och 30496-13-0
79-95-8	Cl	Tetrachlorobisfenol A (TCBA)	Tetraklorobisfenol A	reaktivt	

84852-53-9	Br	Decabromodiphenyl ethane	Dekabromodifenyletan	additivt	
85-22-3	Br	Pentabromoethylbenzene	Pentabromoetylbenzen	additivt	
85422-92-0	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
85535-84-8	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
85535-85-9	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
87-83-2	Br	Pentabromotoluene	Pentabromotoluen	additivt	
88497-56-7	Br	Brominated Polystyrene	Bromerad polystyren	reaktivt	

9002-86-2	Cl	Chlorinated polymers and elastomers	Klorerade polymerer och elastomerer	reaktivt	Grupp med många ämnen t.ex PVC (CAS 9002-86-2) och Neopren (CAS 184963-09-5)
94334-64-2	Br	TBBA carbonate oligomer, phenoxy end capped	TBBA karbonat oligomer (Fenoxy end capped)	reaktivt	
95660-61-0	P	Trixylyl phosphate (TXP)	Trixylenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 25155-23-1, 95660-61-0 och 174956-83-3

2.2 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 §, 26 kap. 8 § och 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

15 §

Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
 3. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 4. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 5. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 6. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 7. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
 8. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 9. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 10. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 11. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
 12. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
 13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, *och*
 14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.
13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
 14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., *och*
 15. lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

7 kap.

1 §¹

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

¹ Senaste lydelse 2015:893.

6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,

7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,

9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

10. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1972:820) om skatt på spel,

b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, *eller*

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., *eller*

l) 8 § första stycket 1 lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

8 §

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om 1. lagen (1994:1563) om

tobaksskatt, lagen (1994:1564) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, *eller* lagen (1994:1776) om skatt på energi och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §, *eller* lagen (1994:1776) om skatt på energi *eller lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik* och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §,

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket, eller

3. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

41 kap.

3 §²

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, *och*

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, *och*

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, *och*

11. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi eller lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

² Senaste lydelse 2013:369.

Denna lag träder ikraft den 1 juli 2017.

2.3 Förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § tullagen (2016:253) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- lagen (1994:1564) om alkoholskatt, *och*
- lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
- lagen (1994:1776) om skatt på energi, *och*
- *lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik.*

Denna lag träder ikraft den 1 juli 2017.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 12 § i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 12 §²

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskode enligt 22 b § andra stycket lagen om tobaksskatt, 21 b § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 6 kap. 4 § andra stycket lagen om skatt på energi eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi samt lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet som lagerhållare blev återkallat.

Denna lag träder ikraft den 1 april 2017.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

² Senaste lydelse 2012:775.

3 Ärendet och dess beredning

Inför arbetet med budgetpropositionen för 2017 är det angeläget att de skattefrågor som aktualiseras i regeringens arbete på olika områden kan beredas genom remittering av olika förslag och genom granskning av Lagrådet.

Regeringen beslutade den 19 december 2013 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att analysera behovet av nya ekonomiska styrmedel på kemikalieområdet och, om sådant behov finns, vilken typ av styrmedel som har bäst förutsättningar att vara verkningsfullt och kostnadseffektivt.

Utredningen, som tog namnet Kemikalieskatteutredningen, redovisade sitt uppdrag den 30 mars 2015 i betänkandet Kemikalieskatt – Skatt på vissa konsumentvaror som innehåller kemikalier (SOU 2015:30). Betänkandets lagförslag finns i bilaga 1. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i bilaga 2. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet.

I en promemoria från Finansdepartementet, Kompletterande förslag avseende kemikalieskatterna, föreslogs vissa kompletteringar och justeringar av utredningens förslag. Promemorians lagförslag finns i bilaga 3. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i bilaga 4. Remissyttrandena finns tillgängliga i lagstiftningsärendet.

I denna lagrådsremiss behandlas utredningens betänkande till den del det avser lagförslag samt promemorians förslag.

4 Bakgrund

4.1 Kemikalieskatteutredningen

Kemikalieskatteutredningen hade i uppdrag att analysera behovet av nya ekonomiska styrmedel på kemikalieområdet och om behov av sådana styrmedel bedömdes finnas, föreslå vilken typ av ekonomiskt styrmedel som har bäst förutsättningar att vara verkningsfullt och kostnadseffektivt. Huvudmotivet för dessa ekonomiska styrmedel skulle enligt utredningens kommittédirektiv vara att minska förekomsten av eller risken för exponering och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen från olika varugrupper.

Utredningen valde att ta fram förslag som minskar förekomsten av farliga ämnen i människors hemmiljö. Detta motiverades i betänkandet med att studier har visat att vanliga källor till farliga ämnen i människors hemmiljö är flamskyddsmedel i elektronik samt ftalater i golv och andra byggvaror som innehåller polymerer av vinylklorid, PVC.

Utredningen har tagit fram förslag på två punktskatter. Det ena förslaget är en skatt på viss elektronik och det andra förslaget är en skatt

på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.

4.2 Utredningens förslag om skatt på viss elektronik

Den föreslagna skatten på viss elektronik har enligt utredningen utformats på så sätt att sådana varor som används ofta i hemmiljö och därmed orsakar risk för att vissa farliga ämnen tillförs människors hemmiljö ska vara föremål för beskattning. De varor som omfattas av skatteplikt definieras med hjälp av tulltaxans indelning i KN-nummer. Bland annat omfattas spisar, mikrovågsugnar, kylskåp, frysskåp, diskmaskiner, tvättmaskiner, torktumlare, datorer, bärbara datorer, läsplattor, dammsugare, mobiltelefoner, vanliga telefoner, trådlösa telefoner, routrar, trådlösa nätverk, cd-spelare, dvd-spelare, radioapparater, tv-apparater, tv-dioder, dataskärmar samt spelkonsoler.

Skatten ska enligt förslaget uppgå till 8 kronor per kilo vara för vitvaror och 120 kronor per kilo vara för övrig elektronik. Det maximala skattebeloppet ska dock uppgå till 320 kronor per vara. Skattskyldig ska vara den som yrkesmässigt tillverkar, för in, tar emot eller importerar de aktuella varorna. Försäljning från utländska säljare till svenska konsumenter ska inte beskattas. Liksom för andra punktskatter ska det finnas ett system med uppskjuten beskattningstidpunkt för godkända lagerhållare.

Utredningen föreslår vidare att det ska finnas möjlighet till avdrag för skatt med 50 procent för den elektronik som inte innehåller additiva föreningar av brom- klor eller fosfor. För elektronik som inte innehåller nämnda additiva föreningar och inte heller reaktivt tillsatta brom- eller klorföreningar föreslås i stället att avdrag medges med 75 procent. Eftersom all elektronik enligt utredningen innehåller mer eller mindre farliga kemikalier föreslås att det inte att vara möjligt att göra avdrag för hela skatten. För att skilja på additivt och reaktivt tillsatta föreningar hänvisas till en mätmetod som ska tas fram och som förslaget ska kompletteras med.

De förväntade intäkterna av skatten på viss elektronik bedöms uppgå till 2,4 miljarder kronor årligen. Myndigheternas löpande administrativa kostnader förväntas uppgå till 14 miljoner kronor årligen medan företagens administrativa kostnader förväntas uppgå till 27 miljoner kronor årligen.

Enligt utredningen bidrar den föreslagna skatten till att uppnå det nationella miljömålet en giftfri miljö. Skatten förväntas leda till positiva hälsoeffekter såsom minskad risk för genskador, hormonstörande effekter, störningar på nervsystemet och reproduktionsstörande effekter. Skatten förväntas leda till en minskad försäljning av viss elektronik med 4,5 procent per år samt en omfördelning av inköpen mot varor som innehåller mindre skadliga flamskyddsmedel. Skatten bedöms leda till en överflyttning till obeskattad internationell e-handel med 0,4 procentenheter av den totala försäljningen av viss elektronik.

4.3 Promemorians förslag

I promemorian ”Kompletterande förslag avseende kemikalieskatterna” föreslås att utredningens förslag till lag om skatt på viss elektronik ska kompletteras med en lista över hur de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna normalt tillsätts istället för den mätmetod som hänvisas till i förslaget samt vissa följdändringar med anledning av detta. Det föreslås även en ändring av definitionen av yrkesmässig verksamhet i förslaget till lag om skatt på viss elektronik.

5 Skatt på kemikalier i viss elektronik

5.1 Skattens huvudsakliga utformning

Regeringens förslag: En punktskatt på kemikalier i viss elektronik införs. Skatten ska konstrueras så att samtliga varor inom bestämda kategorier är skattepliktiga, men att det finns möjligheter till avdrag. Vilka varor som omfattas begränsas genom tulltaxans indelning i KN-nummer. Skatten tas ut med 8 kronor per kilogram för vitvaror och med 120 kronor per kilogram för övrig elektronik. Maximalt skattebelopp är 320 kronor per vara.

Regeringens bedömning: Skatten och dess utformning bör ses över och uppdateras med jämna mellanrum.

Utredningens förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Förvaltningsrätten i Växjö, Domstolsverket, Konkurrensverket och Statens energimyndighet* har inte haft några invändningar mot eller synpunkter på förslaget. Domstolsverket anför emellertid att det saknas konsekvensanalys i utredningens betänkande om hur förslagen kan påverka de allmänna förvaltningsdomstolarna, dels genom överklaganden som kommer att ske via skatteförfarandelagen och tullagen, dels genom övriga överklaganden. *Tillväxtanalys, IVL svenska miljöinstitutet och Återvinningsindustrierna* har avstått från att yttra sig avseende utredningens förslag. *Kommerskollegium* anför att en kemikalieskatt kan vara ett lämpligt styrmedel för att få bort farliga flamskyddsmedel i viss elektronik, men den kan leda till administrativa kostnader och svårigheter för både företag och myndigheter. De berörda kemikalierna bör begränsas med gemensam reglering inom EU, snarare än genom svensk skattelagstiftning. *Folkhälsomyndigheten* ser positivt på att med ekonomiska styrmedel begränsa antalet produkter som innehåller hälsoskadliga flamskyddsmedel och som avses användas i hemmiljö inomhus. *Tullverket* har inga synpunkter på om skatten ska införas eller inte men anför att det faktum att beskattning i vissa fall beräknas på vikt och i andra fall på antal kan förutses leda till svårigheter för såväl myndighet som för deklarerant att korrekt deklarerat och beräkna

skatten. Detta gäller särskilt när beskattning ska ske på en hel sändning varor som omfattas av en tulldeklaration. Därvid uppkommer bl.a. frågan om vikt, i gram, ska anges för varje enskild enhet i importsändningen och, i så fall, hur detta ska kunna redovisas i tulldeklarationen. *Skatteverket* avstyrker förslaget och anför att regleringar på EU-nivå är ett bättre styrmedel för att styra bort från farliga kemiska ämnen. *Konjunkturinstitutet* anför att förslaget om en varuskatt på viss elektronik för att minska miljö- och hälsoeffekterna från flamskyddsmedel är trubbigt. Det är viktigt att beskatta nära källan till miljö- och hälsoproblemet, men en varuskatt minskar träffsäkerheten eftersom den utöver att styra mot hälso- och miljöproblem även beskattar icke-problematiske konsumtion. Eftersom det finns befintliga styrmedel riskerar man även en överlappning. Om det inte är möjligt att utforma skatten mer träffsäkert finns det skäl att i stället för den föreslagna skatten överväga ökade satsningar på befintliga styrmedel. En varuskatt innebär beskattning av annan användning än bara den som bedöms vara problemet. Eftersom konsumenter tvingas reducera användning utöver den problematiske och även ofarliga produktionsfaktorer drabbas är de samhällsekonomiska kostnaderna av förslaget sannolikt underskattade. *Konsumentverket* anför att varje ansträngning att minska farliga kemikaliers påverkan på vår hälsa och miljö är angelägen och betydelsefull. *Naturvårdsverket* tillstyrker förslaget och anför att kemikalieområdet hittills varit dominerat av administrativa styrmedel, i huvudsak på EU-nivå, men att takten med vilken dessa har kunnat införas inte har varit tillräcklig. Det kan därför vara motiverat att komplettera med ekonomiska styrmedel. *Naturvårdsverket* ser gärna att den föreslagna skatten införs och dess effekt noga följs upp så att erfarenheterna kan utnyttjas till fler ekonomiska styrmedel inom kemikalieområdet. De ämnen skatten är ägnad att fasa ut har varit uppmärksammade på grund av sina negativa egenskaper ur hälso- och/eller miljösynpunkt i flera decennier, och i några fall längre än det, utan att tillräcklig substitution har kommit till stånd. Minskad användning av farliga ämnen stödjer även arbetet inom avfallsområdet och kan underlätta återvinning. *Kemikalieinspektionen* tillstyrker förslaget och anför att den stödjer inriktningen att minska människors exponering för farliga ämnen i inomhusmiljö, vilket ligger väl i linje med handlingsplanen för en giftfri vardag. Genomförandet och utvecklingen av ny lagstiftning inom kemikalieområdet går för sakta och kompletterande styrmedel därför behövs för att öka skyddet för människors hälsa och miljön. Ekonomiska styrmedel kan vara ett verkkningsfullt komplement till begränsningar och förbud. Ekonomiska styrmedel har hittills använts endast i begränsad omfattning inom kemikalieområdet och bör därför prövas. De ämnen som valts ut är prioriterade och relevanta för att minska användningen av farliga ämnen. *Kemikalieinspektionen* stödjer att skatten är konstruerad så att den hanterar grupper av flamskyddsmedel i stället för enskilda ämnen. Det är nödvändigt att hantera grupper av farliga ämnen för att effektivisera kemikaliekontrollen. Det finns flera exempel där samhället har förbjud farliga ämnen och där dessa sedan har ersatts med närbesläktade ämnen med liknande farliga egenskaper. Även de varugrupper som valts ut är prioriterade och relevanta för att minska exponeringen av farliga ämnen.

Kemikalieinspektionen stödjer att samtliga varor beskattas eftersom det gör det enklare att kontrollera efterlevnad av reglerna. Att använda sig av tulltaxan för att identifiera olika varukategorier är det bästa sättet som går att använda i dagsläget. *Tillväxtverket* tillstyrker förslaget, välkomnar en ökad försäljning av miljöanpassade varor och miljövänliga produkter och ser fördelar att styra branschen och tillverkare till att använda mer miljövänliga metoder. *ElektronikBranschen* avstyrker förslaget, hänvisar till SEK Svensk elstandards yttrande och anför att Sverige ska satsa resurser på att begränsa de ämnen som är miljömässigt negativa genom redan existerande och fungerande regelsystem inom EU, främst Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (omarbetning), förkortad RoHS, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, förkortad REACH. En skatt i Sverige påverkar inte produktionen. Det pågår sedan länge frivillig substitution till bättre ämnen och substanser. Ingen seriös aktör i branschen vill ha ämnen i produkterna som skulle utgöra risk för människors hälsa eller miljön. Att föreslå beskattning av hela grupper av flamskyddsmedel är inte acceptabelt. Inom varje grupp av bromerade, klorerade och fosforbaserade flamskyddsmedel finns bättre och sämre alternativ. Eftersom skatten omfattar såväl bra som dåliga alternativ kommer den inte att gynna de företag som är proaktiva och redan har forskat fram och utvecklat produkter innehållande bättre substanser och ämnen. Förslagen hade behövt vara på CAS-nummernivå för att vara seriöst. *Elektronikåtervinning i Sverige* stödjer det övergripande målet och instämmer i att det finns ett behov av att minska förekomsten av farliga ämnen i människors hemmiljö. Det styrmedel som används bör vara av ekonomisk karaktär och i enlighet med principen att förorenaren betalar. Tillvägagångssättet med den föreslagna punktskatten är dock inte kostnadseffektivt. Det är mycket viktigt att ekonomiska styrmedel konstrueras så att de intäkter de genererar bidrar till förebyggande och förbättrande åtgärder över tid. De finansiella system som redan finns uppbyggda inom producentansvarssystemen har inte diskuterats. Dessa får kontinuerligt information från anslutna producenter hur mycket elektriska och elektroniska produkter som tillgängliggörs på den Svenska marknaden och vilken typ dessa är. Alla producenter som sätter en ny sorts elutrustning på unionsmarknaden har också skyldighet att tillhandahålla information om vilka komponenter och vilka material som ingår och var i utrustningen det kan finnas farliga ämnen och blandningar. Producentansvarssystemen har därmed tillgång till den information som Skatteverket och Tullverket skulle behöva avkräva de skattepliktiga. Sådan infrastruktur som Skatteverket och Tullverket skulle behöva bygga upp finns i stort redan etablerad inom producentansvaret. Steget mellan en miljöförsäkringspremie för återvinning och en miljöförsäkringspremie för utfasning av kemikalier är

inte långt och skulle leda till en mer kostnadseffektiv och flexibel implementering av förslaget. En miljöriskpremie vore effektiv att applicera på risken för att farliga kemikalier tillförs till människors hemmiljö och vore mer kostnadseffektiv än en punktskatt. Man bör därför byta ut skatten mot en miljöriskpremie där premiebeloppet från början sätts på en nivå som återspeglar varans farlighet och på så sätt undvika onödiga administrationskostnader som uppstår när skatteavdrag måste göras. Det finns en risk att kemikalieproducenter byter ut delar av den kemiska sammansättningen för att undkomma regelverket. Ett sätt att undvika detta är ett förbud mot kemikaliernas skadliga effekter. *EL-Kretsen* avstyrker förslaget och anför att många farliga ämnen har försvunnit eller håller på att försvinna tack vara internationella initiativ som RoHS och REACH. Det gemensamma för de lyckade initiativen är att de är just internationella, vilket är en förutsättning för att kunna påverka en global marknad. Många angränsande frågor styrs utifrån ett EU-perspektiv, exempelvis producentansvaret. Att frågå sådan praxis för en snabbare implementering kommer inte att ge de miljömässiga vinster som förespås. *Företagarna* avstyrker förslaget men anför att de är positiva till att minska förekomsten och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen. *IKEM* avstyrker förslaget, hänvisar till Svenskt näringslivs yttrande och anför att existerande lagar och regler kan skapa bättre förutsättningar än de föreslagna ekonomiska styrmedlen. Den EU-gemensamma kemikalielagstiftningen REACH har inneburit betydligt minskade risker med kemikalier och varor tillverkade inom unionen. Ett fortsatt arbete på FN-nivå för att på längre sikt få till stånd en global kemikalielagstiftning och därmed komma till rätta med innehållet av oönskade ämnen i varor tillverkade utanför EU bör också fortsatt prioriteras. Sverige bör även driva på inom EU för en mer harmoniserad och utökad tillsyn och marknadskontroll. En harmoniserad kemikalielagstiftning bör i möjligaste mån också få en harmoniserad tillsyn för att kontrollera efterlevnaden. Inte minst kontrollen och tillsynen av importerade varor till unionen måste harmoniseras och stärkas. På EU-nivå finns också RoHS-direktivet som reglerar farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning, inklusive importerad sådan. En fortsatt komplettering av RoHS som utgår från kriterier och begränsningar i REACH har ett betydligt större genomslag i och med att RoHS i praktiken blivit en internationell standard. Den vetenskapliga förankringen för förslaget är svag. I utredningen har inte angivits vilka kriterier avseende hälso- och miljöegenskaper som ska vara uppfyllda för att ett ämne eller ett material ska komma i fråga för beskattning. Risken med s.k. falsk substitution, d.v.s. att ett farligt ämne byts ut mot ett annat ämne som är lika farligt eller farligare, hanteras inte på ett tillfredsställande sätt. *Miljömärkning Sverige AB* och *TCO development* anför att de är positiva till en kemikalieskatt som styrmedel för att driva på utvecklingen att minska farliga kemikalier i produkter. Produkterna säljs dock över hela världen och det är mycket sällan som de specialdesignas för den svenska marknaden. Miljömärkning är ett positivt styrmedel som under många år väglett konsumenter bort från produkter som innehåller farliga kemikalier. *Näringslivets regelnämnd* avstyrker förslaget och anför att det mest ändamålsenliga för att begränsa användningen av hälsofarliga kemikalier är att fortsätta arbetet med

internationellt harmoniserade regleringar. Inom EU finns ett omfattande samarbete som innebär förbud och begränsningar mot användandet av ett antal kemikalier. *Regelrådet* anför att utredningens och promemorians konsekvensutredningar inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. *Svensk elektronik* hänvisar till Teknikföretagens yttrande och anför att den föreslagna skatten riskerar att minska svensk konkurrenskraft samtidigt som den inte leder till de önskade miljöförbättringarna. Regeringen borde på EU-nivå initiera ett forskningsprogram med syfte att ta fram ersättningsämnen med mindre miljöpåverkan utan försämring av säkerhet och tillförlitlighet. Den svenska marknaden är så liten i förhållande till den globala att det inte skapar incitament att finna ersättare för de beskattade kemikalierna. En svensk tillverkare kan inte heller avstå från att använda flamskyddsmedel. Även om syftet är att lägga en skatt på konsumentprodukter sker avgränsningen av produkter genom KN-nummer med bred omfattning, vilket innebär att stora delar av svensk elektronikindustri riskerar omfattande nya kostnader. Inbyggda elektroniksystem är en avgörande konkurrensfaktor för svensk industri. Moderna fabriker är beroende av intelligenta system där elektronik med uppkopplade enheter spelar en central roll. De pålagor förslaget innebär medför försämrade förutsättningar för internationellt konkurrenskraftig industriell utveckling i Sverige. Skattens negativa signalvärde riskerar att slå mycket hårt mot ansträngningar att locka ungdomar till tekniska utbildningar och elektronikbranschen. *Svensk handel* avstyrker förslaget, hänvisar till Teknikföretagens, SEK Svensk elstandards och Svenskt näringslivs yttranden och anför att de är positiva till att minska förekomsten och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen. Det är dock betydligt mer ändamålsenligt att begränsa användningen av olämpliga kemikalier genom internationellt harmoniserade regler och begränsningar, kombinerat med en effektiv marknadskontroll. Det finns sedan lång tid inom EU ett omfattande arbete på kemikalieområdet inom bl.a. REACH och RoHS, som bl.a. resulterat i förbud och begränsningar mot användandet av ett antal kemikalier. Trots att EU-arbetet sker långsamt når man bäst miljöeffekt genom att reglera kemikalier på EU-nivå. Genom en samsyn med flera större länder inom EU kan arbetet med utveckling av kemikalier regler snabbas på. Den svenska marknaden är för liten för att företag som importerar och säljer elektronikvaror ska kunna påverka globala tillverkare att utveckla och anpassa sina produkter just för den svenska marknaden. Det finns i dagsläget inte några miljövänliga alternativa kemikalier att tillgå. Företag kan inte helt avstå från att använda flamskyddsmedel eftersom produktsäkerhetslagstiftning kräver att varor uppfyller el- och brandsäkerhetskrav. Kemikalieskatten kommer därför inte påverka förekomsten av skadliga kemikalier i elektronikvaror. Skatten kommer enligt utredningen att minska IT-användningen i Sverige med knappt fem procent. Detta leder till minskad tillväxt med 450 miljoner kronor i näringslivet och 700 miljoner kronor i hela ekonomin per år. Netto kan skatten förväntas leda till en samhällsekonomisk förlust på drygt en halv miljard kronor per år. *Svenska naturskyddsföreningen* tillstyrker förslaget och anför att miljömärkning är ett bra komplement till andra styrmedel och driver utvecklingen mot mindre skadliga alternativ. Det bör förtydligas att det

är skadliga kemikalier som ska beskattas. Andra skadliga kemikalier som hittas i elektronik – såsom bly, kvicksilver och PFAS – också borde beskattas. Det är bra att så många varor inom elektronikgruppen ingår i förslaget. *Svenskt näringsliv* avstyrker förslaget och anför att det är viktigt med åtgärder för att undvika att människor exponeras för olämpliga kemikalier som kan vara skadliga för hälsan. Det mest ändamålsenliga för att begränsa användningen av hälsofarliga kemikalier är dock att fortsätta arbetet med internationellt harmoniserade regleringar. Inom EU finns ett omfattande samarbete som innebär förbud och begränsningar mot användandet av ett antal kemikalier. Den svenska marknaden globalt sett är mycket begränsad och en svensk kemikalieskatt kan komma att minska intresset för internationella företag att verka i Sverige. Miljömärkning har varit en framgångsrik åtgärd som innebär större flexibilitet än skattelagstiftning. Det saknas vetenskaplig eller annan objektiv grund för varför beskattning ska ske av just de kemikalier som föreslås. *Sveriges kommuner och landsting* tillstyrker förslaget och anför att de är positiva till att minska förekomsten och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen. Nya punktskatter på produkter som innehåller farliga ämnen ger producenter och konsumenter en valmöjlighet att hitta alternativa ämnen och produkter som ger mindre skadliga effekter på människors hälsa och miljön. *Teknikföretagen* avstyrker förslaget, hänvisar till SEK Svensk elstandards och Svenskt näringslivs yttranden och anför att de är positiva till att minska förekomsten och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen. Åtgärder som förbjuder eller begränsar användningen av farliga substanser i produkter, när realistiska alternativ finns tillgängliga, är positiva. Tillverkare kan dock inte helt avstå från att använda flamskyddsmedel eftersom varorna måste uppfylla el- och brandsäkerhetskrav. Det finns redan inom EU väl fungerande instrument för ämnesförbud av kemiska substanser i elektriska och elektroniska produkter. Internationellt harmoniserade och tydliga ämnesförbud är mest framgångsrikt när det gäller utfasning av farliga ämnen och har störst miljö- och hälsoeffekt. Det bör skapas ett samarbete mellan näringslivet och myndigheter för att identifiera de ämnen som har högst prioritet att föreslås för nya ämnesförbud i RoHS. Det är oprecist att använda tullkoderna. Det leder till en otydlighet då varor som aldrig kommer att användas i hem eller kontor också omfattas eftersom förslaget på tullkoder är inte avgränsat till konsumentprodukter. Produkter från flera av koderna kan användas som insatsvaror till andra produkter och i industrianläggningar. Ett stort problem för elektronikindustrin är att varukoder som omfattar produkter som bygger upp kommunikation mellan saker, ”internet of things”, omfattas av förslaget. Inbyggda elektroniksystem är en avgörande konkurrensfaktor för svensk industri. Moderna fabriker är beroende av intelligenta system där elektronik med uppkopplade enheter spelar en central roll. Förslaget påverkar industriell utveckling brett i Sverige och kan leda till att stora delar av svensk elektronikindustri riskerar omfattande nya kostnader. Det är väldigt trubbigt att använda vikten, i kilo, på en vara för att bestämma vilken skatt varan ska beläggas med. De arbets- och marknadsmässiga aspekterna av förslaget i form av minskade arbetstillfällen och uteblivna exportintäkter har inte analyserats. Kostnaderna här kan vida överstiga

skattens intäkter samtidigt som skattens åsyftade effekter helt uteblir för dessa varor. Ovanpå skatten kommer även ett högre uttag för mervärdesskatt. Flera formuleringar i förslaget om skattens utformning har lånats från tobaksskattelagstiftningen. För tobak finns emellertid en EU-skattelagstiftning samt informationssystemet EMCS (Excise Movement and Control System) som används för att hålla ordning på var varorna befinner sig inom EU. Motsvarande europeiska ramverk och informationssystem finns inte för elektronik. För att undvika fusk och grå import av elektronik skulle det krävas ett sådant system. *American Chamber of Commerce to the European Union (AmCham EU)* avstyrker förslaget och anför att EU-reglering, i synnerhet REACH, är det korrekta sättet att hantera farliga ämnen på ett sammanhängande och vetenskapligt sätt över hela unionen. Nationell lagstiftning på vissa produktgrupper riskerar att underminera de väletablerade och erkända processerna för reglering för miljö och kemikalier. *Bygg & järnhandlarna* hänvisar till Elektronikbranschens och Svensk handels yttranden. *Conseil Européen de la Construction d'Electro-Domestiques AISBL (CECED)* avstyrker förslaget, hänvisar till Teknikföretagens yttrande och anför att det på europeisk nivå finns väletablerade procedurer att identifiera och fasa ut ämnen i varor. *ChemSec* anför att de är mycket positiva till en kemikalieskatt som styrmedel för att driva på utvecklingen att minska farliga kemikalier i produkter. Produkterna säljs dock över hela världen och det är mycket sällan som de specialdesignas för den svenska marknaden. *Dataspelsbranschen* anför att det vore beklagligt om spelkonsoler blev punktbeskattade. En nationell extraskatt kommer inte påverka utvecklingen av nya spelkonsoler, som i dag säljs på en internationell marknad, utan i stället slå hårt mot svenska återförsäljare, samt mot konsumenter som inte får samma möjligheter att byta ut sin gamla konsol mot en nyare och mer effektiv modell. Dessutom är skattesatsen, 320kr, uppemot 10 procent av det totala priset och således anmärkningsvärt hög. För en familj med knappa ekonomiska marginaler är det en bekymrande prisökning som kommer att försvåra tillgängligheten av nya spel och hämma generationsskiftet för spelkonsoler. *Digitaleurope* avstyrker förslaget och anför att de stödjer målet att reducera användningen av farliga ämnen. Den föreslagna skatten är dock inte vetenskapligt förankrad. Branschen tillverkar säkra produkter och exponeringen för vissa flamskyddsmedel i nya produkter är extremt låg och knappt mätbar. Studier visar att emissionen av ämnen från kontorsutrustning är mellan 100 000 och en miljon gånger lägre än gränsvärdena för arbetsplatser. Den enda vetenskapliga referensen i utredningen är inte aktuell för elektronik. Att förbjuda hela ämnesgrupper är inte acceptabelt eftersom de individuella ämnena har väldigt olika egenskaper. Om en kemikalieskatt över huvud taget kan rättfärdigas ska den baseras på individuella CAS-nummer. Det behövs även en definition på vilka egenskaper ett ämne ska ha för att beskattas eller inte. Utan en sådan finns en uppenbar risk att företag betalar skatten i stället för att försöka hitta säkrare alternativ som ändå kan komma att beskattas i framtiden. Det finns även en väldigt hög risk för falsk substitution. Man måste dessutom skilja på fara ("hazard") och risk ("risk"). Flera av de aktuella ämnena kan ha farliga egenskaper, men de utgör inte en risk för användaren. Det kommer att vara omöjligt att följa

upp om skatten har den önskade effekten. Det kommer inte att gå att se några förbättringar om några år och jämförelser kommer att göras utifrån små nummer med stor osäkerhet. Skatten skulle utgöra ett tydligt handelshinder. Den skulle hindra import och tillverkning av varor i Sverige. *AB Electrolux* avstyrker förslaget och anför att åtgärder som förbjuder eller begränsar användningen av farliga substanser i produkter, när realistiska alternativ finns tillgängliga, är positiva. Förslaget innehåller dock en rad fallgropar. I stället bör EU-lagstiftningen RoHS och REACH användas för att reglera kemikalier i produkter. *Elektriska hushållsapparater leverantörer* avstyrker förslaget, hänvisar till Teknikföretagens yttrande och anför att de europeiska kemikaliedirektiven REACH och RoHS bäst reglerar innehåll och utfasning. *Elon elkedjan logistic AB (Elon)* avstyrker förslaget, hänvisar till Svensk handels och Teknikföretagens yttranden och anför att det är självklart att användningen av farliga substanser ska begränsas så långt som det är möjligt. Den globala marknaden kommer dock inte att ta hänsyn till en skatt i Sverige. Lösningen är i stället att behandla detta på EU-nivå. Det borde snarare införas skattelättnader till varor som uppfyller miljökrav. *Telefonaktiebolaget LM Ericsson (Ericsson)* avstyrker förslaget, hänvisar till yttranden från Svenskt näringsliv, IT & Telekomföretagen inom Almega AB:s (Almega), Teknikföretagen, Digitaleurope samt SEK Svensk Elstandard och anför att utveckling och försäljningen av elektronik sker på en global marknad och utformningen av incitament bör vara samstämmig med övriga politiska mål för EU. RoHS har haft stort genomslag och påverkat utfasningen av oönskade ämnen långt utanför EU. Deras produkter är inte konsumentprodukter, men ingår i de tullkoder som omfattas av förslaget. Att använda tullkoder för att avgöra omfattningen blir trubbigt och otydligt. Varor som aldrig kommer att användas i hem eller kontor inkluderas också. Exempelvis omfattas en betydande del av produkter som bygger upp det publika telekomnätet och internet. En begränsning av omfattningen bör göras till att endast gälla produkter som används av konsumenter. Det skapar väldigt mycket intern administration hos många företag att använda vikten, i kilo, på en vara för att bestämma vilken skatt den ska beläggas med. *European Flame Retardants Association (EFRA)* avstyrker förslaget och anför att branschen gör omfattande ansträngningar för att följa regleringen i REACH och RoHS. Det är avgörande att medlemsstaterna tar upp frågor kring potentiellt farliga ämnen genom dessa etablerade kanaler. Eftersom det finns etablerade system för att hantera kemikalier inom EU tillför den svenska lagstiftningen inget skydd för människors hälsa eller miljön. Nationella skatteåtgärder ska respektera den inre marknaden. Den fria rörligheten av varor ska inte hindras av ett svenskt skatteprojekt. Det saknas vetenskapliga belägg och urvalskriterier för att välja just de aktuella ämnesgrupperna. Det är också ytterst viktigt att tydligt skilja på fara ("hazard") och risk ("risk"). *Hewlett-Packard* hänvisar till AlmeGas yttrande och anför att de har viss förståelse för kritiken att EU:s processer avseende REACH tar tid, men de är grundliga och innefattar en ständig dialog med och respekt för industrins synpunkter och argument. *IKEA svenska försäljnings AB (IKEA)* avstyrker förslaget och anför att syftet att minska förekomsten av farliga ämnen i människors hemmiljö är en oerhört viktig fråga. Förslaget

innebär dock att innovation beskattas, investeringar i forskning och utveckling straffas och kontrollen över farliga kemikalier i Sverige på sikt minskar. Ett bättre styrmedel för att styra bort från kemiska ämnen på regleringar på EU-nivå. Eftersom det är typen av kemikalier, snarare än mängden, som blir avgörande för beskattning höjs skatten även för de som medvetet har minskat sitt kemikalieinnehåll. Skatten innebär därför inget incitament till självreglering eller positiv innovation. Det blir i stället en allomfattande konsumtionsskatt. *Almega* avstyrker förslaget, hänvisar till Svenskt näringslivs yttrande och anför att dess medlemmar generellt är positiva till att minska och eliminera farliga ämnen i sina produkter och har gjort så under lång tid. Kemikaliefrågan är viktig och måste prioriteras. Om flamskyddsmedel skulle emitteras okontrollerat under produkternas livslängd skulle dock produkterna snart inte längre möta gällande elsäkerhetsnormer och återkallas från marknaden. Viss emission från nya elektriska produkter har konstaterats i provkammare. Emissionerna är dock extremt låga och flertalet avtar även över tid. Yrkeshygieniska gränsvärden är i de flesta fall minst en miljon gånger högre. De uppmätta emissionerna från elektriska produkter kan därför inte anses utgöra någon risk. Det har inte gjorts någon vetenskaplig riskbedömning i utredningen och det har inte definierats vilka hälso- och miljöegenskaper för ett kemiskt ämne som utgör grund för beskattning. Utredningen håller inte tydligt isär fara och risk. Sverige bör i stället öka sitt engagemang i det europeiska arbetet, speciellt kopplat till REACH och RoHS. *Korea Electronics Association (KEA)* avstyrker förslaget och anför att skatt på elektroniska produkter inte är det normala sättet att hantera kemikalier inom EU, utan både REACH och RoHS begränsar användningen av vissa kemikalier genom förbud. Beskattningen är inte i linje med EU:s miljöpolicy. Användandet av vissa flamskyddsmedel i elektroniska produkter är oundvikligt. Det finns inget bevis för att de aktuella flamskyddsmedlen skulle vara farliga för miljön eller människors hälsa. Om skatten införs bör den baseras på ämnens CAS-nummer. *Korea WTO TBT Enquiry Point* avstyrker förslaget och anför att detaljerade listor på kemikalier med deras CAS-nummer behövs för både additivt och reaktivt tillsatta flamskyddsmedel. *Lenovo Sweden AB (Lenovo)* avstyrker förslaget, hänvisar till Teknikföretagens och Almegas yttranden och anför att åtgärder som förbjuder eller begränsar användningen av farliga substanser i produkter, när realistiska alternativ finns tillgängliga, är positiva. Tillverkare kan dock inte helt avstå från att använda flamskyddsmedel eftersom varorna måste uppfylla el- och brandsäkerhetskrav. Det finns redan inom EU väl fungerande instrument för ämnesförbud av kemiska substanser i elektriska och elektroniska produkter. Skatten omfattar även professionella produkter eftersom grund för beskattning är tullkoder. *LG Electronics* avstyrker förslaget och anför att det inte är acceptabelt att beskatta hela grupper av ämnen. Åtgärder ska enbart riktas mot ämnen om det finns vetenskapliga bevis och i så fall ska ämnena identifieras med CAS-nummer. *Samsung Electronics Nordic AB (Samsung)* avstyrker förslaget och anför att det är nödvändigt med en lista över individuella ämnen med CAS-nummer för att kunna avgöra om ett bolag gör rätt skatteavdrag. Att basera skatten på stora grupper av kemikalier innebär en risk för negativ substitution. Det är godtyckligt att basera skatten på tullkoder, vilket inkluderar både

konsumentprodukter och professionella produkter. Att produkter beskattas baserat på deras vikt oavsett hur mycket kemikalier som finns i produkten är orimligt.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Behovet av styrning och val av styrmedel

Utredningen har avseende kemikalier i viss elektronik föreslagit ett ekonomiskt styrmedel i form av en ny punktskatt. En av regeringens prioriteringar i miljöpolitiken är att minska förekomsten, spridningen och exponeringen av farliga ämnen gentemot människor och miljö, med särskild fokus på barn och unga. Kemiska ämnen i varor är i dag betydligt sämre reglerade än ämnena i sig eller deras användning i kemiska produkter. Allmänna övergripande regelverk som produktsäkerhetslagen går i första hand att tillämpa på akuta hälsorisker men inte på effekter som orsakas av exponering för ett stort antal varor under en längre tidsperiod. Dagens förbud och begränsningar kommer inte åt många av de risker som är förenade med farliga kemikalier i konsumentvaror. Regeringen anser därför att det finns ett kvarvarande behov av ytterligare styrning. Särskilt saknas styrmedel som kan styra bort hela grupper av farliga ämnen med liknande kemisk struktur från marknaden utan att varje enskilt ämne behöver utredas i detalj.

Många remissinstanser, bl.a. *Skatteverket*, har anfört att reglering av de berörda kemikalierna bör ske på EU-nivå, snarare än genom svensk lagstiftning. Det har även anförts att en skatt på den svenska marknaden inte skulle påverka produktionen eftersom den svenska marknaden är så liten i förhållande till den globala. Regeringen anser att reglering på EU-nivå är ett lämpligt sätt att långsiktigt begränsa användandet av farliga kemikalier. Sådan reglering tar dock, som *Naturvårdsverket* och *Kemikalieinspektionen* påpekat, lång tid. Sådan reglering är också i allmänhet inriktad på att begränsa eller förbjuda enskilda ämnen snarare än hela grupper av ämnen, vilket kan innebära problem med s.k. falsk substitution (att begränsade eller förbjudna ämnen byts ut mot liknande ämnen som ännu inte begränsats eller förbjudits, men som potentiellt kan ge upphov till liknande negativa hälso- eller miljöeffekter). En svensk kemikalieskatt motverkar eller utesluter inte en eventuell framtida reglering på EU-nivå, utan får ses som ett kompletterande styrmedel för att minska förekomsten av farliga ämnen i människors hemmiljö. En svensk skatt med sådan konstruktion som utredningen föreslagit medför en styrning mot miljö- och hälsomässigt bättre alternativ. Även om en svensk punktskatt sannolikt inte har någon effekt på den globala marknaden och global produktion bedömer regeringen att en sådan skatt skulle kunna påverka den svenska marknaden. Exempelvis kan skatten medföra att företag i högre grad väljer att lansera de mer miljö- och hälsoanpassade delarna av sitt sortiment i Sverige, eftersom dessa varor här kommer att få en skattemässig fördel. Att andra länder inte har motsvarande skatter kan inte vara ett argument för att Sverige skulle avstå från att arbeta för en miljö- och hälsomässigt bättre konsumtion. Regeringen har som övergripande ambition att Sverige ska vara en förebild i världen – en ledande och inspirerande kraft där höjda miljöambitioner skapar innovationskraft. När EU:s regelverk inte räcker

ska Sverige ha ambitionen att pröva att gå före med nationell lagstiftning mot farliga kemikalier.

Elektronikåtervinning i Sverige hänvisar till producentansvarssystemen och anför att dessa kontinuerligt får information från anslutna producenter hur mycket elektriska och elektroniska produkter som tillgängliggörs på den Svenska marknaden och vilken typ dessa är. Alla producenter som sätter en ny sorts elutrustning på unionsmarknaden har också skyldighet att tillhandahålla information om vilka komponenter och vilka material som ingår och var i utrustningen det kan finnas farliga ämnen och blandningar. En sådan infrastruktur som Skatteverket och Tullverket skulle behöva bygga upp finns enligt Elektronikåtervinning i Sverige i stort redan etablerad inom producentansvaret. Elektronikåtervinning i Sverige anför vidare att en miljöriskpremie vore mer kostnadseffektiv än en punktskatt och att man därför bör byta ut skatten mot en miljöriskpremie där premiebeloppet från början sätts på en nivå som återspeglar varans farlighet. Utredningen har studerat producentansvaret som ett alternativ men gjort bedömningen att det inte är ett lämpligt styrmedel utifrån syftet med skatten. Som skäl för detta anfördes bl.a. att de krav som skulle behöva ställas inte ligger i linje med det nuvarande systemet, att det skulle vara svårt att följa upp eftersom genomförandet av systemet ligger på privata aktörer som Naturvårdsverket får mycket begränsad information från samt att producentansvarssystemet kommer in i ett för sent stadium i varans livscykel utifrån inriktningen att fasa ut varor som avger farliga ämnen till människors vardagsmiljö. Regeringen instämmer i utredningens slutsats att producentansvarssystemen inte är ett lämpligt styrmedel utifrån syftet med skatten. Produktansvarssystemen fyller viktiga roller inom sina områden, men är inte lämpliga som ersättning för den föreslagna skatten.

Sammantaget anser regeringen att en svensk punktskatt är ett lämpligt styrmedel för att minska förekomsten av farliga kemiska ämnen i människors hemmiljö.

Skattens utformning och skattepliktiga varor

En grupp ämnen med farliga egenskaper som ofta finns i människors hem är flamskyddsmedel, vilka hittas i bland annat damm. Dessa flamskyddsmedel kommer ofta från i hemmen vanligt förekommande elektronik, såsom TV-apparater, datorer och telefoner. I syfte att minska tillförseln av sådana ämnen till människors hemmiljö har utredningen föreslagit att en skatt på skadliga ämnen i hemelektronik ska införas. Skatten ska enligt utredningen utformas på så sätt att samtliga elektronikvaror inom vissa avgränsade grupper blir skattepliktiga och att den skattskyldige ges möjlighet till skatteavdrag om han eller hon kan visa att vissa ämnen inte förekommer i varan. *Digitaleurope* och *Almega* anför att de emissioner som förekommer från elektronik är extremt låga och ligger långt under de gränsvärden som finns. Regeringen anser att även om ämnena emitteras långsamt från produkterna kommer människor att utsättas för emissionerna under lång tid, då hemmet är en plats där de flesta människor spenderar mycket tid. Eftersom hemelektronik i dag är vanligt förekommande finns det även en risk att

flera individuellt låga emissioner från olika produkter tillsammans uppgår till högre nivåer. Flera remissinstanser har anfört att flamskyddsmedel är nödvändiga av säkerhetsskäl. Syftet med den skatt som utredningen föreslagit är emellertid inte att användandet av flamskyddsmedel ska upphöra, utan att påverka användandet mot mer miljö- och hälsovänliga alternativ genom att dessa ämnen ges möjlighet till högre skatteavdrag (se nedan under "Möjligheten till skatteavdrag"). En sådan utveckling bedöms kunna ske utan att åsidosätta produktsäkerheten. *Skatteverket* har avstyrkt förslaget med hänvisning till de synpunkter verket har på skattens utformning. Regeringen bedömer dock att skatten, med de justeringar av utredningens förslag som regeringen föreslår nedan, kommer att kunna uppnå sitt syfte och samtidigt vara rättssäker. Sammantaget anser regeringen att det finns skäl att beskatta skadliga kemikalier i sådan elektronik som förekommer i människors hemmiljö. Den konstruktion som utredningen har föreslagit bedöms lämplig utifrån skattens syfte. Regeringen föreslår därför att en punktskatt på kemikalier i elektronik ska införas. Skatten ska utformas på så sätt att samtliga elektronikvaror inom vissa avgränsade grupper blir skattepliktiga och att den skattskyldige ges möjlighet till skatteavdrag om han eller hon kan visa att vissa ämnen inte förekommer i varan.

Vilken elektronik som omfattas av skatten måste vara tydligt avgränsat så att den som ska betala skatt har klart för sig om en vara är skattepliktig eller inte. En sådan tydlig avgränsning är enligt utredningen att utgå från tulltaxans indelning i KN-nummer. En fördel med denna indelning är att det redan finns många system som är uppbyggda utifrån KN-nomenklaturen. Det finns även redan ett system för hur olika varugrupper ska avgränsas gentemot varandra, vilket gör att man undviker de gränsdragningsproblem som kan uppkomma om man tar fram en egen lista över vilka varor som ska vara skattepliktiga. Flera remissinstanser anser att det är alltför oprecist att använda KN-numren och påpekar att de aktuella numren även inkluderar produkter som inte förekommer i människors hem. Regeringen anser att det varken är möjligt eller lämpligt att beskatta varorna utifrån varje individuell varas faktiska användning. Ett visst mått av förenkling kring varornas användning är därför nödvändigt. De KN-nummer som utredningen har föreslagit ska omfattas av skatten omfattar sådan elektronik som vanligtvis förekommer i människors hemmiljö. Även om de föreslagna KN-numren i viss mån även inkluderar varor som används, eller kan användas, på andra platser än människors hem anser regeringen att fördelarna med att använda sig av det etablerade systemet med KN-nummer överväger nackdelarna. Det bör även noteras att i de fall varorna används även i andra miljöer än i hem, exempelvis i kontorsmiljöer, orsakar de spridning av farliga ämnen i dessa miljöer. Vilka varor som är skattepliktiga ska därför enligt regeringens förslag bestämmas utifrån tulltaxans indelning i KN-nummer. Eftersom hänvisningen till KN-nummer direkt påverkar vilka varor som är skattepliktiga bör hänvisningen avse tulltaxan i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. En följd av att ha en statisk hänvisning blir att om tulltaxan ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen. Det är alltid varans KN-nummer som bestämmer skatteplikten och inte varans tänkta eller faktiska användningsområde. Även varor som inte är avsedda att

användas enbart i hemmiljön ska beskattas om de tillhör dessa KN-nummer. De varor som ska omfattas av skatteplikt framgår av tabell 5.1.

Tabell 5.1 KN-nummer som medför skatteplikt

KN-nummer:	Exempel på varor:	Kategori:
841810, 841821, 841829, 841830, 841840	Kylskåp och frysskåp	Vitvara
842211	Diskmaskiner	Vitvara
845011, 845012, 845019	Tvättmaskiner	Vitvara
845121	Torktumlare	Vitvara
847130, 847141, 847149	Datorer, bärbara datorer, läsplattor	Övrig elektronik
8508 11	Dammsugare	Vitvara
851650, 851660	Spisar, mikrovågsugnar	Vitvara
851711, 851712, 851718, 8517 62	Mobiltelefoner, vanliga telefoner, trådlösa telefoner, routrar och trådlösa nätverk	Övrig elektronik
8519 30, 8519 50, 8519 81 och 8519 89	CD-spelare	Övrig elektronik
8521 10 och 8521 90	DVD-spelare	Övrig elektronik
8527 12, 8527 13, 8527 19, 8527 91, 8527 92 och 8527 99	Radioapparater	Övrig elektronik
852841, 852849, 852871, 852872, 852873	TV-apparater, både platta och tjocka	Övrig elektronik
852851, 852859	Dataskärmar	Övrig elektronik
950450	Spelkonsoler	Övrig elektronik

Skattens benämning

Enligt utredningens förslag benämns skatten ”Skatt på viss elektronik”. Svenska naturskyddsföreningen anför att det bör förtydligas att det är skadliga kemikalier som ska beskattas. Regeringen instämmer i denna synpunkt. Även om den lagtekniska konstruktion som beskrivits ovan bygger på att samtliga varor är skattepliktiga och avdrag får göras om varorna inte innehåller vissa ämnen är det viktigt att betona att det är kemikalierna i varorna som beskattas. Valet av lagteknisk konstruktion beror på att samtliga varor i de aktuella KN-numren bedöms innehålla skadliga kemikalier i större eller mindre omfattning. För att förtydliga att det är kemikalierna som beskattas föreslår regeringen att skatten ska benämnas ”skatt på kemikalier i viss elektronik”.

Beskattning utifrån varans vikt

I en studie som genomfördes av Kemikalieskatteutredningen framkom att storleken på varans kretskort, som står för en stor andel av förekomsten av flamskyddsmedel, samvarierar med varans vikt för varor inom gruppen övrig elektronik. En vara med högre vikt kan därmed enligt utredningen antas innehålla mer flamskyddsmedel än en vara med lägre vikt. Med anledning av detta föreslår utredningen att beskattning ska ske utifrån varans totala vikt.

Utredningen anger vidare att vitvaror i regel väger mycket och har i sammanhanget relativt små kretskort. Kretskorten utgör därför en relativt låg andel av vikten vilket utredningen antar gäller även för den totala mängden flamskyddsmedel i vitvaror. För att inte vitvaror ska få en oproportionerligt hög skatt föreslår därför utredningen att skattesatserna sätts lägre för vitvaror än för övrig elektronik. Regeringen instämmer i utredningens bedömningar. Regeringen föreslår att skatten ska baseras på varans vikt och skattesatserna för vitvaror ska sättas lägre än för övrig elektronik. Angående vad som avses med varans vikt, se nedan under ”Skattesatser och högsta skattebelopp”.

Skattesatser och högsta skattebelopp

Eftersom ett syfte med den föreslagna skatten är att minska tillförseln av farliga ämnen till människors hemmiljö bedömde utredningen att en lämplig skattenivå är en sådan som medför att förekomsten av, och därmed människors exponering för, miljö- och hälsofarliga ämnen minskar. Skatten ska inte sättas så högt att den i praktiken innebär ett förbud, men heller inte så lågt att den styrande effekten uteblir.

Enligt utredningens bedömning är en rimlig målsättning att minska försäljningen av sådan elektronik som inte får högsta skatteavdrag (se avsnitt 5.2 nedan) med omkring 5 procent. Förslag på lämpliga skattenivåer har sedan tagits fram baserat på tillgänglig pris- och viktstatistik tillsammans med forskning kring priselasticiteter som kan tillämpas på de aktuella varugrupperna. Utredningen har bedömt att eftersom det handlar om en helt ny typ av skatt med betydande osäkerhet vad gäller de förväntade effekterna bör skattenivåerna inledningsvis sättas förhållandevis lågt. Låga skattesatser minskar också konkurrenspåverkan mellan svenska och utländska försäljare (se avsnitt 5.3 nedan). Regeringen delar dessa bedömningar. Regeringen föreslår därför, i likhet med utredningen, att skattesatserna ska bestämmas till 8 kr/kg för vitvaror och 120 kr/kg för övrig elektronik. För att ingen vara ska få en oproportionerligt hög skatt, vilket annars skulle kunna bli fallet för vissa tunga varor, ska skatt betalas med maximalt 320 kronor per skattepliktig vara.

Vad som ska anses utgöra en (1) vara får i varje enskilt fall avgöras enligt den Kombinerade nomenklaturens tolkningsregler, bestämmelser, anvisningar, förklarande anmärkningar m.m. som finns meddelade i anslutning till den Kombinerade nomenklaturens indelning i avdelningar, kapitel och nummer. Detta innebär exempelvis att tillbehör som samförpackas och säljs tillsammans med en vara utgör en del av varan och ska därmed räknas med i den skattepliktiga varans vikt medan tillbehör som säljs separat inte utgör en del av varan och följaktligen inte ska räknas med i den skattepliktiga varans vikt.

Tullverket har anfört att den omständigheten att beskattning i vissa fall beräknas på vikt och i andra fall på antal kan leda till svårigheter för såväl myndighet som för deklarant att korrekt deklarerat och beräkna skatten, särskilt när beskattning ska ske på en hel sändning varor. *Ericsson* har anfört att det skapar väldigt mycket intern administration hos många företag att använda vikten på en vara för att bestämma vilken skatt den ska beläggas med. Regeringen delar inte dessa synpunkter. En

varas vikt är en uppgift som kan kontrolleras med enkla medel och som både tillverkare och andra skattskyldiga bedöms kunna få reda på utan svårigheter. Även i en större sändning varor är det inte orimligt att kräva att den skattskyldige ska ha uppgifter om varornas individuella vikt. Beskattningen sker alltid utifrån varornas vikt. Bestämmelsen om maximal beskattning per vara innebär emellertid att när beskattningen nått denna gräns för en viss typ av vara blir effekten samma som om beskattning hade baserats på antal. Beräkningen av skatten sker dock alltid på samma sätt. Först multipliceras varans vikt med skattesatsen. Om resultatet överstiger den maximala skatten justeras det ner till maxnivån. Därefter appliceras eventuella avdrag (se nedan). Slutligen multipliceras resultatet med antal varor.

Uppdatering

Den föreslagna lagen är utformad efter kunskapsläget vid lagens tillkomst. Kemikalieområdet är emellertid ett område som präglas av att ny kunskap tillkommer i snabb takt. Nya mätmetoder utvecklas och kännedomen om hur olika kemikalier påverkar vår kropp och hälsa går framåt. Samtidigt utvecklas ständigt nya kemikalier som börjar användas i olika konsumentprodukter. Med anledning av detta bör skatten och dess utformning ses över och uppdateras med jämna mellanrum.

5.2 Möjligheten till skatteavdrag

Regeringens förslag: Det ska finnas möjlighet till avdrag med 50 procent av skatten för den elektronik som inte innehåller additivt tillsatta föreningar av brom eller klor och med 90 procent av skatten för elektronik som dessutom inte innehåller additivt tillsatta föreningar av fosfor eller reaktivt tillsatta brom- eller klorföreningar. Vid bedömningen av rätten till avdrag beaktas endast föreningar som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i kretskort (exklusive dess komponenter) eller sådana plastdelar som väger mer än 25 gram. I en bilaga till lagen anges i en lista om de vanligast förekommande brom-, klor- respektive fosforföreningarna tillsätts additivt eller reaktivt.

Utredningens förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt utredningens förslag medgavs inte avdrag för elektronik som innehåller additiva föreningar av fosfor och den högsta avdragsnivån var 75 procent. Utredningen föreslog även att lagen skulle kompletteras med en mätmetod för att avgöra om ämnen var additivt eller reaktivt tillsatta.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag i de delar där promemorian har föreslagit ändringar i utredningens förslag.

Remissinstanserna: *Kommerskollegium* anför att utredningens förslag kan leda till administrativa svårigheter och kostnader för både företag och myndigheter. *Tullverket* anför att med den av utredningen föreslagna konstruktionen med rätt till avdrag under vissa förutsättningar, kommer det att bli en grannlaga uppgift för myndigheten att fastställa korrekt

skatt. För att säkert kunna bedöma om ett avdrag ska medges eller ej kommer det att behövas laboratorieanalyser, som troligen måste utföras i samband med klarering av varan. Vid efterkontroll, t.ex. revision, har varan sannolikt redan sålts vidare och kommer inte att vara tillgänglig för analys. Att analyser genomförs i samband med klareringen kan komma att medföra att varans frigörande för övergång till fri omsättning fördröjs. Detta kan medföra negativa effekter för näringslivet med brist på förutsebarhet i fråga om när varan blir levererad till mottagaren. Vid Tullverkets importklarering tillämpas ofta ett förenklat förfarande och då får Tullverket uppgifter upp till 11 dagar efter det att varan har frigjorts. Det innebär att vid det tillfälle då tull och skatt ska fastställas kan varorna vara skingrade. I dessa fall kommer det sannolikt inte vara möjligt att ta ett varuprov för analys. Förslaget kommer att innebära en ökad administrativ börda för näringslivet i den internationella handeln. Promemorians förslag att den mätmetod som enligt utredningen ska användas för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt ersätts med en lista skulle underlätta Tullverkets hantering av importärenden i och med att den minskar behovet av laboratorieanalyser. *Skatteverket* anför att den av utredningen föreslagna lagstiftningen kommer att vara mycket komplicerad att tillämpa vilket medför alltför höga administrativa kostnader för såväl skattskyldiga som Skatteverket. Rätten till avdrag kommer inte att kunna bedömas på ett enkelt och enhetligt sätt. Skatteverket kommer inte heller på ett effektivt sätt ha möjlighet att kontrollera de yrkade avdragen. Förslaget innebär därmed en betydande rättsosäkerhet. Skatteverkets kontroll av elektronikvaror försvåras till följd av varornas omsättningshastighet. Det finns en risk att en tidigare saluförd version inte finns att tillgå för provtagning, vilket avsevärt försvårar eller omöjliggör en avstämning av deklARATIONERNAS innehåll för tidigare perioder. Rätten till avdrag bör konstrueras så att incitament ges till branscherna att ta fram ett verifieringssystem för att visa avsaknaden av de aktuella oönskade ämnena i de olika produkterna och för att avdraget inte blir beroende av egna mätningar/analyser. Ett sådant system skulle minska problemet med administrativ börda och rättsosäkerhet. Lagstiftaren bör därför i lagen specificera på vilket sätt den skattskyldige ska styrka rätt till avdrag. Innan förslagen genomförs måste det säkerställas att de föreslagna mät- eller analysmetoderna finns, vilket är nödvändigt för att kunna avgöra de skattepliktiga varornas innehåll och därmed bedöma om avdrag ska medges. Ett alternativ är att införa ett enkelt system där man beskattar vissa varugrupper, utan avdragsmöjligheter. Ett bättre alternativ än det som promemorian föreslår är att avstå från att definiera reaktivt respektive additivt tillsatta föreningar och utforma bestämmelserna så att rätten till avdrag helt utgår från listan. Hur varor som innehåller brom-, klor- eller fosforföreningar som inte finns på listan ska beskattas skulle i så fall få regleras särskilt. En sådan ordning skulle innebära att vissa varor som innehåller additivt tillsatta föreningar skulle beskattas som om de innehåller reaktivt tillsatt föreningar och tvärtom, men skulle ändå vara att föredra eftersom det är oklart i vilken utsträckning det kan avgöras om en förening är reaktivt eller additivt tillsatt. *Naturvårdsverket* tillstyrker promemorians förslag och anför att de kan förenkla genomförandet skatterna och stärka deras träffsäkerhet, givet att den föreslagna listan hålls uppdaterad.

Kemikalieinspektionen anför att den stödjer att bevisbördan läggs på företagen att visa att varan inte innehåller ett farligt ämne för att få skattereduktion. Det ligger i linje med grundläggande principer i kemikaliekontrollen i stort. Det har inte redovisats någon metod eller haltgräns som ska användas för att fastställa huruvida varor ska anses innehålla vissa additivt tillsatta kemiska föreningar eller inte. Kemikalieinspektionen förutsätter att detta görs eftersom det krävs för tillämpningen av förslaget. Additivt tillsatta fosforbaserade flamskyddsmedel bör ingå i den grupp för vilken man får göra ett 50-procentigt avdrag för den skatt som ska betalas. Inom gruppen fosforbaserade flamskyddsmedel finns en stor variation mellan ämnenas miljö- och hälsofarlighet, men som grupp har de en lägre hälso- och miljöfarlighet än bromerade och klorerade. Kemikalieinspektionen tillstyrker promemorians förslag att lagen ska kompletteras med en lista över hur de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna normalt tillsätts. *Tillväxtverket* anför att utredningens förslag innebär höga administrativa kostnader för myndigheterna men framförallt för företagen. Det är av stor vikt att det tydligt framgår hur företagen ska styrka de eventuellt skattepliktiga varornas innehåll samt hur eventuella avdrag ska bedömas. Den i promemorian föreslagna listan bedöms medföra minskade administrativa kostnader och snabbare hantering för både de skattskyldiga och beskattningsmyndigheten jämfört med den tidigare föreslagna mätmetoden. *ElektronikBranschen* anför att utredningen har underskattat de administrativa kostnaderna för företagen. Eftersom 25 procent av skatten alltid utkrävs straffas även de mest förändringsbenägna. Det finns inga testmetoder som kan skilja på additivt och reaktivt tillsatta ämnen. Den i promemorian föreslagna listan kan inte ersätta behovet av standardiserade mätmetoder. *Elektronikåtervinning i Sverige* anför att det är rätt att varor med lägre farlighet bör möta lägre kostnader för miljöskada. Förslaget om att samtliga varor inom varugruppen blir skattepliktiga och att den skattskyldige i efterhand ges möjlighet till skatteavdrag om denne kan visa att vissa ämnen inte förekommer i varan riskerar dock att generera höga administrativa kostnader. Den önskade effekten att skapa positiva marknadsincitament riskerar därmed att utebli. De administrativa kostnaderna uppstår både hos företagen, som måste bevisa rätt till skatteavdrag, och hos Skatteverket, som måste godkänna rätt till skatteavdrag. En stor del av intäkterna riskerar att gå till att finansiera administrationen av skatten. Promemorians förslag att den föreslagna mätmetoden ersätts med en lista över de vanligast förekommande föreningarna som normalt tillsätts elektronik bör bli mer hanterbart för både den skattskyldige och beskattningsmyndigheten. För att skatten ska förbli relevant måste det dock säkerställas att listan hålls uppdaterad. *Företagarna* anför att skatten lägger en betydande börda på företagen för att bevisa sin rätt till skatteavdrag. För mindre företag skulle det leda till en för hög beskattning då de inte har resurser att styrka sina skatteavdrag. *IKEM* anför att internationellt accepterade mät- och analysmetoder måste finnas på plats innan ett förslag som utredningens ens kan föreslås. Reglerna är oproportionerligt komplexa och innebär en rättsosäkerhet i och med att enskilda företag inte utan betydande svårigheter kommer att kunna betala rätt skatt. Eftersom Skatteverket inte på ett effektivt sätt

kommer att ha möjlighet att kontrollera yrkade avdrag skulle skatten främst drabba de tillverkare som redan har kontroll på vilka ämnen som ingår i deras produkter. Promemorians förslag undanröjer delvis de svårigheter som bristen på analysmetod innebär. Det finns dock oklarheter i den föreslagna definitionen av "reaktivt tillsatt förening". Det behövs ett förtydligande vad som avses med "stabil" samt en definition av "polymer". I definitionen sätts likhetstecken mellan reaktivt tillsatt och kovalenta bindningar. Gränsen mellan vad som är kovalent och icke-kovalent är emellertid flytande och omöjlig att bestämma exakt. Det bör klargöras hur en förening med delvis kovalent bindning och delvis jonbindning ska bedömas. Styrkan på kovalenta bindningar kan variera avsevärt beroende på bl.a. vilka atomslag som är inblandade. Det är inte alls givet att ett ämne som har kovalenta bindningar är särskilt hårt bundet trots att det enligt definitionen anses reaktivt tillsatt. Det finns även exempel på att icke-kovalent bindning är starkare än kovalent bindning. För ämnen som inte finns upptagna på listan tvingas den skattskyldige använda icke-standardiserade mätmetoder för att visa att ämnet är reaktivt tillsatt. Flamskyddsmedel innehållande brom, klor och fosfor betraktas och behandlas på samma sätt trots att de har egenskaper som väsentligt skiljer sig åt. *Miljömärkning Sverige, TCO development* och *ChemSec* anför att den indelning i skatterabatter som föreslås inte kommer att driva på utfasningen av de mest problematiska ämnena. Skillnaden inom grupperna av flamskyddsmedel baserade på brom, klor eller fosfor är stor vad gäller miljö- och hälsoskadlighet. Dock är alla bromerade och klorerade flamskyddsmedel problematiska. Fosforbaserade flamskyddsmedel är inte oproblematiske som grupp men i det här fallet är det tydligt att de bromerade och klorerade som grupp medför betydligt större risk för människa och miljö. Det är även detta argument som rättfärdigar att man drar alla bromerade och klorerade flamskyddsmedel över en kam. Samma argument saknas för fosforbaserade ämnen som alltså måste bedömas enskilt. Det är rätt att börja med att fasa ut de halogenerade flamskyddsmedlen, som är mycket utbredda och orsakar stora problem, men det är en risk att man missar syftet genom att även inkludera alla fosforbaserade flamskyddsmedel i detta skede. Risken är att tillverkarna väljer att inte substituera alls om det är väldigt svårt och skillnaden i rabatt blir för liten mellan att substituera och ha kvar det flamskyddsmedel man använder i dag. Man bör fokusera på att fasa ut de halogenerade ämnena först och göra det mer kännbart ekonomiskt att ha kvar dem genom att ta bort skatten på fosforbaserade flamskyddsmedel. ChemSec föreslår att de fosforbaserade ämnen som man vet har problematiska egenskaper kan inkluderas som en separat lista och att den skattskyldige för att vara berättigad till full skatterabatt måste lämna en fullständig innehållsdeklaration. *Näringslivets regelnämnd* anför att det är ovisst vad som kommer att krävas beträffande mätningar och analyser, men det står klart att det kommer innebära ett merarbete och ökade kostnader som blir särskilt betungande för mindre företag. Att 25 procent av skatten ska betalas även om varan inte innehåller de miljöfarliga kemikalierna medför minskade incitament för företag att fortsätta utvecklingsarbete för miljövänliga produkter. I det avseendet tycks den föreslagna skatten snarast motverka sitt syfte. *Svensk elektronik* anför att för mindre företag

är det ofta svårt att få fullständiga materialanalyser från sina leverantörer. För att kontrollera materialet krävs därför egna tester och fullständiga mätmetoder är svårtillgängliga, långsamma och dyra. Förslaget leder därför till stort merarbete och ökade kostnader, som särskilt drabbar små och medelstora företag. *Svensk handel* hänvisar till Swerea IVF:s remissyttrande avseende promemorians förslag och anför att skattens konstruktion är oproportionerligt komplicerad och innebär omfattande administration, vilket missgynnar framförallt små företag. Av förslaget framgår inte hur företagen ska bedöma om de betalar rätt skatt eller hur Skatteverket kontrollerar om rätt skatt betalas. Den lista som promemorian föreslagit kan inte ersätta behovet av standardiserade mätmetoder. Eftersom ett företag som begär skatteavdrag måste kunna bevisa att inga av kemikalierna på listan finns i en halt över 0,1 procent i någon del av produkten krävs någon form av tester eller mätmetoder. Ämnen som redan är förbjudna finns med på listan, medan flera kända och använda flamskyddsmedel inte är med. Listan gör inte heller någon urskiljning mellan ämnen utan klassar alla som lika miljöfarliga. Listan borde baseras på en utredning gjord utifrån en riskvärdering där man tittar på kemikalernas inneboende art och vilken typ av exponering användaren och tillverkaren riskerar att utsättas för. Även om ett företag skulle lyckas ta bort samtliga föreslagna kemikalier ur sina produkter kommer 25 procent av skatten alltid krävas, vilket missgynnar innovativa och proaktiva företag. Elektronikbranschen har redan bytt ut flamskyddsmedel till en grupp som anses vara mindre skadliga (fosforbaserade) men även dessa omfattas av kemikalieskatten. Utredningen redovisar inga motiv eller vetenskapliga bevis för att fosfor är likställt med brom- och klorföreningar ur miljö- och hälsoperspektiv. *Svenska naturskyddsföreningen* anför att en utredning bör beställas för att utforska huruvida en skattelättnad kan vara möjlig vid fullständig varudeklaration, samt hur en Internetbaserad tjänst där företagen listar upp varans totala innehåll skulle se ut. Grupperingen av kemikalier kan förbättras och nyanseras med införandet av farokoder i bedömningen. *Svenskt näringsliv* anför att förslaget är oproportionerligt komplicerat och kommer att medföra ett betungande och kostsamt merarbete för både företagen och Skatteverket. Att 25 procent av skatten alltid ska betalas, även om varan inte har något som helst innehåll av de kemikalier som skatten tar sikte på, är en märklig konstruktion som minskar skattens legitimitet och medför minskade incitament för företag att fortsätta sitt utvecklingsarbete för att fasa ut olämpliga kemikalier i sina produkter. Det är oklart vad som kommer att krävas beträffande mätningar och analyser, men det kommer sannolikt i många fall krävas kemiska analyser i laboratorium. Bestämmelserna kommer att bli särskilt betungande för mindre företag. *Teknikföretagen* hänvisar till Swerea IVF:s remissyttrande avseende promemorians förslag och anför att det inte framgår hur företagen ska bedöma om de betalar rätt skatt och hur Skatteverket att kontrollera om rätt skatt betalas. För att utföra marknads kontroll krävs att det finns en enkel men samtidigt korrekt och allmänt accepterad metod för mätning av en varas innehåll av kemikalierna i förslaget. Den i promemorian föreslagna listan kan inte ersätta behovet av standardiserade mätmetoder. Lagens efterlevnad måste kunna kontrolleras. Små företag har ofta svårare att få underlag från sina

underleverantörer och riskerar att behöva testa mer. Enligt förslaget kommer 25 procent av skatten alltid utkrävas - även om ett företag skulle lyckas ta bort samtliga kemikalier i förslaget ur sina produkter. Detta är en allvarlig försvagning av styrmedlet och motsäger avsikten med förslaget. Fosforbaserade flamskyddsmedel är nödvändiga alternativ för utfasning av brom- och klorbaserad flamskyddsmedel. Eftersom även alternativet fosfor beskattas blir detta sannolikt ett skäl till att företag inte kommer starta gradvis övergång från brom- och klorbaserade till fosforbaserade flamskyddsmedel. Utredningen redovisar inte heller motiv eller vetenskapliga bevis för att fosfor är likställt med brom- och klorföreningar ur miljö- och hälsoperspektiv och identifierar inte vilka alternativa flamskyddsmedel som kan användas. Teknikföretagen hänvisar vidare till en skrivelse från *Swerea IVF* avseende utredningens förslag⁵ där det anges bl.a. följande. Det går inte att svara generellt på om flamskyddsmedel baserade på brom, klor och fosfor är lika farliga utan man får studera varje enskilt flamskyddsmedel eftersom de har varierande farlighetsegenskaper. Bromerade och klorerade flamskyddsmedel är dock som regel persistenta och bioackumulerande, varvid dessa är olämpliga att använda över huvud taget. Det finns fosfororganiska alternativ som är mindre miljö- och hälsofarliga än de bromerade och klorerade flamskyddsmedel de ska ersätta. Om man även taxar ut fosforbaserade flamskyddsmedel är det risk att detta hämmar utveckling och framtagning av alternativ till bromerade/klorerade flamskyddsmedel. Det finns en risk att användning av nya alternativ till flamskyddsmedel inte uppfyller gällande brandkrav, varvid produktsäkerheten kan ifrågasättas. *Återvinningsindustrierna* tillstyrker promemorians förslag att lagen ska kompletteras med en lista i stället för den mätmetod som hänvisas till av utredningen. *AmCham EU* anför att det inte är berättigat att basera skatten på grupper av ämnen eftersom de har olika farlighetsegenskaper. Varje gruppering måste baseras på EU:s och OECD:s riktlinjer och vara vetenskapligt förankrad. Skatten är baserad på ämnens tekniska egenskaper, om de är additiva eller reaktiva, och inte på ämnens miljö- och hälsoegenskaper. *CECED* anför att den i promemorian föreslagna listan inte undanröjer behovet av tester. För att utvärdera innehållet av ämnen över och under gränsen om 0,1 procent måste tester fortfarande utföras. *Digitaleurope* anför att skatten baseras på flamskyddsmedels tekniska egenskaper, om de är additivt eller reaktivt tillsatta, och inte miljö- och hälsoaspekter. Detta medför att ämnen med dokumenterat bra egenskaper beskattas medan ämnen med sämre egenskaper får maximalt avdrag. Utredningen anger att additivt tillsatta ämnen ger högre emissioner än reaktivt tillsatta. I verkligheten är skillnaderna obetydliga. Flera fosforbaserade flamskyddsmedel, som studier av bl.a. Kemikalieinspektionen visar är bra ersättare till bromerade och klorerade flamskyddsmedel, kommer att beskattas enligt förslaget. Alternativ till brom-, klor- och fosforbaserade flamskyddsmedel klarar inte alltid tekniska krav på flamskyddsmedel.

⁵ Ej att förväxla med Swerea IVF:s tidigare nämnda remissyttrande över det förslag som presenterats i promemorian.

Att basera skatten på genomsnittlig farlighet hos en grupp av ämnen är ovetenskapligt. Listan som promemorian föreslår är inkomplett. Dessutom måste det alltid vara möjligt att kontrollera om en deklaration stämmer. En internationell testmetod som ger reproducerbara resultat måste finnas vid i kraftträdandet. Att ta fram en internationell eller europeisk testmetod kan ta 2–5 år. Att fullt skatteavdrag inte är möjligt gör att företag inte blir motiverade att hitta säkrare alternativ. *AB Electrolux* anför att om skälet till skatten hade varit att skapa incitament att ta bort kemikalier skulle man inte föreslå att 25 procent av skatten utgår även om samtliga substanser i förslaget har tagits bort från produkterna. Den i promemorian föreslagna listan eliminerar inte behovet av tester. Tester måste fortfarande utföras för att avgöra vilka substanser som finns i produkterna och om innehållet är över eller under 0,1 procent. Det saknas en vedertagen metod för att verifiera om produkter på marknaden innehåller de aktuella kemikalierna, vilket ökar frestelsen för mindre seriösa aktörer att feldeklarera. Myndigheternas uppföljning måste vara mycket noggrann för att seriösa tillverkare inte ska påverkas negativt. Flamskyddsmedel baserade på fosfor anses ha lägre negativ inverkan på miljö och hälsa jämfört med flamskyddsmedel baserade på brom eller klor. Genom att beskatta samtliga försvinner drivkraften för företag att fasa ut flamskyddsmedel baserade på brom eller klor. *Elektriska hushållsapparater leverantörer* anför att den lista promemorian föreslår inte reducerar behovet av tester. Om man ska kunna avgöra om de kemikalier som produkten innehåller överstiger 0,1 procent måste tester göras. Alltså kvarstår problemet med avsaknad av testmetod. Skatteförslaget baserar sig felaktigt på flamskyddsmedlens tekniska egenskaper och inte på respektive ämnes miljö- och hälsoegenskaper. I vitvaror är det synnerligen viktigt att flamskyddsmedel fortsatt finns i produkterna och då är det viktigt att mindre skadliga flamskyddsmedel inte beläggs med lika höga skatter som de mest miljöbelastande. *Ericsson* hänvisar till Swerea IVF:s remissyttrande avseende promemorians förslag och anför att det för att utföra marknads kontroll bör finnas en enkel standardiserad, och helst internationellt harmoniserad, metod för mätning av en varus innehåll. Då det saknas i förslaget blir det omöjligt att bedöma om rätt skatt betalas, vilket undergräver skattens legitimitet. Även med promemorians förslag behöver man kunna analysera produkter för att identifiera existens av de ämnen som omnämns i listan och bedöma om de förekommer i högre koncentration än 0,1 procent. En internationell mätmetod kommer att behöva finnas. Fosforbaserade flamskyddsmedel är nödvändiga alternativ för utfasning av brom- och klorbaserade flamskyddsmedel, men omfattas ändå av skatten. Detta blir sannolikt ett skäl till att företag inte kommer starta gradvis övergång från brom- och klorbaserade flamskyddsmedel, eftersom även alternativet fosfor beskattas. *Hewlett-Packard* anför att förslaget beskattar ämnenas tekniska egenskaper, och inte deras miljö- och hälsoegenskaper, vilket leder till att väl undersökta bra substitut beskattas medan olämpliga alternativ får maximal skatterabatt. Även miljömärkta produkter kommer att beskattas. Flertalet flamskyddsmedel som inte innehåller brom, klor eller fosfor rekommenderas inte som alternativ. *IKEA* anför att förslaget innebär att även varor som inte har några additiva former av brom, klor eller fosfor eller reaktivt tillsatta

brom- eller klorföreningar beskattas. När det gäller bromerade flamskydd innebär de brandsäkerhetskrav som ställs att produkter utan dessa inte kan säljas. Det finns inga alternativa material som uppfyller kraven. Den i promemorian föreslagna listan kan inte ersätta behovet av standardiserade mätmetoder. För att kunna bevisa att inga av kemikalierna på listan finns i en halt över 0,1 procent i någon del av produkten krävs någon form av tester och mätmetoder. I promemorians förslag är alla listade kemikalier beskattade på samma nivå, vilket är beklagligt. Listan borde i stället omarbetas utifrån en riskvärdering där man tittar på kemikaliernas inneboende egenskaper och vilken typ av exponering användaren och tillverkaren riskerar att utsättas för. Flera av de fosforbaserade flamskyddsmedlen anses säkrare än de halogenerade. Det kan vara väldigt svårt att få tillgång till uppgifter om det exakta kemiska innehållet i elektronikvaror. *Almega* anför att reglerna blir mycket komplicerade att förstå, speciellt för små och medelstora företag. Dessa kan inte antas ha den specialkompetens som krävs beträffande kemikalier och får mycket troligt väsentligen högre kostnader för administration och drabbas hårdare än stora företag. Det saknas en mätstandard för att särskilja additiva från reaktiva ämnen. Avsaknaden av standardiserade mätmetoder riskerar att leda till långdragna rättsprocesser. Skatteförslaget baseras felaktigt på flamskyddsmedlens tekniska egenskaper, om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt, och inte på respektive ämnes miljö- och hälsoegenskaper. Detta leder till att dokumenterat väl undersökta alternativ beskattas samtidigt som mindre lämpliga ämnen erhåller maximal skatterabatt, vilket leder till s.k. falsk substitution. Det finns ingen vetenskaplig referens för att emission av additiva ämnen skulle vara högre än reaktiva ämnen. Den lista som promemorian föreslagit löser inga problem eftersom beskattningsmyndigheten vid kontroll måste kunna fastställa att den erlagda skatten är korrekt genom en kemisk analys av produktens kemiska innehåll. Eftersom 25 procent skatt alltid ska betalas saknas incitament för substitution. Den avsedda miljöeffekten kommer därför helt att utebli. Eftersom det reviderade förslaget nu helt fokuserar på flamskyddsmedel i elektriska och elektroniska produkter bortfaller argumentet att alltid beskatta med 25 procent på grund av andra ämnen. Att utgå från en gruppens genomsnittliga skadlighet är helt förkastligt. Inom varje grupp av ämnen finns det både ämnen som är olämpliga och sådana som är bevisat bra alternativ. Fosforbaserade ämnen är några av de mest väl undersökta och lämpliga alternativen till bromerade och klorerade flamskyddsmedel. *KEA* anför att miljöinriktade företag har ersatt bromerade flamskyddsmedel med fosforbaserade och anser de senare vara bättre för miljön. Det finns inte någon tydlig vetenskaplig distinktion mellan reaktivt och additivt tillsatta ämnen. Om skatten införs måste en sådan distinktion införas. *Korea WTO TBT Enquiry Point* anför att fosforbaserade flamskyddsmedel är utvecklade som ersättare för bromerade och klorerade flamskyddsmedel och är mindre skadliga för miljön och människors hälsa. Fosforbaserade flamskyddsmedel borde därför undantas från skatten. *Lenovo* anför att om man lyckas ta bort samtliga kemikalier ur sina produkter kommer 25 procent av skatten alltid krävas, vilket missgynnar proaktiva företag. Den lista promemorian föreslår kan inte ersätta behovet av standardiserade mätmetoder. *LG*

Electronics anför att det kan ifrågasättas hur marknadskontroll ska kunna ske när utredningen erkänner att det saknas testmetoder för att skilja på additiva och reaktiva ämnen. Tidigare ersättningar, som fosforbaserade flamskyddsmedel i stället för bromerade och klorerade, straffas. Eftersom förslaget inte är baserat på tillräckliga data finns det ingen garanti för företag att man inte kommer att få ångra även framtida ersättningar. *PINFA* anför att beskattning av alla additiva flamskyddsmedel som innehåller fosfor kommer att få effekter tvärt emot de tilltänkta eftersom det drabbar många brandsäkerhetslösningar som är erkända som säkrare alternativ till förbjudna eller begränsade bromerade flamskyddsmedel. Fosforbaserade brandsäkerhetslösningar är nödvändiga för att rädda liv i många apparater. Förslagets formulering inkluderar enkla, inorganiska föreningar innehållande fosfor som inte har någon kronisk påverkan på hälsa eller miljö och även naturliga fosforbaserade eller biobaserade flamskyddsmedel. De flesta nya biobaserade flamskyddsmedel är additiva. Förslaget kommer därför att hindra utvecklingen av säkrare och naturliga flamskyddsmedel. *Samsung* anför att det kommer att vara svårt för företag att veta om de betalar rätt skatt och omöjligt för Skatteverket att kontrollera. Harmoniserade och internationella testmetoder för att kontrollera skatten saknas. Att hantera ett så pass komplext system kommer att öka kostnaderna för tillverkare och distributörer, vilket ökar priserna. Det är omöjligt att bli helt befriad från skatten. *Samsung* har frivilligt fasat ut bromerade och klorerade flamskyddsmedel, men fosforbaserade medel har i princip använts som ersättning. Skatten skadar därför bolag som proaktivt har fasat ut farligare ämnen. *SEK Svensk elstandard* anför att en lista över CAS-nummer för de kemikalier som ska beskattas inte minskar behovet av standarder på området. Beskattningsmyndigheten måste vid marknadskontroll kunna avgöra om den erlagda skatten är korrekt. Utan standarder blir det i princip omöjligt att kontrollera att lagen verkligen efterlevs. Det bör därför säkerställas att de nödvändiga standarderna existerar för varje listat CAS-nummer. Förslaget baserar sig felaktigt på flamskyddsmedelens tekniska egenskaper, om ett ämne är additivt eller reaktivt, och inte på respektive ämnes miljö- och hälsoegenskaper. Detta riskerar att få negativa följdverkningar och leda till att dokumenterade och väl undersökta alternativa ämnen kan komma att beskattas, medan mindre lämpliga ämnen erhåller maximal skatterabatt. Detta kan i sin tur leda till s.k. falsk substitution. *Swerea IVF* anför, avseende promemorians förslag, att på listan finns såväl farliga som mindre farliga ämnen. De mindre farliga flamskyddsmedel som av tidigare forskning visat sig vara likvärdiga ersättare till de allra farligaste ämnena kommer därför att beläggas med lika höga skatter som de farligaste flamskyddsmedlen. Den omfattande administrationen för företagen kan leda till att de av praktiska och ekonomiska skäl väljer att betala det högsta skattebeloppet. Ett flertal brom-, klor- och fosforinnehållande ämnen som kan ingå i elektronik finns inte med på listan. Listan innehåller även ett betydande antal ämnen som redan är reglerade i bl.a. RoHS och REACH. Att använda en lista med CAS-nummer på specifika ämnen innebär svårigheter att rätt beskatta produkter som innehåller alternativ som inte finns på listan. I RoHS väljer man i stället att reglera grupper av kemikalier, vilket gör att det inte är så lätt att komma undan

med att ta fram nya varianter med liknande innehåll. Det saknas enkla och snabba analysmetoder för att identifiera fosforinnehållande ämnen. Det är möjligt att med en snabb analys tillfredsställande identifiera klor- och brominnehåll, men att säkerställa exakt vilka föreningar det rör sig om kan vara svårare och i många fall saknas standardiserade analysmetoder.

Skälen för regeringens förslag

Beskattning sker utifrån grupper av ämnen

För att ge skatten en styrande effekt mot mindre farliga flamskyddsmedel ska det, som nämnts ovan, finnas möjligheter till skatteavdrag för elektronik som innehåller sådana i stället för farligare alternativ. Med anledning av detta har utredningen, efter samråd med expertis, delat in flamskyddsmedel i tre olika grupper, baserat på om flamskyddsmedlen innehåller föreningar av brom, klor eller fosfor samt om dessa är reaktivt eller additivt tillsatta. Utredningen har sedan föreslagit att möjligheterna till skatteavdrag ska baseras på vilken grupp ämnena tillhör (se mer nedan under "Avdragsnivåerna").

Flera remissinstanser är kritiska mot att hela grupper med ämnen beskattas och anför att det är stor skillnad mellan de olika ämnena inom grupperna. Beskattning borde i stället, enligt instanserna, ske utifrån individuella ämnen identifierade genom CAS-nummer. Flera remissinstanser har även kritiserat att avdragsnivåerna baseras på om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt och anser att avdragen i stället skulle baseras på miljö- och hälsoegenskaper.

Att basera beskattningen på individuella ämnen har både för- och nackdelar. En fördel kan vara att det blir tydligt vilka ämnen som beskattas. Regeringen gör dock bedömningen att utredningens förslag på indelning efter grupper av ämnen i princip är lika enkelt. En annan fördel med beskattning utifrån individuella ämnen är att skattens nivå kan anpassas till varje ämnes farlighet. En nackdel med att beskatta utifrån individuella ämnen är att det skulle krävas omfattande studier av olika tänkbara ämnen för att avgöra deras farlighet. Många flamskyddsmedel på marknaden är enligt utredningen dåligt studerade och utredningen har bedömt det som omöjligt att utvärdera varje ämnes individuella farlighet. Om skattenivåerna avses anpassas efter varje ämnes individuella farlighet innebär det ett behov av mer omständliga beräkningar och redovisningssystem, vilket kan vara problematiskt i synnerhet när många olika skattskyldiga omfattas. En ytterligare nackdel med en beskattning som baseras på individuella ämnen snarare än ämnesgrupper är ett det är möjligt att undgå beskattning genom små ändringar av ämnens molekylära uppbyggnad. Ett farligt ämne på listan kan ersättas med ett närbesläktat ämne som är potentiellt lika farligt men som inte finns på listan, s.k. falsk substitution. Även om målsättningen är att en lista över vilka ämnen som beskattas kontinuerligt ska uppdateras för att minska problemet med falsk substitution, är det osannolikt att detta kan ske i den utsträckning eller den takt som krävs för att en tillräcklig andel av på marknaden förekommande farliga ämnen ska omfattas av skatten. Att ekonomiska styrmedel är betydligt mindre ingripande än förbud är något som talar för att använda dem redan vid en misstanke om farlighet, vilket

även stämmer väl överens med den inom miljö- och kemikaliepolitiken etablerade försiktighetsprincipen.

När det gäller att möjligheten till avdrag enligt utredningens förslag baseras på om ämnesgrupperna är additivt eller reaktivt tillsatta får en liknande avvägning ske. Det skulle, liksom för ämnens individuella farlighet, krävas omfattande studier av olika tänkbara ämnen för att definiera grupperns miljö- och hälsoegenskaper. Att bedöma ämnens miljö- och hälsoegenskaper omfattar även ett större subjektivt bedömningsmoment än att avgöra om ämnet är additivt eller reaktivt tillsatt, vilket skulle leda till större rättsosäkerhet. Även om det finns skillnader mellan olika ämnen delar regeringen utredningens bedömning att additivt tillsatta flamskyddsmedel generellt sett frigörs lättare från materialet än reaktivt tillsatta och därmed i högre utsträckning riskerar att leda till att människor exponeras för dem. Möjligheterna till avdrag bör därför vara mindre för additivt tillsatta ämnen.

Regeringen anser att den föreslagna modellen med beskattning efter ovan nämnda grupper av ämnen utgör en rimlig avvägning mellan en träffsäker och precis miljöstyrning och vad som är möjligt med hänsyn till kunskapsläget och den administrativa bördan för de skattskyldiga. Den föreslagna modellen innebär också att problemet med s.k. falsk substitution minskas. Möjligheten till avdrag innebär att den föreslagna skatten generellt sett kommer att styra mot miljö- och hälsomässigt bättre val. Regeringen föreslår därför att möjligheterna till avdrag för skatten på kemikalier i viss elektronik ska baseras på om varan innehåller brom-, klor- eller fosforföreningar och om dessa är additivt eller reaktivt tillsatta (se nedan). Avseende de förtydliganden av begreppen som IKEM efterfrågar, se författningskommentaren.

Avdragsnivåerna

Den första gruppen i utredningens förslag består av flamskyddsmedel som innehåller brom-, klor- eller fosforföreningar och som tillsätts additivt. De flamskyddsmedel som utredningen har studerat som har störst negativa hälso- och miljöeffekter är flamskyddsmedel som innehåller brom-, klor- eller fosforföreningar. Därför föreslår utredningen ett skatteavdrag med 50 procent för alla skattepliktiga varor som inte innehåller additivt tillsatta brom-, klor eller fosforföreningar.

Den andra gruppen i utredningens förslag består av bromerade eller klorerade flamskyddsmedel som är reaktivt tillsatta. Även om dessa inte sprider sig lika lätt till den omgivande miljön så är detta enligt utredningen en problematisk grupp ämnen som i regel är mycket svårmedbrytbara. De skattepliktiga varor som varken innehåller additivt tillsatta föreningar av brom, klor eller fosfor eller reaktivt tillsatta bromerade eller klorerade föreningar föreslås därför få göra ett skatteavdrag på 75 procent.

Den tredje gruppen är övriga flamskyddsmedel, bland annat oorganiska flamskyddsmedel som i regel bedöms ha lägre miljö- och hälsoeffekter. Dessa flamskyddsmedel är dock inte ofarliga för människor och miljö. Utredningen föreslår därför att det inte ska vara möjligt att göra avdrag för hela skatten. Det motiveras av att samtliga varor bedöms innehålla flamskyddsmedel som alla har mer eller mindre dåliga hälso- och

miljöegenskaper samt andra farliga ämnen. Elektronik innehåller så mycket farliga ämnen att den måste sorteras som farligt avfall. Både flamskyddsmedel och andra farliga ämnen riskerar enligt utredningen att spridas till människors hemmiljö och andra miljöer där människor vistas.

Många remissinstanser har kritiserat att additivt tillsatta fosforbaserade flamskyddsmedel beskattas på samma nivå som brom- och klorbaserade. Fosforbaserade flamskyddsmedel har enligt remissinstanserna tagits fram som miljövänligare alternativ till brom- och klorbaserade, är nödvändiga för att fasa ut de sistnämnda och borde därför inte omfattas av skatten. Regeringen instämmer delvis i dessa synpunkter. Brom- och klorbaserade flamskyddsmedel är ofta persistenta och bioackumulerande. Inom gruppen fosforbaserade flamskyddsmedel finns en stor variation mellan ämnens miljö- och hälsofarlighet. Även om vissa fosforbaserade flamskyddsmedel kan vara problematiska är de generellt sett bättre alternativ än de brom- och klorbaserade. Det finns även vissa fosforföreningar som är relativt ofarliga. I elektronikindustrin finns ett substitutionstryck bort från halogenerade flamskyddsmedel. Ett antal stora internationella företag använder en metod som kallas ”GreenScreen for Safer Chemicals” för att identifiera alternativ till kemikalier som är olämpliga ur hälso- och miljöskyddssynpunkt. Denna metod pekar ut vissa fosforbaserade flamskyddsmedel som lämpliga alternativ för de halogenerade flamskyddsmedlen. Att beskatta fosforbaserade flamskyddsmedel på samma nivå som brom- och klorbaserade skulle kunna motverka den substitution som pågår. Eftersom det finns en del klart problematiska additivt tillsatta fosforbaserade flamskyddsmedel, med allvarliga miljö- och hälsofarliga egenskaper, kan de dock inte helt undantas från beskattning. Regeringen föreslår därför att additivt tillsatta fosforföreningar ska påverka rätten till skatteavdrag på samma sätt som reaktivt tillsatta brom- och klorföreningar (se nedan).

Flera remissinstanser har kritiserat att det inte är möjligt att göra avdrag med hela skatten och menar att det minskar incitamenten att byta ut farliga ämnen. Kemiska flamskyddsmedel ska behålla sina flamskyddande egenskaper under en produkts hela livslängd. Det medför att flamskyddsmedlen normalt även är persistenta i miljön. Det finns undantag men de har andra nackdelar, som t.ex. hög akvatisk toxicitet. USA:s motsvarighet till Naturvårdsverket (EPA) har gjort en omfattande utvärdering av flamskyddsmedel⁶ som omfattar 29 kemiska ämnen och blandningar som är möjliga alternativ till decabromdifenyleter (decaBDE). Rapporten visar att i princip alla alternativ kan vara problematiska från hälso- och miljöskyddssynpunkt. Regeringen instämmer i utredningens bedömning att samtliga aktuella varor innehåller flamskyddsmedel och andra farliga ämnen som alla har mer eller mindre dåliga hälso- och miljöegenskaper och som riskerar att spridas i människors hemmiljö. Att samtliga varor inom de varugrupper som omfattas av beskattning beläggs med viss skatt ligger i linje med principen om att förorenaren betalar. Ett fullt skatteavdrag ska därför

⁶ An alternatives assessment for the flame retardant decabromodiphenyl Ether (DecaBDE). EPA. Final Report. 2014.

enligt regeringens mening inte vara möjligt. För att öka miljöstyrningen och ge ytterligare incitament att byta ut de sämre alternativen föreslår dock regeringen att den högsta nivån för skatteavdrag ökas till 90 procent av skatten. De hälso- och miljömässigt bästa alternativen ges därmed en klar fördel framför övriga alternativ.

Elektronik är en varugrupp som kännetecknas av att varorna är sammansatta av en rad olika delar som består av olika ämnen. Avdragsrätten, som baseras på att vissa ämnen inte förekommer i varan, måste anpassas till detta förhållande. En avdragsrätt som baserar sig på att ämnet inte förekommer på något ställe i varan kan möta praktiska tillämpningsproblem. Eftersom ett ämne kan förekomma på ett mycket stort antal ställen i varan skulle ett sådant avdrag kräva information om kemikalieinnehållet i ett mycket stort antal delar för att fastställa att ämnet inte förekommer i varan. Utredningen har därför föreslagit att skatteavdraget ska kopplas till om de aktuella ämnena förekommer i varans kretskort eller plastdelar vars vikt överstiger 25 gram. Utredningen motiverar detta med att flamskyddsmedel till stora delar återfinns i sådana delar. På så sätt minskas mängden uppgifter som måste samlas in genom information från tillverkaren eller mätningar. Vidare kan det inte anses lämpligt att varje spår av ett ämne ska påverka beskattningen. I utredningens betänkande och i promemorian har det därför föreslagits att endast sådana föreningar som förekommer i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet ska beaktas vid bedömningen av rätten till avdrag. Regeringen instämmer i dessa bedömningar och föreslår att enbart föreningar som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i kretskort (med undantag för kortets komponenter) eller sådana plastdelar som väger mer än 25 gram ska beaktas vid bedömningen av rätten till avdrag.

Utöver de justeringar som anges ovan instämmer regeringen i utredningens bedömning avseende avdragsnivåerna. Sammanfattningsvis föreslår regeringen därför att det ska finnas möjlighet till avdrag med 50 procent av skatten för elektronik som inte innehåller additivt tillsatta brom- eller klorföreningar och med 90 procent av skatten för elektronik som dessutom inte innehåller additivt tillsatta fosforföreningar eller reaktivt tillsatta brom- eller klorföreningar. Vid bedömningen av rätten till avdrag beaktas endast föreningar som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i kretskort (exklusive dess komponenter) eller sådana plastdelar som väger mer än 25 gram. Annorlunda uttryckt omöjliggör förekomsten av additivt tillsatta brom- eller klorföreningar skatteavdrag över huvud taget, medan additivt tillsatta fosforföreningar eller reaktivt tillsatta brom- eller klorföreningar omöjliggör skatteavdrag med mer än 50 procent. Det bör påpekas att eftersom det maximala skattebeloppet fastställs innan man beaktar eventuellt avdrag minskar avdraget även den maximala skatten. En sammanställning över de föreslagna skattenivåerna presenteras nedan i tabell 5.2.

Tabell 5.2 Sammanställning av skattenivåer

Möjlighet till avdrag	Vitvaror	Övrig elektronik	Maximalt skattebelopp
Skatt utan avdrag	8 kr/kg	120 kr/kg	320 kr/vara
Skatt med 50 procents avdrag	4 kr/kg	60 kr/kg	160 kr/vara
Skatt med 90 procents avdrag	0,8 kr/kg	12 kr/kg	32 kr/vara

Additivt och reaktivt tillsatta ämnen

Som nämns ovan baseras bedömningen av rätten till avdrag i de flesta fall på om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt. I utredningen föreslogs att lagen skulle kompletteras med en särskild mätmetod för att avgöra om en brom-, klor- eller fosforförening var additivt eller reaktivt tillsatt. Flera remissinstanser har anmärkt på att det inte finns någon mätmetod som skiljer på additivt och reaktivt tillsatta ämnen och pekar på praktiska problem som kan uppkomma. I den remitterade promemorian anges att det finns flera problem med att ta fram en standardiserad mätmetod för att skilja på additivt och reaktivt tillsatta ämnen. Regeringen instämmer i denna bedömning. För att en sådan metod ska kunna användas på det sätt som förutsatts i utredningens förslag krävs att den är enkel att tillämpa samtidigt som den ger säkra och tydliga resultat. Att ta fram och verifiera en sådan metod har bedömts vara mycket tidskrävande. Regeringen anser därför att bedömningen av om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt, åtminstone inledningsvis, ska ske på annat sätt.

I promemorian har konstaterats att flera av de aktuella ämnena enbart kan tillsättas antingen additivt eller reaktivt, vilket innebär att några mätningar eller bedömningar inte behöver genomföras för dessa ämnen. För sådana ämnen som kan tillsättas både additivt och reaktivt är det normalt en av metoderna som i praktiken används. Enligt promemorian kan man därför i de allra flesta fall avgöra om en förening är additivt eller reaktivt tillsatt utan att genomföra mätningar. I promemorian föreslås därför att lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ska kompletteras med en lista där det anges hur de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna i de aktuella produkterna tillsätts. Flera remissinstanser har anfört att det även med listan finns ett behov av att göra mätningar för att få reda på kemikalieinnehållet och att det inte finns några standardiserade mätmetoder för sådana tester. Vissa av remissyttrandena ger även bilden av att promemorians förslag har uppfattats som att det jämfört med utredningens förslag ändrar skattenivåerna eller vilka ämnen som beskattas. Regeringen anser därför att det bör förtydligas hur den föreslagna listan är tänkt att användas. Listan är inte en lista över vilka ämnen som beskattas eller för vilka ämnen avdrag får göras. Syftet med listan är inte heller att avgöra vilka ämnen som finns i enskilda varor. Detta måste ske på något annat sätt. Det vanligaste sättet att avgöra kemikalieinnehållet bedöms bli att använda uppgifter från tillverkaren, men mätningar är också en möjlighet. Om det i något fall skulle saknas standardiserade mätmetoder kan även icke-standardiserade metoder användas. När information om en varas kemikalieinnehåll finns fungerar listan ska som en utgångspunkt vid bedömningen av de ämnen som förekommer i varan är additivt eller

reaktivt tillsatta. Listan kan därmed, i jämförelse med utredningens förslag, kraftigt minska behovet av mätningar för att avgöra om föreningar är additivt eller reaktivt tillsatta. För en mer detaljerad genomgång av hur bedömningen av avdragsrätten görs, se nedan under ”Praktisk tillämpning”. Regeringen instämmer i den bedömning som görs i promemorian och föreslår att en sådan lista ska införas som en bilaga till lagen. En lista som den föreslagna bedöms förenkla beskattningen både för de skattskyldiga och för beskattningsmyndigheten. Listan fungerar som en utgångspunkt vid bedömningen av om ett ämne anses additivt eller reaktivt tillsatt.

Praktisk tillämpning

Den av utredningen föreslagna modellen med en skatt på vissa varor och möjlighet till avdrag vid lägre farlighet innebär att bevisbördan för en varas kemikalieinnehåll faller på den skattskyldige. Huvudregeln är att alla varor med vissa KN-nummer är skattepliktiga, men avdrag medges om den skattskyldige kan visa att varan inte innehåller de i lagen angivna ämnena. Många remissinstanser har anfört att systemet kommer att leda till administrativa svårigheter för de skattskyldiga eller myndigheterna. Vissa instanser har även anfört att svårigheterna kommer att bli extra stora för små företag, eftersom de har svårare att få fram tillförlitlig information om varornas innehåll. *Kemikalieinspektionen* är positiv till att bevisbördan läggs på den skattskyldige, vilket inspektionen anser ligger i linje med grundläggande principer i kemikaliekontrollen i stort. När en ny skatt införs innebär det alltid en viss ökad administration både för de skattskyldiga och för beskattningsmyndigheterna eftersom de måste hantera en skatt som tidigare inte fanns. Regeringen delar dock inte uppfattningen att en skatt med den föreslagna konstruktionen skulle leda till administrativa svårigheter. För att kunna yrka avdrag måste den skattskyldige på något sätt få information om vilka kemikalier varan innehåller. I både REACH och RoHS finns vissa dokumentationskrav avseende varors innehåll. Den kunskap en skattskyldig måste ha för att kunna yrka avdrag enligt den föreslagna skatten går emellertid längre än detta. Att aktörer måste hålla sig informerade om varors innehåll är dock i sig inget nytt och det kan inte heller anses orimligt att en aktör ska hålla sig informerad om vilka potentiellt hälsofarliga kemikalier en vara innehåller. Den skattskyldige kan själv avgöra hur han eller hon skaffar sig information om varans innehåll, men det kan ske exempelvis genom egna provtagningar, innehållsdeklarationer eller andra uppgifter från tillverkaren. Det vanligaste sättet antas dock bli att den skattskyldige får uppgifter i någon form från tillverkaren. I sammanhanget bör påpekas att det givetvis är upp till den skattskyldige att, oavsett kemikalieinnehåll, välja om något avdrag ska yrkas.

Om beskattningsmyndigheten begär det ska den skattskyldige inkomma med uppgifter om en varas kemikalieinnehåll för att visa rätten till ett yrkat avdrag. *Skatteverket* anser att det i lagen bör specificeras på vilket sätt den skattskyldige ska styrka rätt till avdrag. Även *Tillväxtverket* anför att det är av stor vikt att det tydligt framgår hur företagen ska styrka de skattepliktiga varornas innehåll och hur eventuella avdrag ska bedömas. Regeringen anser emellertid inte att det

är lämpligt att i lagtexten begränsa på vilket sätt den skattskyldige kan styrka rätten till ett yrkat avdrag. Detta ska därför kunna ske i valfri form, men även här antas det vanligaste bli att den skattskyldige inkommer med någon form av uppgifter från tillverkaren. Utifrån dessa uppgifter kan avgöras vilka eventuella brom-, klor- och fosforföreningar varan innehåller. Uppgifterna kan sedan jämföras med den ovan nämnda listan. Om samtliga brom-, klor- och fosforföreningar som förekommer i varan finns upptagna på listan och den skattskyldige inte har några invändningar mot hur de enligt listan anses tillsatta behöver i normalfallet ingen ytterligare prövning göras. Uppgifter finns i dessa fall både om vilka föreningar varan innehåller och hur de är tillsatta. Av detta följer vilken rätt till avdrag den skattskyldige har. Det är endast om det finns något som tyder på att uppgifterna är felaktiga som beskattningsmyndigheten har skäl att granska avdraget ytterligare.

Den till lagen bilagda listan är utformad för att omfatta samtliga inom gränsvärdet förekommande brom-, klor- och fosforföreningar i minst 95 procent av de produkter som omfattas av lagen. I de allra flesta fall kommer därför de föreningar som förekommer i en produkt att omfattas av listan. Om en produkt innehåller en förening som inte förekommer på listan får en bedömning om den är additivt eller reaktivt tillsatt göras från fall till fall. Om den skattskyldige anser att föreningen är additivt tillsatt bör det accepteras utan närmare granskning och den skattskyldige behöver således inte inkomma med något ytterligare underlag. Om den skattskyldige anser att föreningen är reaktivt tillsatt och beskattningsmyndigheten begär det ska den skattskyldige inkomma med underlag för att visa om föreningen är reaktivt tillsatt. Om tillräckligt underlag inte inkommer har den skattskyldige inte styrkt rätten till avdraget och varan beskattas som om föreningen vore additivt tillsatt.

För de ämnen på listan där det anges att de tillsätts additivt respektive reaktivt gäller att de tillsätts på det sättet i minst 90 procent av alla produkter där de förekommer. Det kan därför förekomma att den skattskyldige anser att sättet föreningen enligt listan är tillsatt på inte stämmer överens med hur föreningen är tillsatt i den specifika produkt avdraget avser. *Skatteverket* har föreslagit att beskattning i ett sådant fall ändå ska utgå från listan. Regeringen delar inte denna bedömning. Även om huvudregeln är att bedömningen om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt ska utgå från listan bör det finnas en möjlighet för den skattskyldige (eller beskattningsmyndigheten) att inkomma med annan bevisning om den anser att sättet föreningen är tillsatt på enligt listan inte stämmer överens med hur föreningen i det enskilda fallet är tillsatt. Om en förening enligt listan tillsätts reaktivt men den skattskyldige anser att föreningen i den aktuella produkten har tillsatts additivt, vilket sannolikt kommer att vara mycket ovanligt, bör detta accepteras utan närmare granskning. I den omvända situationen är det upp till den skattskyldiga att inkomma med underlag för att visa att föreningen i den aktuella produkten är reaktivt tillsatt, trots att den i listan anges som additivt tillsatt. Om tillräckligt underlag inte inkommer beskattas varan som om föreningen är tillsatt på det sätt som anges i listan.

Tullverket har anfört att den av utredningen föreslagna konstruktionen med rätt till avdrag under vissa förutsättningar skulle innebära problem att fastställa korrekt skatt och att det för att bedöma rätten till avdrag

skulle behövas laboratorieanalyser. Enligt Tullverket skulle dock promemorians förslag avseende listan som ska biläggas lagen underlätta Tullverkets hantering av importärenden i och med att den minskar behovet av laboratorieanalyser. *Skatteverket* har anfört att den av utredningen föreslagna lagstiftningen kommer att vara mycket komplicerad att tillämpa. Rätten till avdrag kommer enligt Skatteverket inte att kunna bedömas på ett enkelt och enhetligt sätt och verket kommer inte på ett effektivt sätt kunna kontrollera de yrkade avdragen. Regeringen bedömer att med de ändringar till utredningens förslag som beskrivits och föreslagits ovan kommer den absoluta merparten av alla avdragsyrkanden kunna hanteras utan några större svårigheter för de skattskyldiga eller beskattningsmyndigheten. Detta bedöms även gälla för småföretag. I de fall småföretagen handlar med samma varor som större företag torde det faktum att de större aktörerna begär information om innehållet från tillverkare även hjälpa de mindre företagen att få samma information. Även i de fall småföretagen handlar med andra varor bedöms de dock kunna få information om innehållet, genom att begära informationen själva, genom samarbete med andra företag eller genom hjälp från branschorganisationer.

5.3 Skattskyldig och skattskyldighet

Regeringens förslag: Skattskyldig är den som yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor i Sverige, yrkesmässigt låter föra in eller tar emot skattepliktiga varor från annat EU-land eller yrkesmässigt importerar skattepliktiga varor. Med yrkesmässigt avses att aktiviteten antingen utförs av annan person än en enskild person, eller utförs av en enskild person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Skattskyldigheten ska inträda vid tidpunkten för tillverkning, införsel, mottagande respektive import. Bestämmelser om uppskjuten skattskyldighet för godkända lagerhållare i likhet med andra punktskatter införs. Försäljning direkt från utländska säljare till svenska konsumenter ska inte beskattas.

Utredningens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Utredningen föreslog en annan definition av ”yrkesmässig” med hänvisning till 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Växjö* anför att den i promemorian föreslagna definitionen av ”yrkesmässig” kommer att ligga långt ifrån vad som i allmänhet menas. En sådan utsträckt betydelse av ett vedertaget uttryck är inte lämplig. *Kommerskollegium* anför att det finns en risk för snedvridning av konkurrensen om importföretag beskattas men inte e-handelsföretag. Det vore bättre med en reglering som får mindre effekter på handeln och konkurrensen. *Tullverket* anför att det kan finnas problem med att vid tullklareringen kunna avgöra ifall importen är yrkesmässig eller inte. Tullverket saknar erfarenhet av att bedöma vad som utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen, vilket behöver göras enligt definitionen av

yrkesmässig verksamhet i den föreslagna lagen. Den definition som föreslås i promemorian medför en enklare bedömning jämfört med utredningens förslag. Den kan dock medföra vissa gränsdragningsproblem eftersom det ska göras en bedömning om de importerade varorna är avsedda för den enskilda personens eller dennes familjs personliga bruk. Det kan finnas ett behov av vägledande uttalanden. Det bör finnas ett utrymme för Tullverket att ha som utgångspunkt att det rör sig om personligt bruk utan att behöva göra mer ingående undersökningar. *Skatteverket* anför att eftersom varor som säljs från andra länder inte kommer att beskattas kommer säljare i Sverige att missgynnas gentemot utländska säljare, vilket medför en stor risk för bristande legitimitet. Upplägget kan leda till att företag som för in eller importerar beskattade varor till Sverige kommer att förlägga sin verksamhet utanför landet för att inte behöva ta ut skatt. Det finns även en risk att företag lägger upp sin handel så att den ser ut att ske från utlandet trots att den i själva verket sker från Sverige. Om förslaget genomförs bör det införas en definition av begreppet utländsk säljare, förslagsvis "en utländsk säljare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe här i landet och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas här". *Skatteverket* tillstyrker promemorians förslag avseende "yrkesmässig aktivitet". *Konjunkturinstitutet* anför att skatten kan medföra att framför allt yngre konsumenter i större utsträckning än vad utredningen antar vänder sig till utländska e-handelsleverantörer som inte beskattas. *Naturvårdsverket* anför att reglerna för lagerhållare mycket liknar de som finns i produktansvaret. Samordningsfördelar kan uppnås om man använder sig av och samarbetar med EE- & Batteriregistret. Enligt förslaget kan *Skatteverket* förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster. *Kemikalieinspektionen*, som redan ägnar sig åt sådan kontroll, borde i stället få denna roll. *Kemikalieinspektionen* anför att det finns en risk för ökad obeskattad privatimport från utlandet genom e-handel. Obeskattad försäljning av elektronik kan därmed till viss del konkurrera ut beskattad försäljning, vilket minskar den miljöstyrande effekten av skatten. Även om problemet i dagsläget ser ut att vara begränsat kan det komma att bli ett problem som ökar. *ElektronikBranschen* anför att handeln från utlandet kommer att öka. De tilltänkta skatteintäkterna, plus företagens administrativa kostnader, utgör en direkt försvagad konkurrens mot utländsk handel som till Sverige säljer exakt samma produkter. Redan i dag är e-handeln i hemelektronikbranschen hög och nätet är en etablerad försäljningskanal som kunderna använder i allt högre utsträckning. Konkurrensen från utländska aktörer är påtaglig för svenska e-handelsföretag och lättheten att byta till en internationell e-handel har kraftigt underskattats av utredningen. Ett förväntat scenario är att svenska handlare flyttar sin verksamhet utomlands för att undgå den konkurrensnackdel som det skulle innebära att fortsätta sälja från Sverige. Butiker blir "showrooms" och köpen sker online. Analyser tyder på att mellan 500 och 1000 årsarbeten kan försvinna, redan med utredningens försiktiga antaganden om minskad försäljning. *Elektronikåtervinning i Sverige* anför att skatten skapar snedvriden konkurrens mellan svenska aktörer och utländska aktörer. Risken är att

företag som i dag är baserade i Sverige flyttar och i stället säljer sina varor på den svenska marknaden via distansförsäljning. De som utredningen föreslår som skattskyldiga täcks redan av producentansvaret. Om restriktioner för kemikalier i stället utförs genom utvidgat producentansvar kan kravet ställas även på de som säljer varor på distans till Sverige. *El-Kretsen* anför att om försäljningen från svenska producenter minskar till förmån för gränshandel och e-handel innebär det ett större antal insamlade produkter som ej finansierar sin egen återvinning. Dessa kostnader måste täckas upp av befintliga anslutna producenter. Sådana kostnader tillkommer utöver sådana kostnader som utredaren har nämnt. El-Kretsen delar inte utredarens bedömning att förflyttningen till e-handel från utlandet endast skulle bli marginell. Förslaget kommer enbart att medföra snedvriden konkurrens och ökat incitament för gräns- och e-handel. *Företagarna* anför att svenska företag i ökad utsträckning skulle tvingas konkurrera med direktimporterade produkter som är skattefria. Kunderna kommer i ökande utsträckning att välja de billigare produkterna som dessutom många gånger innehåller högre halter och farligare ämnen än de som förekommer på den svenska marknaden. Förslaget kommer enbart att slå mot de svenska företagens konkurrenskraft utan att nå målet. *IKEM* anför att den styrande effekten helt kan utebli genom att konsumenter näthandlar från företag baserade utanför Sveriges gränser och därmed undviker skatten. Effekterna av detta framstår som kraftigt undervärderade i betänkandet. Skatten drabbar framför allt företag med produktion och försäljning i Sverige. Resultatet kan bli att svensk näringsverksamhet upphör till förmån för utlandsbaserad. *Näringslivets regelnämnd* anför att det finns en risk att konsumenterna i högre grad väljer att köpa varor direkt från andra länder. Det finns en betydande risk att förslaget försämrar svenska företags konkurrenskraft utan att uppnå önskad miljönytta. *Svensk handel* anför att utredningen underskattar effekten av hur mycket försäljningen från utlandet kommer att öka. Analyser tyder på att mellan 500 och 1000 årsarbeten kan försvinna med den försäljningsminskning som utredningen räknar på. Hemelektronik är den produktgrupp med högst försäljningsvärde över nätet. Nätet är en etablerad försäljningskanal som kunderna använder i allt högre utsträckning. Cirka 20 procent av all handel över nätet var 2014 från företag utanför Sverige. En stor del av denna handel är elektronikvaror. Att snedvrیدا konkurrensen till utländska företags fördel är mycket skadligt i ett skede av allt mer utsuddade gränser och ökad digitalisering. *Svenska naturskyddsföreningen* anför att det är en brist att utredningen inte kunnat framlägga en lösning på hur varor som inhandlas från ett annat land via Internet, postorder eller liknande ska kunna beskattas. En utredning för hur man ska kunna inkludera importerade varor bör beställas. *Teknikföretagen* anför att skatten kan kringgåas genom att svenska butiker omformas till ”showrooms” och ordnar att köp och leverans sker från företags legala enheter utomlands direkt till konsumenterna i Sverige. Det är ologiskt att undanta Internethandel från utlandet. Det är redan en stor del av försäljningen av produkter i dag och kommer att öka snabbare om det undantas. För vissa produktet, t.ex. TV, står Internethandeln redan för omkring 30 procent av försäljningen. Även Internethandel av stora vitvaror är i dag en realitet. Cirka 20 procent av

Internethandeln 2014 var från företag utanför Sverige. En stor del av denna handel är elektronikvaror. *Dataspelsbranschen* anför att med den nya skatten kommer fler e-handelsaktörer att flytta sitt säte utomlands för att kunna konkurrera med lägre konsumentpriser. *AB Electrolux* anför att undantaget för försäljning över Internet där produkterna säljs till konsument i Sverige från företag utanför Sverige är ett incitament att sälja och handla ännu mer produkter på nätet från utlandet. Dessa produkter kommer att vara billigare och innehålla de kemikalier man vill fasa ut. Även e-handel med vitvaror är en realitet sedan flera år. Skatten kan kringgås genom att affärer i Sverige ordnar så att konsumenten gör beställningen av produkten från ett lager utanför Sverige. *Elektriska hushållsapparater leverantörer* anför att det inte är rimligt att acceptera att produkter med sämre miljöinnehåll via internethandel kan säljas in till konsument i Sverige för en avsevärt lägre kostnad. *Elon* anför att en skatt slår fel om den läggs på produkter som säljs i butik i Sverige men inte omfattar samma varor som säljs över Internet från andra länder. E-handeln växer från år till år och konkurrensen från utländska aktörer via nätet ökar kraftfullt. *IKEA* anför att utredningens bedömning av ökningen av e-handeln från länder utanför Sverige är en grov underskattning som strider mot den logik som i dag styr konsumentbeteenden. Under den senaste femårsperioden har den gränsöverskridande handeln ökat till 20-25 procent av den samlade e-handeln. Förslaget kan bidra till större klimatpåverkan genom ökning av transporter och mindre möjligheter till samordnade storskaliga logistiklösningar. *Almega* anför att med hänsyn till att gränshandeln i dag är omfattande och ökar från år till år är det märkligt att den snedvridna konkurrensen som förslaget kommer att leda till inte beaktas eller ens kommenteras. Utredningens siffror kring de samhällsekonomiska konsekvenserna är gissningar utan förankring i verkligheten. En försäljningsökning via Internet med 10-15 procent är mycket trolig. Detta leder inte till någon minskning av de beskattade ämnena, snarare tvärt om. Påverkansmöjligheten flyttas utanför Sveriges gränser. *Lenovo* anför att skatten kan kringgås genom att svenska butiker omformas till ”showrooms” och ordnar att köp och leverans sker från företags legala enheter utomlands direkt till konsument i Sverige. Det är oacceptabelt att undanta Internethandel från utlandet. Det är redan en stor del av försäljningen av produkter i dag och kommer att öka snabbare om det undantas. *LG Electronics* ifrågasätter om det har gjorts någon bedömning av den ekonomiska påverkan på handlare nära de svenska gränserna, eftersom konsument kan välja att köpa sina produkter på andra sidan gränsen. *Samsung* anför att det är svårt att acceptera att det går att undvika skatten genom Internethandel från länder utanför Sverige, eftersom det påverkar konkurrensen. Den föreslagna skatten kommer att öka Internethandeln från utlandet. Det leder till en absurd situation när bolag som säljer via Internet från utlandet inte betalar någon skatt även om deras produkter innehåller de aktuella kemikalierna, medan bolag som säljer från Sverige betalar 25 procent skatt även om deras produkter inte innehåller några av kemikalierna.

Skälen för regeringens förslag

Skattskyldighet vid yrkesmässig tillverkning, införsel, mottagande och import

Svenska punktskatter tas normalt ut så tidigt som möjligt bland de aktörer som befattar sig med skattepliktiga varor. Därmed begränsas antalet skattskyldiga, vilket underlättar administration och kontroll av punktskatterna. Att antalet skattskyldiga begränsas är önskvärt även vad gäller skatt på kemikalier i viss elektronik. Som utgångspunkt bör därför skattskyldigheten placeras hos den som först befattar sig med de skattepliktiga varorna i Sverige.

Regeringen föreslår därför, i likhet med utredningen, att skattskyldig ska den vara som yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor i Sverige, yrkesmässigt låter föra in eller tar emot skattepliktiga varor från annat EU-land eller yrkesmässigt importerar skattepliktiga varor. Skattskyldigheten ska inträda vid tidpunkten för tillverkning, införsel, mottagande respektive import.

Den definition av yrkesmässig verksamhet som utredningen föreslagit motsvarar den definition som finns i 1 kap. 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 4 § tredje stycket lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel. I denna definitionen anges att en verksamhet anses yrkesmässig om den antingen utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen, eller bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor. *Tullverket* har i sitt remissvar pekat på vissa problem med definitionen. Utöver dessa kan en bedömning av om en verksamhet utgör näringsverksamhet eller inte enligt 13 kap. inkomstskattelagen i vissa fall vara komplicerad, med många faktorer att beakta. I en sådan bedömning beaktas ofta förhållandena över längre tid. Vid bedömningen av om tillverkning, införsel, mottagande eller import är yrkesmässig, och därmed skattepliktig, kommer beskattningsmyndigheten i normalfallet enbart att få en ”ögonblicksbild” av förhållandena. Det kan bli tidskrävande om beskattningsmyndigheten vid varje tillverkning, införsel, mottagande eller import ska behöva göra en bedömning av om den potentiellt skattskyldiges verksamhet är yrkesmässig i den mening som avses i 13 kap. inkomstskattelagen. Det behöver därför införas en enklare definition.

Med anledning av detta har i promemorian föreslagits en definition där ledning hämtats från de definitioner av enskilda personers förvärv och innehav i kommersiellt syfte som finns i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG och hur dessa har införlivats i svensk rätt. För att tydliggöra att definitionen inte avser det i andra lagar använda begreppet ”yrkesmässig verksamhet” föreslås i promemorian att definitionen ändras till ”yrkesmässig aktivitet”, vilket även stämmer överens med hur definitionen till övervägande del används i de föreslagna lagtexterna. *Förvaltningsrätten i Växjö* anför att den föreslagna definitionen av ”yrkesmässig” kommer att ligga långt ifrån vad som i allmänhet menas och anser att en sådan utsträckt betydelse av ett vedertaget uttryck inte är lämplig. Regeringen instämmer dock i de

bedömningar som görs i promemorian och föreslår därför att tillverkning, införsel, mottagande eller import ska anses yrkesmässiga om de antingen utförs av annan person än en enskild person, eller utförs av en enskild person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Att definitionen benämns som ”yrkesmässig aktivitet” bedöms vara tillräckligt för att särskilja den från det tidigare använda ”yrkesmässig verksamhet”. Definitionen bedöms göra det tydligare både för de skattskyldiga och för beskattningsmyndigheten vilka aktiviteter som omfattas av skatterna. För en närmare genomgång om hur definitionen ska tillämpas i praktiken, se författningskommentaren.

Utöver de redan uppräknade situationerna används begreppet ”yrkesmässig” i lagförslagen även vid bedömningen av vilka som får godkännas som lagerhållare (se nedan).

Godkända lagerhållare

Att skattskyldighet inträder redan vid tillverkning, införsel, mottagande eller import kan leda till oönskade likvida påfrestningar för berörda företag. Utredningen anser därför att bestämmelserna bör utformas så att beskattningen under vissa förutsättningar kan skjutas upp och anger att ett sätt att åstadkomma detta är att införa ett system med godkända lagerhållare.

System med godkända lagerhållare tillämpas i dag avseende snus och tuggtobak enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, och för vissa bränslen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Konstruktionen med lagerhållare innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp till en senare tidpunkt än tidpunkten för tillverkning, införsel, mottagande eller import. Konstruktionen innebär också att skattskyldighetens inträde skjuts upp då varor levereras från en godkänd lagerhållare till en annan godkänd lagerhållare. Skattskyldighet inträder först då varorna levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller då varorna tas i anspråk för annat ändamål, exempelvis egen användning. Detta innebär att godkända lagerhållare kan hålla ett obeskattat lager och att de likvida påfrestningarna därmed blir mindre än om lagret skulle vara beskattat.

Regeringen föreslår att ett motsvarande system med godkända lagerhållare ska införas avseende skatten på kemikalier i viss elektronik. Den som avser att tillverka, föra in, ta emot eller importera skattepliktiga varor bör kunna godkännas som lagerhållare utan annat särskilt krav på omfattningen än att aktiviteterna är avsedda att ske yrkesmässigt. För att skatten inte ska medföra alltför stora likvida påfrestningar för svenska grossistföretag som köper in skattepliktiga varor från svenska leverantörer bör också den som avser att yrkesmässigt återförsälja sådana varor kunna godkännas som lagerhållare.

I likhet med vad som gäller för lagerhållare enligt LTS och LSE bör endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare kunna godkännas. Detta innebär att Skatteverket ska avslå en ansökan om godkännande som lagerhållare om sökanden är olämplig att anförtros sådan ställning. Vid Skatteverkets lämplighetsprövning menas med ekonomiska

förhållanden och övriga omständigheter sådana förhållanden och omständigheter som kan påverka risken för skatteundandragande.

För den som inte kan godkännas som lagerhållare, den som har fått sitt godkännande återkallat eller den som väljer att inte ansöka om ett godkännande gäller i stället att skattskyldighet inträder redan vid tidpunkten för tillverkning, införsel, mottagande respektive import.

Försäljning direkt från utländska säljare till svenska konsument ska inte beskattas

Vid sidan av traditionell butiksförsäljning förekommer också handel med elektronikvaror genom att svenska konsumenter beställer och köper varor via internet, postorder eller liknande. Om sådana inköp sker hos svenska säljare ska varorna beskattas enligt regeringens förslag. Beroende på vilka aktörer som hanterat varorna kan skattskyldighet redan ha inträtt i ett tidigare led i försäljningskedjan och skatten utgör då en del av det pris som efterföljande led betalar för varorna. Om skattskyldighet inte inträtt i ett tidigare led, vilket normalt är fallet om säljaren är godkänd lagerhållare, kommer skattskyldighet att inträda för lagerhållaren med anledning av försäljningen till konsument.

Om däremot inköpen sker hos utländska säljare föreslår utredningen att varorna inte ska beskattas och hänvisar bl.a. till den förhållandevis komplicerade utformning som en kemikalieskatt av nödvändighet måste ha och de stora praktiska problemen att upprätthålla en fungerande beskattning av företag som har sin verksamhet i andra länder. Många remissinstanser är negativa till detta och anser att förslaget kommer att snedvrída konkurrensen och att den övergång av handel till utlandet som förslaget kommer att leda till har underskattats. Utredningen har gjort bedömningen att den utländska e-handeln kommer att öka med 0,4 procentenheter, från 6 procent till 6,4 procent. Regeringen gör i detta avseende ingen annan bedömning än utredningen. Många elektronikprodukter har ett förhållandevis högt pris per kilogram. Detta gäller i synnerhet mindre elektronikprodukter, som på grund av sin storlek är lätta att frakta och därmed extra attraktiva att köpa via distanshandel. I förhållande till kilopriset utgör den föreslagna skatten en liten del av det totala priset. Ett exempel kan illustrera detta. En mobiltelefon väger i dag runt 150 gram. Det innebär att skatten innan eventuella avdrag blir 18 kronor. Om kemikalieinnehållet ger rätt till avdrag blir skatten i stället 9 eller 1,8 kronor. Jämfört med telefonens pris på flera tusen kronor utgör skatten således en mycket liten del. Detta medför att det är ett förhållandevis litet spann av produkter från utländsk e-handel som tidigare var dyrare än motsvarande produkter i butik i Sverige, men som på grund av skatten blir billigare. Andra faktorer, såsom kostnader för frakt eller annat i samband med köp från utlandet, spelar i sammanhanget sannolikt större roll för utvecklingen av utländsk e-handel än den föreslagna skatten. Regeringen bedömer därför att den föreslagna skatten endast i liten utsträckning kommer att påverka valet mellan att handla i svenska butiker eller via svensk e-handel respektive att handla från utländsk e-handel.

När det gäller mer principiella invändningar mot att utländska handlare beskattas annorlunda än svenska har regeringen förståelse för dessa. Mot

invändningarna måste emellertid vägas nackdelarna och problemen med att beskatta direktförsäljning från utländska säljare. Det kan inte krävas att utländska säljare som säljer varor på distans till Sverige ska behöva sätta sig in i detaljer i nationella svenska skattebestämmelser och vara ansvariga för att redovisa och betala skatt i Sverige på ett sådant sätt som krävs för den föreslagna skatten. I andra fall då företag i andra EU-länder kan vara skattskyldiga i Sverige, exempelvis för svensk alkoholskatt, tobaksskatt eller skatt på energi, är det fråga om skatter som är harmoniserade inom EU och där beskattningen sker enligt lagstiftningar som utformats enligt bestämmelser i EU-direktiv. I de fallen är det som regel fråga om att företaget ska betala skatt i Sverige i stället för att betala motsvarande skatt i den egna medlemsstaten. Det är således inte fråga om en för säljaren främmande typ av skatt som uppkommer med anledning av försäljningen till svenska kunder. Vidare skulle Skatteverket vara beroende av omfattande hjälp från beskattningsmyndigheter i andra länder för att kunna kontrollera att rätt skatt redovisas. Så kan vara fallet även med de harmoniserade skatterna som nämndes ovan, men för dessa skatter är det fråga om att medlemsstaterna har ömsesidiga intressen av att hjälpa varandra. Även om det finns formella möjligheter att begära hjälp från beskattningsmyndigheter i andra medlemsstater bör en icke-harmoniserad svensk skattelagstiftning inte utformas på så sätt att Skatteverket ska behöva ta omfattande sådan hjälp för att upprätthålla kontrollen av skatten. Bestämmelserna om skattskyldighet bör inte heller utformas på så sätt att någon annan än den utländske säljaren ska anses vara skattskyldig för försäljning från ett annat land till en svensk konsument. Det kan inte anses lämpligt att fraktförare eller de svenska konsumenterna blir skattskyldiga. Regeringen föreslår med anledning av detta att försäljning direkt till svensk konsument från säljare i annat land inte ska omfattas av skatten.

Skatteverket, ElektronikBranschen, Svenskt näringsliv, Teknikföretagen, AB Electrolux, Lenovo och Samsung anför att skatten kan kringgås, exempelvis genom att affärer i Sverige utformas så att konsumenten beställer direkt från logistikcentra eller handlare i utlandet. I detta sammanhang bör inledningsvis påpekas att det, i enlighet med vad som angetts ovan avseende definitionen av yrkesmässig verksamhet, enbart är enskilda personers beställningar som på detta sätt är undantagna från beskattning, och enbart om de beställda produkterna är avsedda för personens eller dennes familjs personliga bruk. Om ett företag beställer eller tar emot produkter från en utländsk säljare anses företaget har fört in, tagit emot eller importerat varan och är därför skattskyldigt, även om varan är avsedd att vidarebefordras till en konsument.

I ett fall då en konsument väljer mellan att köpa en vara i en svensk butik eller köpa samma vara från en utländsk e-handlare kan grundpriset på varorna antas ligga närmare varandra än när varan i svensk butik kan ersättas med valfri vara från en utländsk e-handlare. Om den svenska butiken och den utländska e-handlaren ingår i samma koncern eller har samma ägare kan grundpriserna antas ligga ännu närmare varandra. Detta medför att fraktkostnaden i större mån än annars kan jämföras med kostnaden för skatten. När konsumenten väljer att köpa varan i svensk butik tillkommer en kostnad för skatten, men om konsumenten väljer att

beställa samma vara från en utländsk e-handlare tillkommer i stället kostnader för att frakta varan till Sverige. Fraktkostnader ingår indirekt som en del av priset även på varor i butik, men dessa kostnader bedöms i normalfallet vara lägre eftersom frakten då kan samordnas i en annan utsträckning än när varorna ska fraktas separat till varje enskild konsument. Om en svensk butik utformar sin verksamhet så att kunderna i stället för att köpa varorna i butiken själva beställer samma varor från en utländsk handlare är det med beaktande av förhållandet mellan fraktkostnaden vid privat direktinförsel och den, relativt låga, svenska skatten tveksamt om skatten får någon större påverkan på slutpriset i förhållande till andra faktorer. I ett scenario där den svenska butiken utformar sin verksamhet så att kunderna i stället för att köpa varorna i butiken beställer andra varor med lägre grundpris från en utländsk handlare blir slutpriset för konsumenten sannolikt lägre, men denna prissänkning skulle uppkomma även om butiken valde att föra in och sälja dessa produkter i butiken. Sammantaget bedömer regeringen att risken för att butiker kringgår skatten genom att utforma sin verksamhet så att kunder beställer direkt från en utländsk handlare är förhållandevis liten, men kommer att följa utvecklingen på området.

Skatteverket anser att det bör införas en definition av begreppet utländsk säljare. I utredningens förslag används inte begreppet ”utländsk säljare” i lagtexten. Att försäljning direkt från en utländsk säljare till en svensk konsument inte omfattas av beskattning följer i förslaget inte av ett uttryckligt undantag utan av att sådan försäljning inte omfattas av definitionerna i lagen om när skattskyldighet inträder och vem som är skattskyldig. Detta främst på grund av att det enbart är yrkesmässig införsel eller import som beskattas. Med den formulering som utredningen har föreslagit finns dock, även med den förändrade definitionen av yrkesmässig som regeringen föreslagit, en viss risk för att lagen kan tolkas annorlunda än vad som åsyftas. Utredningens förslag har utformats enligt övriga punktskattelagstiftningar. I dessa finns dock betydligt färre undantag från skattskyldighet. I en situation där en person blir skattskyldig för att ha fört in exempelvis tobaksvaror till Sverige saknas anledning att se om lagtextens ordalydelse även skulle kunna tolkas så att någon annan aktör är skattskyldig för införseln. Då icke yrkesmässig införsel inte omfattas av beskattning i den föreslagna lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik finns emellertid ett större utrymme för att, eventuellt felaktigt, tolka lagtexten så att säljaren eller till och med transportören blir skattskyldig i de situationerna. För att undvika att lagtexten skulle kunna tolkas på detta sätt och för att öka tydligheten föreslår regeringen att ett uttryckligt undantag bör införas för försäljning direkt från en utländsk säljare till en konsument i Sverige. I ett sådant undantag bör ingå en definition av begreppet ”utländsk säljare” som *Skatteverket* har föreslagit.

5.4 Undantag från skattskyldighetens inträde i vissa fall

Regeringens förslag: För godkända lagerhållare undantas varor i vissa fall från skattskyldighetens inträde. Det gäller varor som levereras till köpare i annat land, lämnas för avfallsåtervinning, har återanvänts vid tillverkning av skattepliktig vara eller blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure samt varor för vilka skattskyldighet enligt lagen tidigare inträtt.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att det av utredningens förslag följer att en godkänd lagerhållare undantas från skattskyldighet för skattepliktig vara som lämnas för avfallsåtervinning. Avfallsåtervinning är inte ett begrepp som tidigare använts i punktskattelagstiftning. I författningskommentaren bör preciseras de olika situationerna för när lagerhållare undantas från skattskyldighet för skattepliktig vara, inklusive frågan om på vilket sätt lagerhållaren ska styrka att exempelvis en skattepliktig vara lämnats för avfallsåtervinning. *Tullverket* anför att det för nu aktuella elektronikvaror kan uppstå situationer där varor exporteras för reparation eller liknande bearbetning och sedan återimporteras. Enligt verket kan det vara lämpligt att införa undantag från skattskyldighet för dessa fall.

Skälen för regeringens förslag: För att undvika dubbelbeskattning och att skatt ska behöva betalas för varor som inte kommer till sådan användning som motiverar ett skatteuttag krävs ett system där varor i vissa fall undantas från beskattning. I befintliga punktskattesystem, exempelvis lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt, finns bestämmelser om att den skattskyldige i vissa fall får göra avdrag för skatt (dvs. skatt som tidigare betalats) på varor som tas tillbaka från marknaden eftersom återtagna varor aldrig blivit föremål för konsumtion eller förbrukning. Bestämmelserna innebär att varor som en gång beskattats kan ”göras obeskattade” genom att den skattskyldige yrkar avdrag då varor tas tillbaka från marknaden. Dessa skatter skiljer sig dock från skatten på kemikalier i viss elektronik genom att de gäller varor som är avsedda att konsumeras eller förbrukas på sätt som innebär att varorna inte längre finns kvar. De varor som beskattas genom skatten på kemikalier i viss elektronik är vanligtvis avsedda att användas under en längre tid. Då syftet med skatten är att varor som innehåller oönskade kemiska ämnen ska beskattas med anledning av den negativa hälsopåverkan varorna ger upphov till medan de används är det inte lämpligt att den skattskyldige ska ha möjlighet att göra avdrag för skatt för varor som av olika anledningar tagits tillbaka från marknaden. Om den skattskyldige skulle medges avdrag för skatt i sådana situationer skulle syftet med beskattningen gå förlorad eftersom varorna i en sådan situation redan har, eller kan ha, varit föremål för användning och därmed gett upphov till den negativa hälsopåverkan som motiverar att varorna ska beskattas. Regeringen anser därför att den konstruktion med skatteavdrag som finns i andra punktskattelagstiftningar inte ska införas i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

I stället bör annan lagstiftningsteknik användas för att skattebefria varor som inte ska vara föremål för beskattning. För den som är godkänd lagerhållare föreslår regeringen därför att följande varor undantas från skattskyldighetens inträde:

- vara för vilken skattskyldighet enligt lagen tidigare inträtt,
- vara som levereras till köpare i annat land,
- vara som blivit fullständigt förstörd genom oförutsedda händelser eller force majeure,
- vara som lämnas för avfallsåtervinning, samt
- vara som har återanvänts vid tillverkning av skattepliktig vara

Skatteverket påpekar att ”avfallsåtervinning” inte är ett begrepp som tidigare använts i punktskattelagstiftning och anför att det i författningskommentaren bör preciseras de olika situationerna för när lagerhållare undantas från skattskyldighet för skattepliktig vara, inklusive frågan om på vilket sätt lagerhållaren ska styrka att exempelvis en skattepliktig vara lämnats för avfallsåtervinning. Regeringen anser inte att det är lämpligt att specificera vilka enskilda åtgärder som utgör avfallsåtervinning, då det kan skilja sig mellan olika produkter och utvecklas över tid. I författningskommentaren finns dock vissa riktlinjer för vilka åtgärder som avses.

Tullverket har anført att det kan vara lämpligt att införa ett undantag för varor som exporteras för reparation eller liknande bearbetning och sedan återimporteras. Regeringen anser inte att något undantag är nödvändigt i dessa fall. Om varorna ägs av en godkänd lagerhållare kommer någon skattskyldighet aldrig att utlösas av att varorna exporteras för reparation. Att reparera en skadad vara anses inte vara att ta den i anspråk för annat ändamål än försäljning, även om reparationen sker utomlands.

5.5 Förfarandet och ersättningsfrågor

Regeringens förslag: Bestämmelserna i skatteförfarandelagen ska som huvudregel vara tillämpliga på skatten på kemikalier i viss elektronik, vilket bl.a. innebär att Skatteverket blir beskattningsmyndighet. Vid yrkesmässig import ska dock skatten betalas till Tullverket och i de fallen ska förfarandebestämmelserna i tullagen vara tillämpliga i stället.

Regeringens bedömning: Någon bestämmelse om ersättning för varuprover ska inte införas i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Utredningens förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslog att beskattningsmyndigheten, om den tog varuprover eller förelade den skattskyldige att lämna varuprover, skulle lämna ersättning med det värde varorna skulle inbringa vid försäljning.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Tullverket* invänder mot att verket ska vara beskattningsmyndighet vid import och anför att det skulle vara möjligt

att införa en ordning där Skatteverket är beskattningsmyndighet för samtliga import. Det skulle vara möjligt för Tullverket att ge information till Skatteverket om de importörer som sker av aktuella varor. En uppdelning av importen på två olika beskattningsmyndigheter kommer att medföra svårigheter för Tullverket eftersom det för varje importörande måste avgöras ifall varorna ägs av en godkänd lagerhållare eller inte. I Tullverkets klarering undersöks i princip aldrig vem som äger de varor som importeras. Det finns ingen möjlighet för Tullverket att på ett automatiserat sätt avgöra om en deklarerant, och än mindre varornas ägare, är godkänd lagerhållare eller inte. Sådan kontroll skulle alltså behöva göras manuellt för varje importörande, vilket vore en mycket betungande uppgift för verket. Tullverket ser även problem med att vid tullklareringen kunna avgöra ifall importen är yrkesmässig eller inte. Tullverket saknar erfarenhet av att bedöma vad som utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen, vilket behöver göras enligt den av utredningen föreslagna definitionen av yrkesmässig verksamhet. Den definition som föreslås i promemorian medför en enklare bedömning jämfört med utredningens förslag. Den kan dock medföra vissa gränsdragningsproblem eftersom det ska göras en bedömning om de importerade varorna är avsedda för den enskilda personens eller dennes familjs personliga bruk. Utredningens förslag att Tullverket ska utge ersättning för varuprover avviker från den normala ordningen vid import. Att ålägga myndigheten ett kostnadsansvar för förstörda prover kommer att medföra en obenägenhet att faktiskt göra provtagningar, i och med att detta då kommer att belasta myndighetens egen budget. Regeln bör därför strykas. Tullverket välkomnar promemorians förslag avseende ersättning. Eftersom den föreslagna regleringen är sådan att skatteförfarandelagen ska tillämpas för viss importbeskattning kan det finnas skäl att överväga om det inte behövs en bestämmelse i tullagen som motsvarar 5 kap. 11 a § tullagen⁷, som reglerar under vilka förutsättningar skatteförfarandelagen ska tillämpas och inte tullagen. *Skatteverket* anför att ersättning inte bör betalas för varuprover. Detta skulle utgöra ett incitament för företagen att själva se till att ha tillförlitlig dokumentation för att styrka sina avdrag. Skatteverket tillstyrker promemorians förslag avseende ersättning. Det behöver vidare förtydligas vad som gäller vid överklagande av beslut om ersättning för varuprover. Utredningen har inte närmare angivit vilka laboratorier eller liknande som ska göra provtagningen då varuprover lämnas för punktskattekontroll. Om en myndighet eller en enskild extern aktör ska genomföra analysen av varorna saknar Skatteverket en analys av hur sekretessen ska kunna brytas gentemot den som gör kontrollen. Absolut sekretess gäller enligt offentlighets- och sekretesslagen för den aktuella verksamheten hos Skatteverket. De sekretessbrytande bestämmelser som kan bli aktuella ska endast tillämpas undantagsvis och i speciella situationer. Bestämmelserna kan inte användas rutinmässigt. Det bör därför uttalas att möjligheten att uppdra åt en annan myndighet

⁷ Hänvisningen avser den numera upphävda tullagen (2000:1281). Motsvarande regler återfinns i 2 kap. 2 § i tullagen (2016:253).

eller en enskild extern aktör att utföra provtagningen ryms inom befintlig reglering för brytande av sekretess eller, om det inte är fallet, föras in en särskild sekretessbrytande regel. *Elektronikåtervinning i Sverige* anser att promemorians förslag att utesluta ersättning för varuprover är befogat. *Svensk handel* ställer sig frågande till promemorians förslag om ersättning för varuprover.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Förfarandet vid beskattning

I skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, finns bestämmelser om förfarandet vid beskattning. SFL tillämpas för alla skatter utom de som särskilt undantas. Av de i dag förekommande punktskatterna är det endast trängselskatt och skatt enligt vägtrafikskattelagen som undantagits från SFL.

Regeringen föreslår, i likhet med utredningen, att bestämmelserna i SFL ska tillämpas även för skatten på kemikalier i viss elektronik. Av detta följer att reglerna i SFL om bl.a. registrering av skattskyldiga, punktskattedeklaration, tidpunkter för redovisning och betalning av skatt, ränta, förseningsavgift, beslut om punktskatt, omprövning, överklagande, skattekontroll och rätt till ersättning blir tillämpliga. Det innebär även att Skatteverket som huvudregel blir beskattningsmyndighet.

Enligt utredningens förslag ska skatten vid import (från icke EU-länder) betalas till Tullverket. I sådana fall ska förfarandebestämmelserna i tullagen (2016:253)⁸, förkortad TL, vara tillämpliga i stället för bestämmelserna i SFL. *Tullverket* invänder mot att vara beskattningsmyndighet vid import och anför att det skulle medföra svårigheter för Tullverket eftersom det måste avgöras ifall varorna ägs av en godkänd lagerhållare eller inte. I Tullverkets klarering undersöks i princip aldrig vem som äger de varor som importeras. Tullverket ser även problem med att vid tullklareringen kunna avgöra ifall importen är yrkesmässig eller inte eftersom verket saknar erfarenhet av att bedöma vad som utgör näringsverksamhet enligt 13 kapitlet inkomstskattelagen. Regeringen bedömer att de problem Tullverket pekar på avseende att avgöra om en importerad vara ägs av en godkänd lagerhållare i praktiken inte kommer att utgöra några svårigheter. Med de ändringar regeringen avser föreslå i skatteförfarandelagen och förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet kommer Tullverket att ha tillgång till Skatteverkets uppgifter om godkända lagerhållare. Med den definition av ”yrkesmässig” som regeringen föreslagit ovan kommer någon bedömning enligt 13 kap. inkomstskattelagen inte att behöva ske. Regeringen föreslår därför att Tullverket ska vara beskattningsmyndighet vid import och att förfarandebestämmelserna i TL ska vara tillämpliga i dessa fall. Tullverket har vidare anført att eftersom den föreslagna regleringen är sådan att skatteförfarandelagen ska tillämpas för viss importbeskattning

⁸ I utredningen hänvisades till den nu upphävda tullagen (2000:1281). Motsvarande regler återfinns numera i tullagen (2016:253).

kan det finnas skäl att överväga om det inte behövs en bestämmelse i tullagen som motsvarar 5 kap. 11 a § gamla tullagen, som reglerar under vilka förutsättningar skatteförordelagen ska tillämpas och inte tullagen. Regeringen anser inte att det finns skäl att införa en sådan reglering. Beskattning av yrkesmässig import ska enligt den föreslagna regleringen i samtliga fall hanteras enligt tullagen, såvida den inte är undantagen beskattning. Om Tullverket är beskattningsmyndighet ska således alltid tullagen tillämpas. De fall där Tullverket ska vara beskattningsmyndighet regleras i sin helhet i den föreslagna lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Ersättning för varuprover

Av bestämmelserna i SFL följer att Skatteverket i vissa situationer har möjlighet att kräva att varuprover lämnas för punktskattekontroll och vid revision får revisorn ta prov på varor. Även TL och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen innehåller vissa regler om varuprover. Utredningen bedömde emellertid att den föreslagna skatten på kemikalier i viss elektronik skiljde sig från andra skattelagstiftningar när det gäller varuprover, framför allt vad avser de höga värden som varorna i vissa fall betingar. Varorna kommer också enligt utredningen att behöva förstöras i samband med kontrollen eftersom det i annat fall inte är möjligt att analysera vilka kemiska ämnen som varorna innehåller. Med anledning av detta föreslog utredningen en regel om att det allmänna skulle stå för kostnaderna för sådana varuprover. *Tullverket* och *Skatteverket* är kritiska till denna ordning i sina remissvar. Tullverket anför bl.a. att om myndigheten åläggs ett kostnadsansvar för förstörda prover kommer det att medföra en obenägenhet att faktiskt göra provtagningar, i och med att detta då kommer att belasta myndighetens egen budget. Skatteverket anför bl.a. att om regeln togs bort skulle det utgöra ett incitament för företagen att själva se till att ha tillförlitlig dokumentation för att styrka sina avdrag. Båda myndigheterna hade även synpunkter på hur ersättningen skulle beräknas. I promemorian föreslogs, till skillnad från utredningens förslag, att några särskilda regler för ersättning inte skulle införas, med motiveringen att det bedömdes bli ytterst sällsynt att beskattningsmyndigheten skulle ha skäl att ta varuprover.

Regeringen instämmer i promemorians bedömning. När det gäller frågan om ersättning är det viktigt att se till hur förfarandet är tänkt att fungera. Det är den skattskyldige som har bevisbördan för rätten till eventuella avdrag. Det är således inte beskattningsmyndigheten som genom tester ska avgöra vilka ämnen varan innehåller utan den skattskyldige som, om så krävs, ska visa att varan inte innehåller sådana kemikalier som hindrar avdrag på de olika nivåerna. Detta bedöms normalt ske genom en fullständig innehållsdeklaration från tillverkaren (för att avgöra kemikalieinnehåll) och den till lagen bifogade listan (för att avgöra om ämnena är additivt eller reaktivt tillsatta). I de fall då den skattskyldige inkommer med tillräcklig bevisning finns det i normalfallet inte skäl för beskattningsmyndigheten att genomföra några mätningar, utan avdraget medges. Om den skattskyldige å andra sidan inte

inkommer med tillräcklig bevisning ska avdraget avslås eftersom den skattskyldige i så fall inte har uppfyllt sin bevisbörda. Inte heller i detta fall finns skäl för beskattningsmyndigheten att genomföra några mätningar. Om den skattskyldige inte använder sig av en innehållsdeklaration från tillverkaren, antingen för att en sådan inte går att få tag på eller för att den skattskyldige väljer att inte använda den, kan mätningar behöva genomföras för att få information om varans kemikalieinnehåll. Det är dock i dessa fall den skattskyldige, och inte beskattningsmyndigheten, som har att genomföra mätningarna. De fall då det kan bli aktuellt för beskattningsmyndigheten att göra egna mätningar är då den skattskyldige har inkommit med uppgifter om varans innehåll samtidigt som det finns skäl att betvivla uppgifterna men dessa skäl inte är så starka att avdraget kan avslås. Dessa fall bedöms dock bli ytterst sällsynta. På grund av detta anser regeringen att det inte finns tillräckliga skäl att införa några särskilda regler om ersättning för varuprover i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Skatteverket har pekat på de sekretessproblem som kan uppkomma om verket lämnar varuprover för provtagning hos ett externt laboratorium. Absolut sekretess gäller enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, för den aktuella verksamheten hos Skatteverket och de sekretessbrytande bestämmelser som kan bli aktuella ska enligt Skatteverket endast tillämpas undantagsvis och i speciella situationer. Bestämmelserna kan inte användas rutinmässigt och det bör därför enligt Skatteverket uttalas att möjligheten att uppdra åt en annan myndighet eller en enskild extern aktör att utföra provtagningen ryms inom befintlig reglering för brytande av sekretess eller, om det inte är fallet, föras in en särskild sekretessbrytande regel. Regeringen anser att det inte finns något behov av en särskild sekretessbrytande regel. Den sekretess som enligt 27 kap. 1 § OSL gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Som nämnts ovan bedöms det vara ytterst sällsynt att beskattningsmyndigheten har skäl att genomföra mätningar. I de fall mätningar behöver göras kommer de att avse vilka kemikalier som en viss vara innehåller och hur dessa är tillsatta. En mätning av detta kan, om den behöver genomföras externt, ske genom att beskattningsmyndigheten lämnar varan till ett laboratorium. Det bedöms inte finnas något behov av att till laboratoriet lämna ut uppgifter om vem varan tillhör eller vilka avdrag som har yrkats. I de fall innehållsdeklarationer eller intyg behöver lämnas till laboratoriet kan de avidentifieras. Alternativt kan uppgifterna i dessa handlingar förmedlas till laboratoriet på ett sätt som inte lämnar ut uppgifter den enskildes personliga eller ekonomiska förhållanden. Kemikalieinnehållet i varan som sådant kan inte anses vara en sådan sekretessbelagd uppgift.

5.6 Internationell rätt

Regeringens bedömning: Förslaget bör anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535. Förslaget behöver inte anmälas enligt andra EU-rättsliga regler eller WTO-avtal. Förslaget strider inte mot EU:s statsstödsregler.

Utredningens bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Kommerskollegium* delar utredningens bedömning att den föreslagna skatten utgör tekniska föreskrifter som bör anmälas till Europeiska kommissionen enligt anmälningsdirektivet⁹, men av andra skäl. Skattekonstruktionen är utformad för att ge incitament till tillverkare och importörer att tillhandahålla produkter som inte innehåller skadliga flamskyddsmedel. En sådan skattereglering kan påverka konsumtionen av de berörda produkterna eftersom regleringen gynnar tillverkning av produkter som inte innehåller de skadliga kemikalierna. En sådan typ av skattelagstiftning faller inom anmälningskyldigheten enligt anmälningsdirektivet. Det är inte nödvändigt att anmäla den föreslagna skatten till WTO:s sekretariat enligt TBT-avtalet¹⁰. Skatten utgör inte tekniska föreskrifter i TBT-avtalets mening. Eftersom förslaget till största del berör skatteområdet är tjänstedirektivet¹¹ inte tillämpligt. De administrativa kostnaderna förväntas bli högre för importörer än tillverkare. Det följer av EU-domstolens praxis att nationell skattelagstiftning måste utformas på ett sådant sätt att den faktiska effekten av skattelagstiftningen inte missgynnar importerade varor. Det föreslagna uttagandet av skatt borde sannolikt inte leda till diskriminering mot utländska produkter i den mening som avses i artikel 110 EUF¹². Om det i praktiken blir svårare att yrka skatteavdrag för importörer, i förhållande till svenska tillverkare, kan det dock utgöra diskriminering enligt artikel 110 EUF. Det finns därför ett behov av att vidare utreda om det finns alternativa sätt att utforma administrationen av avdragsrätten. Administrativa svårigheter för importörer, i förhållande till svenska tillverkare, att yrka avdrag kan även strida mot diskrimineringsförbudet i artikel III GATT¹³. Nationell skattelagstiftning som får diskriminerande effekter kan dock rättfärdigas med hänvisning till artikel XX GATT. Detta förutsätter dock att det finns ett legitimt skyddsintresse och att de administrativa svårigheterna för importörerna att yrka avdrag är nödvändiga för att uppnå skyddsintresset. Det saknas en analys i utredningen av varför den föreslagna utformningen av avdragsrätten utgör det minst handelshindrande alternativet. *Svenskt näringsliv* anför att det kan ifrågasättas om den föreslagna skatten står i

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter.

¹⁰ Agreement on Technical Barriers to Trade (1995).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden.

¹² Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

¹³ General Agreement on Tariffs and Trade (1994).

överensstämmelse med EU-regler, i synnerhet principen om fri rörlighet för varor, statsstödsregler samt förekommande direktiv inom berörda branscher. *Teknikföretagen, Ericsson* och *Lenovo* anför att en del av produkterna som beskattas omfattas även av WTO's plurilaterala avtal om informationsteknologi som avser att expandera handel med produkterna och att en extra skatt i Sverige för produkterna motarbetar detta syfte. *Digitaleurope, Hewlett-Packard* och *Almega* anför att skatten måste notifieras enligt anmälningsdirektivet. Hewlett-Packard hänvisar även till ett yttrande från Bromine Science and Environmental Forum (BSEF) i vilket det anges att skatteförslaget måste granskas av EU-kommissionen (DG COMP) då det är en miljöskatt i den mening som avses i EU:s statsstödsregler på miljöområdet samt att handlare som säljer sina produkter via internet får statsstöd eftersom de är undantagna från skatten. *Korea WTO TBT Enquiry Point* anför att lagstiftningen utgör ett onödigt handelshinder och att den bör notifieras till WTO. *Samsung* anför att skatten kan strida mot EU:s statsstödsregler.

Skälen för regeringens bedömning: Utredningen har gjort bedömningen att den föreslagna lagen inte strider mot artikel 110 EUF eftersom den har utformats så att den ska vara objektiv och icke-diskriminerande i förhållande till importerade varor. Inhemskt tillverkade varor beskattas också och kraven på att redovisa innehållet i varan ställs inte på tillverkaren utanför Sverige utan på den som till Sverige för in eller importerar varan. Vidare ansåg utredningen att skattenivåerna inte sattes så högt att de i praktiken innebär ett förbud. Unionsrätten begränsar enligt utredningen inte medlemsstaternas frihet att upprätta ett differentierat avgiftssystem för vissa varor enligt objektiva kriterier, såsom de råvaror och produktionsmetoder som har använts, om de motiveras av mål som är förenliga med EU-rätten – exempelvis skydd av miljö eller folkhälsa – och under förutsättning att de inte leder till en situation som direkt eller indirekt gynnar inhemsk produktion. Om det visar sig att de högre skattesatserna i huvudsak drabbar importerade produkter kan detta dock innebära att skatten inte blir godtagbar. *Kommerskollegium* påpekar att de administrativa kostnaderna förväntas bli högre för importörer än tillverkare och anför att det följer av EU-domstolens praxis att nationell skattelagstiftning måste utformas på ett sådant sätt att den faktiska effekten av skattelagstiftningen inte missgynnar importerade varor. Om möjligheten att yrka skatteavdrag blir svårare i praktiken för importörer, i förhållande till svenska tillverkare, kan det enligt *Kommerskollegium* utgöra diskriminering enligt artikel 110 EUF. *Kommerskollegium* anför även att administrativa svårigheter för importörer, i förhållande till svenska tillverkare, att yrka avdrag kan även strida mot diskrimineringsförbudet i artikel III GATT. Nationell skattelagstiftning som får diskriminerande effekter kan rättfärdigas med hänvisning till artikel XX GATT, men detta förutsätter att det finns ett legitimt skyddsintresse och att de administrativa svårigheterna för importörerna att yrka avdrag är nödvändiga för att uppnå skyddsintresset. Regeringen instämmer i utredningens bedömning och anser inte att den föreslagna lagstiftningen är diskriminerande mot importörer. Urvalet av varor som omfattas av skatten sker enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier som har direkt koppling till skattens syfte – att minska tillförseln av farliga ämnen till människors

hemmiljö. En varas ursprung eller i vilket land en skattskyldig hör hemma påverkar i sig inte skatten (se dock avsnitt 5.3 om vem som är skattskyldig). Anledningen till att de administrativa kostnaderna i vissa fall kan bli högre för importörer än för tillverkare är att tillverkarna själva vet vilka kemikalier som har använts vid tillverkningen, medan en importör på något sätt måste ta reda på detta. En sådan effekt uppkommer dock vid varje form av skatt som baserar sig på en varas innehåll. En tillverkare kommer per automatik att ha större kännedom om en varas innehåll än alla andra som på något sätt befattar sig med varan, eftersom de senare måste förlita sig på andrahandsuppgifter. Detta är oberoende av vilket land de olika aktörerna är baserade i. Skillnaden i administrativa kostnader ligger således inte mellan importörer och andra distributörer, utan mellan tillverkare och alla former av distributörer. En återförsäljare eller distributör kommer att ha samma administrativa arbete och kostnader för skatten oavsett om en vara importeras från en utländsk tillverkare eller om den köps från en svensk tillverkare. *Hewlett-Packard* och *Samsung* har anfört att skatten kan strida mot EU:s statsstödsregler. Utredningen har gjort bedömningen att skatten inte utgör ett statligt stöd i unionsrättslig mening eftersom den inte innebär ett selektivt gynnande av vissa företag eller viss produktion. Regeringen instämmer i utredningens bedömning. Som nämnts ovan sker urvalet av varor för beskattning enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier som har direkt koppling till skattens syfte. Något selektivt gynnande av vissa företag eller viss produktion i EU-rättslig mening föreligger inte. Att försäljning direkt från en utländsk försäljare till en svensk konsument av administrativa skäl inte omfattas av skatten innebär inte i sig att stöd till en definierbar krets av mottagare utgår. *Kommerskollegium*, *Digitaleurope*, *Hewlett-Packard* och *Almega* anser att den föreslagna skatten ska anmälas till Europeiska kommissionen enligt anmälningsdirektivet. Även utredningen har gjort denna bedömning. Reglerna i anmälningsdirektivet återfinns i dag i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Detta direktiv utgör dock en kodifiering av anmälningsdirektivet. Regeringen instämmer i bedömningen och avser anmäla den föreslagna lagstiftningen enligt den ordning som föreskrivs i direktiv 2015/1535. *Korea WTO TBT Enquiry Point* anför att lagstiftningen utgör ett onödigt handelshinder och att den bör notifieras till WTO. *Kommerskollegium* gör bedömningen att den föreslagna skatten inte utgör tekniska föreskrifter i TBT-avtalets mening och därmed inte behöver anmälas. Regeringen instämmer i *Kommerskollegium*s bedömning. *Teknikföretagen*, *Ericsson* och *Lenovo* anför att en del av produkterna i listan omfattas av WTO's plurilaterala avtal om informationsteknologi som avser att expandera handel med produkterna och att en extra skatt i Sverige för produkterna skulle motarbeta detta syfte. Regeringen anser att informationsteknologi är en viktig del av utvecklingen både i Sverige och i andra länder. Syftet med skatten är inte heller att begränsa handeln med sådan teknologi. Handeln kan dock inte ske på ett sådant sätt att det uppkommer en risk för miljön eller människors hälsa. Att genom ekonomiska styrmedel påverka försäljningen mot mer hälsovänliga alternativ är något som gynnar

konsumenterna och på längre sikt även branschen. De avgifter som avses i WTO:s plurilaterala avtal om informationsteknologi är dessutom sådana som är kopplade till importen av varor. I skatten finns möjlighet för importörer att bli godkända lagerhållare och på så sätt undvika att betala skatt vid importtillfället (se avsnitt 5.3 ovan). Slutligen kan noteras att det inte är själva informationsteknologin som beskattas, utan skadliga kemikalier som finns i sådana produkter.

5.7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Den föreslagna lagen träder i kraft den 1 april 2017. Förutom reglerna om lagerhållare tillämpas den dock först från och med den 1 juli 2017. Några övergångsbestämmelser behövs inte.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningen föreslog att lagen skulle träda i kraft den 1 januari 2016.

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. Promemorian föreslog att lagen skulle träda i kraft den 1 juli 2017.

Remissinstanserna: *ElektronikBranschen, Svensk Handel, Teknikföretagen, Digitaleurope, AB Electrolux* och *LG Electronics* var kritiska till det av utredningen föreslagna i kraftträdandedatumet. *Digitaleurope* anför att lagen kan träda i kraft tidigast om två år. *Svensk Handel* anför att det är orimligt att tro att företagen ska ha ersatt alla ämnen på den i promemorian föreslagna listan till 1 juli 2017.

Skälen för regeringens förslag: Eftersom den föreslagna lagen innebär att en helt ny skatt införs kommer det att behövas viss tid för beskattningsmyndigheterna att anpassa sina rutiner och system till skatten. Även de skatteskyldiga behöver en viss tid för att anpassa sina rutiner. Regeringen anser därför att den nya skatten ska tas ut från och med 1 juli 2017. Det bör dock finnas möjlighet att ansöka om att bli, och godkännas som, lagerhållare (se avsnitt 5.3 ovan) innan skatten första gången ska tillämpas. Regeringen föreslår därför att lagen ska träda i kraft den 1 april 2017 och att reglerna om lagerhållare ska tillämpas från detta datum. Övriga regler i lagen tillämpas från och med den 1 juli 2017. Eftersom det är fråga om en helt ny lag och lagen inte ersätter någon tidigare reglering på samma område anser regeringen, i likhet med utredningen, att det inte finns något behov av övergångsbestämmelser.

5.8 Justeringar avseende andra punktskatter

Regeringens förslag: Regler motsvarande de som gäller för den som har ansökt om godkännande som upplagshavare införs avseende revision hos den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi eller den föreslagna lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik. Regler motsvarande de som gäller för godkända upplagshavare införs även

för gallring av uppgifter och handlingar avseende godkända lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi eller den föreslagna lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har haft synpunkter på de föreslagna justeringarna.

Skälen för regeringens förslag: När den föreslagna lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik införs behöver vissa följdändringar göras i skatteförfarandelagen (2011:1244), tullagen (2016:253) och lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Utredningen har föreslagit att två ändringar avseende andra punktskattelagstiftningar ska genomföras i samband med detta.

Den första ändringen avser 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen. I paragrafen anges hos vem revision får göras. Av punkterna 7–10 följer att Skatteverket får göra revision hos den som ansökt om godkännande som upplagshavare, registrering som varumottagare, godkännande som skattebefriad förbrukare eller godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om alkoholskatt, lagen om tobaksskatt eller lagen om skatt på energi. Utredningen bedömde att Skatteverket även vid prövning av godkännanden som lagerhållare kan behöva göra revision hos sökanden för att kontrollera förhållanden som kan ha betydelse för om sökanden är lämplig att godkännas som lagerhållare. Utredningen konstaterade att det i dag saknas möjlighet att revidera den som ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt eller lagen om skatt på energi, vilket utredningen ansåg vara ett förbiseende. Utredningen har därför föreslagit att en ny punkt införs med bestämmelser som innebär att revision får göras hos den som ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi samt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Den andra ändringen avser 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. I paragrafen regleras vissa undantag från huvudregeln om när Skatteverket ska gallra uppgifter och handlingar som behandlas i den så kallade beskattningsdatabasen. Av huvudregeln i 2 kap. 11 § framgår att uppgifter och handlingar i databasen ska gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut. Av huvudregeln går inte det dock enligt utredningen inte att få något besked om när uppgifter och handlingar om godkända aktörer, såsom ansökningshandlingar, beslut om godkännanden, återkallelse av godkännanden, m.m. ska gallras. Av 2 kap. 12 § andra stycke framgår att uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare m.m. enligt lagen om alkoholskatt, lagen om tobaksskatt och lagen om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Utredningen konstaterar att liknande bestämmelser behövs för gallring av uppgifter och handlingar som avser godkända lagerhållare men att det i dag saknas sådana bestämmelser avseende godkända lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt och lagen om skatt på energi. Utredningen föreslår därför att det införs bestämmelser om att uppgifter om godkända

lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi och lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet som lagerhållare blev återkallat.

Regeringen instämmer i utredningens bedömning avseende båda de föreslagna ändringarna och föreslår att sådana regler införs.

6 Skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid

Regeringens bedömning: Det finns inte skäl att gå vidare med utredningens förslag avseende en punktskatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens bedömning. Utredningen föreslog att en skatt skulle införas.

Remissinstanserna: *Folkhälsomyndigheten, Konsumentverket, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen, Tillväxtverket, Svenska naturskyddsföreningen och Sveriges kommuner och landsting* tillstyrker eller är positiva till förslaget. *Kommerskollegium* är positivt till en kemikalieskatt som styrmedel, men har synpunkter på utformningen. *Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Förvaltningsrätten i Växjö, Domstolsverket, Konkurrensverket och Statens energimyndighet* har inga synpunkter på förslaget. *Tullverket* har inga synpunkter på om skatten ska införas eller inte, men har framfört synpunkter på utformningen. *EPEA* har framfört synpunkter på utformningen av förslaget. *Skatteverket, Byggmaterialindustrierna, Företagarna, Golvbranschen, IKEM, Näringslivets regelråd, Svensk handel, Svenskt näringsliv, Sveriges byggindustrier, AmCham EU, Amtico, BOLON, Boverket, BCF, Bygg & järnhandlarna, ECPI, ECVM, ERFMI, Gislaved folie AB, GVK, IGI, INEOS Sverige AB, Ineos Compounds Sweden AB, Perstorp, PVCMed Alliance, Reflex film AB, Ronneby kommun, Tarkett AB Sales, Tarkett Ronneby, TEKO och Thevinyl AB* avstyrker eller är negativa till förslaget.

Skälen för regeringens bedömning: Utredningen har föreslagit en skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid. Enligt förslaget utformas skatten på så sätt att sådana varor som är tillverkade av PVC och som utgör en stor del av ytskiktet i en bostad ska vara föremål för beskattning. Sådana varor utgör enligt utredningen en stor risk för exponering av farliga ämnen till människors hemmiljö. Liksom skatten på kemikalier i viss elektronik är den föreslagna skatten uppbyggd på så sätt att vissa varor, som definieras med hjälp av tulltaxans indelning i KN-nummer, är skattepliktiga och den skattskyldige kan sedan medges avdrag om vissa ämnen inte

förekommer i varan. Eftersom alla ytbeklädnader av PVC enligt utredningen innehåller mer eller mindre farliga kemikalier föreslog utredningen att det inte skulle vara möjligt att göra avdrag för hela skatten. Skatten innan eventuella avdrag ska enligt förslaget uppgå till 10 kronor per kilo vara. Skattskyldig ska vara den som yrkesmässigt tillverkar, för in, tar emot eller importerar de aktuella varorna. Försäljning från utländska säljare till svenska konsumenter ska inte beskattas. Liksom för andra punktskatter ska det finnas ett system med uppskjuten beskattningstidpunkt för godkända lagerhållare. Remissinstanserna är generellt negativa till förslaget.

I december 2015 lämnade Kemikalieinspektionen rapporten ”Hälsoskadliga kemiska ämnen i byggprodukter – förslag till nationella regler” (Rapport 8/15) till regeringen. Rapporten har remissbehandlats och bereds för närvarande inom Miljödepartementet. I rapporten föreslås bl.a. att Sverige ska införa nationella regler avseende gränsvärden för emission av hälsoskadliga kemiska ämnen från byggprodukter som används för att konstruera golv-, vägg- och innertakssektioner. För de aktuella produkterna föreslås även vissa dokumentationskrav.

Med beaktande av Kemikalieinspektionens rapport bedömer regeringen att det i nuläget inte är lämpligt att införa en skatt på de aktuella produkterna och avser därför inte gå vidare med Kemikalieskattutredningens förslag avseende en skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid. Regeringen avser invänta beredningen av Kemikalieinspektionens rapport för att få en helhetsbild av vilka åtgärder som krävs avseende hälsofarliga kemikalier i byggprodukter. Om det efter beredningen av rapporten kommer fram ett behov av en skatt på området återkommer regeringen i frågan.

7 Offentligfinansiella och andra effekter

7.1 Offentligfinansiella effekter

Skatten på kemikalier i viss elektronik bedöms medföra 1,08 miljarder kronor i ökade skatteintäkter 2017 (halvårseffekt). Den offentligfinansiella effekten under efterföljande år samt varaktigt bedöms vara 1,98 miljarder kronor. Beräkningarna baseras på den bedömning som gjordes av kemikalieskattutredningen, men har justeras för att bl.a. beakta senare ikraftträdande och de justeringar av utredningens förslag som regeringen föreslår, framför allt de förändrade skattenivåerna för varor som innehåller additivt tillsatt fosfor samt justeringen av den högsta avdragsnivån. Beräkningarna beaktar skatteundandragande och den påverkan på försäljningen av elektronik som bedöms uppstå till följd av förslaget, såsom viss ökning av obeskattad e-handel från utlandet.

7.2 Effekter på priser, volymer, import, export, e-handel och tillverkning

Kemikalieskatteutredningen har bedömt den föreslagna skattens effekter på bl.a. priser, volymer, import, export, e-handel och tillverkning. De justeringar av skatten som regeringen föreslår bedöms påverka effekterna i dessa avseenden i förhållandevis liten utsträckning.

Skatten beräknas medföra högre priser på berörda varor med i genomsnitt 7,5 procent vid full skatt, och lägre för de varor som medges avdrag för skatten. Detta bedöms leda till minskad konsumtion av elektronik med 4,5 procent totalt sett. E-handel från länder utanför Sverige, som inte omfattas av skatten, bedöms öka med 0,4 procentenheter (från 6 procent före skattens införande till 6,4 procent efter skattens införande). Den svenska tillverkningen av de aktuella varugrupperna bedöms ha uppgått till ca 6 miljarder kronor 2013, varav 75 procent antas exporteras och 25 procent säljas i Sverige. Exporten påverkas inte, eftersom varor som exporteras inte omfattas av skatten. Däremot bedöms försäljningen i Sverige minska med 5,5 procent, vilket innebär minskad svensk tillverkning motsvarande ca 80 miljoner kronor. Nettoimporten av de aktuella varugrupperna bedöms minska med 1,6 miljarder kronor. Skatten bedöms slutligen medföra substitution mot varor som innehåller flamskyddsmedel med mindre skadliga miljö- och hälsoeffekter. Försäljningen av varor med full skatt samt varor som medges avdrag med 50 procent av skatten förväntas minska, medan försäljningen av varor som medges högsta skatteavdrag förväntas öka till följd av skatten.

7.3 Effekter för företagen

Kemikalieskatteutredningen gjorde bedömningen att 130 svenska tillverkare och drygt 900 företag som importerar eller för in varor skulle beröras löpande av den föreslagna kemikalieskatten. Utöver det bedöms ytterligare drygt 2000 företag som importerar och/eller för in varor beröras vid ett eller några tillfällen per år. Utredningen försökte därefter uppskatta de administrativa kostnader som skulle uppstå för olika typer av företag till följd av skatten. De administrativa kostnaderna bedömdes bestå av kostnader för stickprov för att kontrollera kemikalieinnehållet i varor, andra administrativa kostnader samt kostnader för utbildningsinsatser. Totalt beräknades företagens administrativa kostnader uppgå till 41 miljoner kronor ikraftträdandeåret och 27 miljoner kronor under efterföljande år. Att kostnaderna bedömdes vara högre under ikraftträdandeåret berodde bl.a. på att företagen då bedömdes behöva utbilda sin personal till följd av skatten och att företagen under ikraftträdandeåret bedömdes genomföra fler stickprov än under efterföljande år.

En stor del av företagens administrativa kostnader som kemikalieskatteutredningen beräknade, uppstod till följd av utredningens förslag till skatteutformning där företagen bedömdes behöva genomföra stickprov av sina varor för att kontrollera kemikalieinnehållet. Med den

utformning av skatten som regeringen föreslagit kommer behovet av mätningar för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt att minskas drastiskt jämfört med utredningens förslag. Skatteavdrag kommer att kunna yrkas baserat på uppgifter från tillverkaren om varans kemikalieinnehåll, tillsammans med den till lagen bilagda listan med information om hur de vanligast förekommande flamskyddsmedlen har tillsatts. Därmed bedöms företagen i princip inte behöva göra mätningar på varorna om de kan få information från tillverkaren om kemikalieinnehållet. Av denna anledning gör regeringen bedömningen att företagens administrativa kostnader kommer att sjunka avsevärt med den nu föreslagna skatteutformningen, jämfört med kemikalieskatteutredningens förslag.

Kemikalieskatteutredningen bedömde vidare att små företag skulle få ökade administrativa kostnader på omkring 1 200-10 000 kronor per år. Dessa skulle primärt bestå av utgifter för administration, då mindre företag förväntades förlita sig på leverantörernas uppgifter om kemikalieinnehåll och endast i undantagsfall genomföra analyser av varornas kemikalieinnehåll. Eftersom detta förfarande bedöms bli det normala för alla företag påverkas inte bedömningen av de administrativa kostnaderna för mindre företag nämnvärt av de justeringar av skatten som regeringen föreslår jämfört med kemikalieskatteutredningens förslag.

7.4 Effekter för människors hälsa och samhällsekonomiska effekter

Skatten på kemikalier i viss elektronik förväntas leda till att försäljningen av viss elektronik minskar och att andelen elektronik som innehåller mindre skadliga flamskyddsmedel ökar. Detta bedöms i sin tur leda till hälsomässiga vinster när de sjukdomar och skador som vissa flamskyddsmedel orsakar minskar. Detta bedöms vidare leda till samhällsekonomiska vinster i form av lägre sjukfrånvaro, lägre vårdkostnader samt ökad livslängd och livskvalitet. Att bedöma storleken på dessa effekter är dock i det närmaste en omöjlig uppgift. Hälsoekonomisk forskning kring kostnader för olika miljögifter är bristfällig och studier som har direkt relevans för förslaget till skatt på kemikalier i viss elektronik saknas.

Kemikalieskatteutredningen gjorde ett försök att mycket grovt uppskatta de hälsoekonomiska vinsterna av det kemikalieskatteförslag som utredningen lämnade. Beräkningen bygger bl.a. på ett ”fiktivt” värde för hälsokostnaderna för flamskyddsmedel i elektronik, som tagits fram med utgångspunkt i en svensk studie om kostnaderna för diabetes och hjärtsjukdom orsakad av polyklorerad bifenylen (se Kemikalieskatteutredningens betänkande, SOU 2015:30, s. 133 ff.) Det s.k. nettonuvärdet (beräknat för de kommande 15 åren) av kemikalieskatten på viss elektronik beräknas till drygt 2 miljarder kronor. Den siffran kan jämföras med utredningens s.k. nollalternativ, som innebär att inga åtgärder vidtas förutom att EU:s medlemsländer antas förbjuda vissa

flamskyddsmedel. I nollalternativet beräknas nettonuvärdet till 0,5 miljarder kronor.

7.5 Fördelningseffekter och effekter för jämställdheten

Fördelningsmässiga effekter och effekter för jämställdheten uppstår främst i den mån den föreslagna skatten påverkar konsumtionsutgifterna för olika grupper. Detta är dock svårbedömt då det saknas tillräckligt detaljerad statistik för att belysa hur olika individers konsumtionsutgifter påverkas av den föreslagna skatten. Till exempel kommer sannolikt individer som köper många varor att beskattas högre än individer som köper färre varor, även om de totala elektronikutgifterna är desamma. Detta beror på att skatten baseras på varornas vikt, upp till ett visst tak, och inte är proportionell mot varornas pris.

Databasen Hushållens utgifter (HUT) innehåller uppgifter om hushållens utgifter för olika varugrupper. Uppgifterna i databasen ska dock tolkas med försiktighet, dels då det rör sig om en urvalsundersökning, dels då många hushåll är sambohushåll och det för dessa hushåll inte går att särskilja mäns respektive kvinnors utgifter för elektronik. Dessutom innehåller databasen, som namnet antyder, information om hushållens totala utgifter för olika varugrupper och inte t.ex. uppgifter om antalet varor inom olika varugrupper. Med detta i åtanke kan ändå några observationer göras.

I genomsnitt spenderade hushållen ca 12 700 kronor per hushåll och år på elektronik. Om denna elektronik skulle omfattas av full skatt, utan möjlighet till avdrag, skulle det motsvara ökade konsumtionsutgifter på knappt 1 000 kronor per hushåll och år, eftersom kemikalieskatteutredningen bedömde att skatten skulle motsvara ca 7,5 procent av varans pris i genomsnitt. Som andel av hushållens disponibla inkomst motsvarar utgifterna för elektronik ca 3 procent. Denna andel minskar dock med inkomst. Bland de 20 procent av hushållen med lägst inkomst utgjorde utgifterna för elektronik ca 6 procent av den disponibla inkomsten. Motsvarande andel för de 20 procent av hushållen med högst inkomst var 2 procent. En rimlig bedömning är därför att skatten på kemikalier i viss elektronik blir svagt regressiv, dvs. påverkar låginkomsthushåll i högre grad än höginkomsthushåll. På sikt, och i takt med att andelen elektronik som innehåller mindre skadliga flamskyddsmedel ökar bland hushållens inköp, kan den förväntade ökningen i konsumtionsutgifter sjunka.

När det gäller effekter för jämställdheten är de svårare att bedöma. Baserat på uppgifter i HUT om ensamhushållen, tycks konsumtionsmönstret för elektronik vara könsneutral. Samtidigt ska noteras att uppgifter på denna detaljnivå blir ytterst osäkra, beroende på det lilla urvalet av hushåll (ca 2000 ensamhushåll om uppgifter ur tre årgångar, 2008, 2009 samt 2012, av HUT används).

7.6 Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Skatteverket föreslås bli beskattningsmyndighet för samtliga skattskyldiga som är godkända lagerhållare, vilka av utredningen antas vara drygt 1 000 stycken. Dessutom blir Skatteverket beskattningsmyndighet för de företag som för in viss elektronik från andra EU-länder utan att vara lagerhållare. Även dessa antas av utredningen vara drygt 1 000 stycken. Skatteverket behöver initialt utforma administrativa rutiner, utveckla IT-system och ta fram informationsmaterial till företag etc. Med de förenklingar som föreslås i promemorian har Skatteverket beräknat att dessa initiala kostnader kommer uppgå till 9,3 miljoner kronor. Vidare har Skatteverket beräknat att de löpande kostnaderna för handläggningen av inkommande deklarationer, kontroller, IT-förvaltning m.m. kommer att uppgå till 11,1 miljoner kronor per år om de ändringar av utredningens förslag som föreslås i promemorian genomförs. Förslagen i lagrådsremissen avser enbart skatt på kemikalier i viss elektronik. Därför bedömer regeringen att Skatteverkets initiala kostnader för hanteringen av denna skatt uppgår till nästan 8,4 miljoner kronor och de löpande kostnaderna uppgår till drygt 10,5 miljoner kronor.

Tullverket föreslås bli beskattningsmyndighet för de skattskyldiga som inte är godkända lagerhållare och som importerar skattepliktiga varor till Sverige från tredjeland. Det som utmärker denna grupp är att den bedöms vara stor samt att de flesta deklarerar högst en eller två gånger per år. Det rör sig i regel om företag som har en helt annan huvudverksamhet än att importera viss elektronik. Tullverket har beräknat att myndighetens initiala kostnader för det förslag som presenteras i denna lagrådsremiss uppgår till nästan 3,7 miljoner kronor, avseende bl.a. uppbyggnad och utveckling av IT-system och analysmetodik, intern utbildning och merkostnader för bedömningar av om Skatteverket eller Tullverket är beskattningsmyndighet innan IT-stöd finns på plats. De löpande kostnaderna för kontroller, uppföljning och bedömning av om Skatteverket eller Tullverket är beskattningsmyndighet beräknas uppgå till nästan 2,1 miljoner kronor. Av de kostnader som Tullverket har beräknat består drygt 90 procent av de initiala kostnaderna och drygt 50 procent av de löpande kostnaderna av bedömningar av om Tullverket eller Skatteverket är beskattningsmyndighet. Enligt uppgifter från Tullverket innefattar dessa kostnader även bedömningar av om en vara ägs av en godkänd lagerhållare, och därmed inte ska beskattas vid importtillfället, och bedömningar av om en import är yrkesmässig eller inte. De beräknade kostnaderna för dessa bedömningar har inte justerats jämfört med utredningens förslag. Enligt den av regeringen föreslagna lagstiftningen är Tullverket beskattningsmyndighet vid import (från ett land utanför EU) och Skatteverket i samtliga andra fall. Bedömningen av om Skatteverket eller Tullverket är beskattningsmyndighet avser således endast frågan om en vara importeras från ett land utanför EU eller inte. Uppgifter om detta bedöms normalt finnas tillgängliga för Tullverket. När det gäller bedömningen av om en skattepliktig vara ägs av en godkänd lagerhållare är huvudregeln vid yrkesmässig import att den som

är, eller skulle ha varit, skyldig att betala tullen är skattskyldig. Från denna huvudregel finns ett undantag för varor som vid varornas övergång till fri omsättning ägs av en godkänd lagerhållare. Det är den som hävdar att undantaget är tillämpligt som ska visa att så är fallet. Tullverket behöver således endast bedöma det underlag som den som är skyldig att betala tull inkommer med. Vid denna bedömning kommer Tullverket med regeringens förslag att ha tillgång till Skatteverkets uppgifter om godkända lagerhållare i den s.k. beskattningsdatabasen (se avsnitt 5.5). När det gäller bedömningen av om en import är yrkesmässig eller inte är denna enligt regeringens förslag förenklad jämfört med utredningens förslag. För andra importörer än enskilda personer anses importen alltid vara yrkesmässig. För enskilda personer behöver en bedömning göras om varorna som importerats är avsedda för personens, eller dennes familjs, personliga bruk eller inte. I praktiken borde en sådan bedömning i de flesta fall vara relativt enkel. Sammantaget anser regeringen att Tullverket avseende de aktuella frågorna kommer att behöva göra vissa bedömningar, men att dessa till övervägande del kommer att vara okomplicerade. De löpande kostnaderna för detta bedöms uppgå till hälften av kostnaderna för bedömningen av om rätt skatt har betalats, vilket innebär ca 217 000 kronor per år. När det gäller de initiala merkostnaderna för bedömning av om Tullverket eller Skatteverket är beskattningsmyndighet innan IT-stöd finns på plats anser regeringen inte att några sådana merkostnader kommer att uppkomma. Som nämns ovan kommer Tullverket att få tillgång till Skatteverkets uppgifter om godkända lagerhållare. Redan i dag har Tullverket tillgång till andra uppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas. Från tidpunkten då beslut om lagstiftningen fattas kommer Tullverket att ha ca sex månader att utveckla sitt IT-system för att inkludera även uppgifter om godkända lagerhållare i dessa fall. Tullverkets initiala kostnader bedöms därför uppgå till totalt 353 000 kronor och de löpande kostnaderna till nästan 1,2 miljoner kronor per år.

Slutligen kommer förslaget att innebära ökade kostnader för domstolarna då beslut enligt lagen kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol, dels genom de generella överklagandebestämmelserna i skatteförfarandelagen och i tullagen, dels genom de specifika överklagandebestämmelserna i den föreslagna lagen. Det är i nuläget mycket svårt att uppskatta hur stor del av besluten som kommer att överklagas och därmed även att beräkna kostnaderna för överklagandenas hantering. Regeringen avser dock följa utvecklingen på området.

Regeringen avser att återkomma i budgetpropositionen för 2017 med en samlad bedömning av myndigheternas resursbehov.

7.7 Övriga effekter

Kemikalieskatteutredningen bedömde att försäljningen av viss elektronik via svenska butiker och svenska e-handelsplatser skulle sjunka med ca 5,5 procent. Det bedömdes i sin tur leda till färre arbetstillfällen inom

elektronikhandeln. Någon uppskattning av storleken på denna effekt gjordes dock inte.

Regeringen menar att en viss effekt på sysselsättningen inom svensk elektronikhandel kan uppstå. Samtidigt bedöms de långsiktiga sysselsättningseffekterna vara nära noll, eftersom minskad efterfrågan på arbetskraft inom en sektor i normalfallet förväntas leda till ökad efterfrågan på arbetskraft inom andra sektorer.

När det gäller skatteundragande menade utredningen att de föreslagna skattenivåerna är relativt låga, vilket minskar risken för skatteundragande. I utredningens beräkning av de offentligfinansiella effekterna av förslaget användes ett antagande om 10 procents skatteundragande.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik

1 §

I *första stycket* anges att skatt ska betalas till staten för sådana varor som avses i 3 §.

Hänvisningen i *andra stycket* till rådets förordning (EEG) 2658/57 är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Detta innebär att lagens tillämpningsområde inte ändras om förordningen blir föremål för ändring. Lagen ska i sådan situation fortsätta att tillämpas enligt den lydelse av förordningen som anges i paragrafen.

2 §

I paragrafen definieras vissa uttryck som förekommer i lagen.

Med begreppet ”bromförening” avses olika varianter av enskilda kemiska föreningar som innehåller grundämnet brom.

Med begreppet ”klorförening” avses olika varianter av enskilda kemiska föreningar som innehåller grundämnet klor.

Med begreppet ”fosforförening” avses olika varianter av enskilda kemiska föreningar som innehåller grundämnet fosfor.

Med ”homogent material” avses ett material som har samma fysikaliska egenskaper i materialets alla punkter och som därmed inte på mekanisk väg kan sönderdelas i olika material.

Med begreppet ”CAS-nummer” avses en sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS).

Med begreppet ”reaktivt tillsatt förening” avses en förening som är bunden till en stabil polymer med hjälp av en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar. Föreningen ska alltså ingå som en del av polymeren. Polymer har här samma betydelse som i REACH-förordningen (artikel 3 punkt 5 i Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG). Att polymeren ska vara stabil innebär att den inte förändras märkbart under produktens livstid. Vid denna bedömning kan bortses från mindre förändringar som inte påverkar materialets egenskaper, exempelvis att ytan med tiden blir något mattare. Att förändringen ska vara märkbar innebär inte att den måste vara synlig med blotta ögat, utan även förändringar som enbart kan upptäckas med mätinstrument kan innebära att polymeren inte anses stabil. Att det ska bildas kovalenta bindningar avser vilken typ av bindningar som ska finnas mellan den tillsatta föreningen och ämnet den tillsätts till. Kovalenta bindningar, även kända som elektronparbindningar, bildas när flera atomer delar på ett eller flera elektronpar och bildar en molekyl. Om föreningen har flera olika typer av bindningar ska en övervägande del av dem vara kovalenta.

Med begreppet ”additivt tillsatt förening” avses en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt. Alla föreningar som inte är reaktivt tillsatta enligt definitionen ovan anses alltså additivt tillsatta när det gäller beskattningen.

Med ”yrkesmässig aktivitet” avses sådan aktivitet som utförs antingen av annan person än en enskild person, eller av en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. I lagförslaget används begreppet avseende yrkesmässig tillverkning, införsel, emottagande och import. Om sådana aktiviteter utförs av en juridisk person anses de således vara yrkesmässiga oavsett syfte. För enskilda personer får en bedömning göras om aktiviteten avser produkter som är avsedda för den enskilde eller dennes familjs personliga bruk. Med personligt bruk avses att det är personen, eller familjemedlemmen, själv som ska använda produkten. Det kan även innefatta enstaka gåvor, men inte försäljning. En bedömning måste göras utifrån omständigheterna i varje enskilt fall. Utgångspunkten är att privatpersoners tillverkning, införsel, emottagande eller import är avsedd för personligt bruk. Med tanke på vilka produkter som omfattas av skatten kan dock tillverkningen, införseln, emottagandet eller importen endast avse ett fåtal identiska eller likartade produkter per tillfälle innan det kan ifrågasättas om syftet kan vara annat än personligt bruk.

Begreppen ”EU-land” och ”tredjeland” har samma innebörd som i andra punktskattelagstiftningar. Definitionerna motsvarar de definitioner som återfinns i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med ”utländsk säljare” menas en säljare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas här. Samtliga förutsättningar måste vara uppfyllda för att en säljare ska anses vara en utländsk säljare.

Begreppet ”import” har samma innebörd som i andra punktskattelagstiftningar. Definitionen motsvarar den definition som återfinns i lagen (1994:1776) om skatt på energi. I definitionen finns en hänvisning till rådets direktiv 2008/118/EG angående undantag för

suspensiva tullförfaranden och suspensiva tullarrangemang. Eftersom hänvisningen avser begrepp inom tullförfarandet och direktivet i sin tur hänvisar till en förordning är det ändamålsenligt att hänvisningen är dynamisk, dvs. avser EU-direktivet i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

3 §

I paragrafens *första stycke* anges vilka varor som är skattepliktiga genom att räkna upp KN-nummer för dessa. Varorna har sorterats i 13 olika grupper utifrån undernumrens fyra första siffror och grupperna har ställts upp i punktform där punkterna numrerats 1-13. Syftet med denna indelning i punkter är dels att göra lagtexten överskådlig, dels att underlätta laghänvisningar till hel grupp av varor.

Punkt 1 omfattar kylskåp och frysar. Nummer 8418 10 avser kombinerade kyl- och frysskåp med separata yttre dörrar, nummer 8418 21 och 8418 29 avser kylskåp av hushållstyp, nummer 8418 30 avser frysboxar med en rymd av högst 800 liter och nummer 8418 40 avser frysskåp med en rymd av högst 900 liter.

Punkt 2 omfattar diskmaskiner. Nummer 8422 11 avser diskmaskiner av hushållstyp.

Punkt 3 omfattar tvättmaskiner. Numren 8450 11, 8450 12 och 8450 19 avser maskiner för högst 10 kg torr tvätt.

Punkt 4 omfattar torkmaskiner, exempelvis torktumlare. Nummer 8451 21 avser torkmaskiner för högst 10 kg torr tvätt.

Punkt 5 omfattar datorer. Nummer 8471 30 avser bärbara maskiner för automatisk databehandling, med en vikt av högst 10 kg, med åtminstone en centralenhet, ett tangentbord och en bildskärm. Nummer 8471 41 och 8471 49 avser andra maskiner för automatisk databehandling.

Punkt 6 omfattar dammsugare. Nummer 8508 11 avser dammsugare med inbyggd elektrisk motor med en effekt av högst 1 500 W och en kapacitet (hos dammpåse eller annan behållare) av högst 20 liter.

Punkt 7 omfattar ugnar och spisar. Nummer 8516 50 avser mikroågsugnar. Nummer 8516 60 avser andra ugnar samt spisar, kokplattor, grillar och rostar.

Punkt 8 omfattar telefoner m.m. Numren 8517 11, 8517 12 och 8517 19 avser telefonapparater, inbegripet telefoner för cellulära nät eller för andra trådlösa nät. Nummer 8517 62 avser apparater för mottagning, omvandling och sändning eller regenerering av tal, bilder eller andra data, inbegripet apparater för uppkoppling och dirigerering. Hit hör exempelvis routrar och andra apparater för kommunikation.

Punkt 9 omfattar apparater för ljudinspelning eller ljudåtergivning. Nummer 8519 30 avser skivspelare. Nummer 8519 50 avser telefonsvarare. Numren 8519 81 och 8519 89 avser andra sådana apparater än skivspelare, telefonsvarare eller sådana som drivs med mynt, sedlar, bankkort, polletter eller andra betalningsmedel. Till numren 8519 81 och 8519 89 hör exempelvis bandspelare, CD-spelare och MP3-spelare.

Punkt 10 omfattar videoapparater. Numren 8521 10 och 8521 90 avser apparater för inspelning eller återgivning av videosignaler. Hit hör exempelvis DVD-spelare.

Punkt 11 omfattar radioapparater. Numren 8527 12, 8527 13, 8527 19, 8527 91, 8527 92 8527 99 avser apparater för mottagning av rundradio förutom sådana rundradiomottagare som används i motorfordon.

Punkt 12 omfattar monitorer, skärmar och TV-apparater. Numren 8528 41 och 8528 49 avser katodstrålerörsmotorer. Numren 8528 51 och 8528 59 avser andra monitorer. Numren 8528 71, 8528 72 och 8528 73 avser televisionsmottagare, även med inbyggd rundradio-mottagare eller inbyggd utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller videosignaler.

Punkt 13 omfattar videospelskonsoler och videospelmaskiner. Nummer 9504 50 avser videospelskonsoler och videospelmaskiner, andra än sådana enligt 9504 30 (spel drivna med mynt, sedlar, bankkort, polletter eller andra betalningsmedel).

Även om syftet med lagen är att minska tillförseln av farliga ämnen från viss elektronik till människors hemmiljö har det vid lagens tillämpning ingen betydelse om de varor som omfattas av skatteplikt ska användas i hemmiljöer eller andra miljöer. Alla varor som är hänförliga till något av de KN-nummer som anges i paragrafen ska beskattas även om de är tänkta att användas i andra miljöer. Exempelvis omfattas en dator hänförlig till KN-nr 8471 av skatteplikt även om den är avsedd att användas i kontorsmiljö eller annan miljö.

I paragrafens *andra stycke* anges med vilka belopp skatt ska betalas för vitvaror, d.v.s. de varor som är skattepliktiga enligt punkterna 1, 2, 3, 4, 6 eller 7 i första stycket. Skatten uppgår till 8 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans vikt. Dock gäller ett maxbelopp om 320 kronor per skattepliktig vara. Det innebär att när en vitvara väger 40 kilogram eller mer fastställs skatten innan eventuellt avdrag till 320 kronor. Att den skattepliktiga varans vikt ska avrundas nedåt till närmast helt gram framgår av paragrafens fjärde stycke. Några exempel kan åskådliggöra hur skatten ska beräknas. För en vara som väger 12,0 kilogram ska skatt betalas med 96 kronor ($12,0 * 8 = 96$). För en vara som väger 15,375 kilogram ska skatt betalas med 123 kronor ($15,375 * 8 = 123$). För en vara som väger 45,3 kilogram ska skatt betalas med 320 kronor ($45,3 * 8 = 362,4$ vilket innebär att maximala beloppet om 320 kronor för en skattepliktig vara blir tillämpligt). Om rätt till avdrag föreligger enligt 4 § kan skatten därefter reduceras med 50 procent eller 90 procent.

I paragrafens *tredje stycke* anges med vilka belopp skatt ska betalas för övrig elektronik, d.v.s. de varor som är skattepliktiga enligt punkterna 5, 8, 9, 10, 11, 12 eller 13 i första stycket. Skatten uppgår till 120 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans vikt. Dock gäller ett maxbelopp om 320 kronor per skattepliktig vara. Det innebär att när en övrig elektronikvara väger två och två tredjedels kilogram eller mer fastställs skatten innan eventuellt avdrag till 320 kronor. Att den skattepliktiga varans vikt ska avrundas nedåt till närmast helt gram framgår av paragrafens fjärde stycke. Några exempel kan åskådliggöra hur skatten ska beräknas. För en vara som väger 1,05 kilogram ska skatt betalas med 126 kronor ($1,05 * 120 = 126$). För en vara som väger 3,055 kilogram ska skatt betalas med 320 kronor ($3,055 * 120 = 366$ vilket innebär att maximala beloppet om 320 kronor för en skattepliktig vara blir tillämpligt). Om rätt till avdrag föreligger enligt 4 § kan skatten därefter reduceras med 50 procent eller 90 procent.

Av paragrafens *fjärde stycke* framgår, som tidigare nämnts, att den skattepliktiga varans vikt ska avrundas nedåt vid skatteberäkningen. Bestämmelsen om avrundning innebär att skatten för en skattepliktig vara alltid ska beräknas utifrån hela gram.

Den vikt som ska ligga till grund för skatteberäkningen är varans nettovikt, d.v.s. varans vikt exklusive emballage.

Vad som ska anses utgöra en (1) vara får i varje enskilt fall avgöras enligt den Kombinerade nomenklaturens tolkningsregler, bestämmelser, anvisningar, förklarande anmärkningar, m.m. som finns meddelade i anslutning till den Kombinerade nomenklaturens indelning i avdelningar, kapitel och nummer. Detta innebär exempelvis att tillbehör som samförpackas och säljs tillsammans med en vara utgör en del av varan och därmed ska räknas med i den skattepliktiga varans vikt medan tillbehör som säljs separat inte utgör en del av varan och följaktligen inte ska räknas med i den skattepliktiga varans vikt.

4 §

I paragrafen regleras den skattskyldiges möjligheter att yrka avdrag för skatt. Den skattskyldige ska i punktskattedeklaration redovisa den skatt som beräknats enligt 3 § (skatt brutto). Om rätt till avdrag föreligger enligt 4 § kan korrigerande avdrag göras i deklarationen vilket innebär att skatt att betala (skatt netto) minskas med dessa avdrag.

Om avdrag yrkas i punktskattedeklarationen bör den skattskyldige bevara underlag som styrker rätten till avdrag. Vilket underlag som är tillräckligt för att avdrag ska medges får avgöras utifrån förutsättningarna i det enskilda fallet. Det vanligaste underlaget bedöms bli innehållsdeklarationer eller annan följedokumentation till varorna som visar vilka kemikalier varorna innehåller. Ett sätt att styrka rätten till avdrag är att den skattskyldige har låtit genomföra provtagningar av varorna, där intyg från laboratorium visar vilka ämnen varorna innehåller.

Av paragrafens *första stycke* följer att avdrag får göras med 50 procent av skatten för de skattepliktiga varor som uppfyller de villkor som anges i 5 §. För en vara som uppfyller dessa villkor ska således den skatt som beräknats enligt 3 § minskas med 50 procent. Om skatten beräknats till 96 kronor enligt 3 § får i sådant fall avdrag göras med 48 kronor, vilket innebär att skatt netto uppgår till 48 kronor. Eftersom regeln i 3 § om maximalt skattebelopp blir aktuell innan avdrag beräknas sänks även den maximala skatten om förutsättningarna för avdrag är uppfyllda. Om bestämmelsen om maxbelopp har tillämpats och skatten därmed beräknats till 320 kronor får avdrag göras med 160 kronor, vilket innebär att den maximala skatten netto för en vara som uppfyller villkoren i 5 § uppgår till 160 kronor.

Av paragrafens *andra stycke* följer att avdrag får göras med 90 procent av skatten för de skattepliktiga varor som uppfyller både de villkor som anges i 5 § och de villkor som anges i 6 §. Om skatten beräknats till 120 kronor enligt 3 § får i sådant fall avdrag göras med 108 kronor, vilket innebär att skatt netto uppgår till 12 kronor. Om bestämmelsen om maxbelopp i 3 § har tillämpats och skatten därmed beräknats till 320 kronor får avdrag göras med 288 kronor, vilket innebär att den maximala

skatten netto för en vara som uppfyller villkoren i både 5 och 6 §§ uppgår till 32 kronor.

5 §

I paragrafen regleras förutsättningarna för rätt till avdrag enligt 4 § första stycket. Samma förutsättningar gäller också, tillsammans med de förutsättningar som framgår av 6 §, för rätt till avdrag enligt 4 § andra stycket.

Av paragrafens *första stycke* framgår att varan inte får innehålla någon additivt tillsatt brom- eller klorförening som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i kretskort (exklusive dess komponenter) eller sådana plastdelar som väger mer än 25 gram. För att rätt till avdrag ska föreligga måste både eventuella kretskort och samtliga plastdelar som väger mer än 25 gram vara fria från additivt tillsatta brom- och klorföreningar över gränsvärdet. Om en vara inte innehåller något kretskort eller några plastdelar som väger mer än 25 gram kan en förening per definition inte heller utgöra en viss viktandel av det homogena materialet av sådana delar, varför kraven för den delen anses uppfyllda. Om någon annan del av varan än kretskort och plastdelar som väger mer än 25 gram innehåller additivt tillsatta brom- eller klorföreningar har detta ingen betydelse för rätten till avdrag. Det är av praktiska skäl som avdragsrätten avgränsats till dessa delar. I och med denna konstruktion behöver inte alla varornas delar och material analyseras och kontrolleras. Skrivningen ”exklusive dess komponenter” avseende kretskorten innebär att det är mönsterkortets kemikalieinnehåll som är relevant, snarare än de påmonterade komponenterna.

Begreppen homogent material, bromförening, klorförening och additivt tillsatt förening definieras i 2 §, se kommentaren till denna paragraf.

I 7 § finns vissa regler om den praktiska tillämpningen av avdragsreglerna, se kommentaren till denna paragraf.

6 §

I paragrafen regleras de förutsättningar som, tillsammans med de förutsättningar som framgår av 5 §, gäller för rätt till avdrag enligt 4 § andra stycket.

Paragrafen innehåller två punkter som båda måste vara uppfyllda för att avdrag ska medges. Varan får inte innehålla någon additivt tillsatt fosforförening som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i kretskort, med undantag för kortets komponenter, eller sådana plastdelar som väger mer än 25 gram, och inte heller någon reaktivt tillsatt brom- eller klorförening som utgör en högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i kretskort, med undantag för kortets komponenter, eller det homogena materialet i sådana plastdelar som väger mer än 25 gram. Regelns utformning motsvarar 5 §, se kommentaren till den paragrafen.

Begreppen homogent material, bromförening, klorförening, fosforförening, reaktivt tillsatt förening och additivt tillsatt förening definieras i 2 §, se kommentaren till den paragrafen.

I 7 § finns vissa regler om den praktiska tillämpningen av avdragsreglerna, se kommentaren till den paragrafen.

7 §

I paragrafen anges att de brom-, klor- och fosforföreningar som anges i bilagan till lagen ska anses vara additivt eller reaktivt tillsatta i enlighet med vad som anges i bilagan så länge inte den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten har visat att de är tillsatta på annat sätt. Huvudregeln för de ämnen som finns upptagna på listan är alltså att det anses tillsatta på det sätt som anges i listan. Om varan exempelvis innehåller en bromförening som enligt listan tillsätts reaktivt, ses ämnet som en reaktivt tillsatt bromförening vid bedömningen av rätten till avdrag. Normalt behöver därför några mätningar inte göras för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt.

Om den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten anser att de uppgifter som framgår av listan inte överensstämmer med hur ett visst ämne har tillsatts i den aktuella produkten finns en möjlighet att frångå listan. Den part som anser att uppgiften är felaktig har i så fall att visa det. För beskattningsmyndigheten bedöms dock denna möjlighet utnyttjas ytterst sällan. Det är endast om det finns skäl att misstänka att uppgifterna i listan inte stämmer för den aktuella produkten som beskattningsmyndigheten har anledning att motbevisa den.

Även om huvudregeln är att listan kan användas för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt är det inte fråga om en ren schablonbeskattning. Om den skattskyldige exempelvis vet, eller har starka skäl att misstänka, att ett ämne i den aktuella produkten är additivt tillsatt trots att det i listan anges som reaktivt, kan den skattskyldige inte yrka avdrag som om ämnet vore reaktivt tillsatt. Detta innebär dock inte att den skattskyldige måste ifrågasätta uppgifter från tillverkaren eller genomföra egna undersökningar av varor om det inte finns skäl att misstänka att uppgifterna skulle vara felaktiga. Om en innehållsdeklaration från tillverkaren exempelvis enbart anger vilka ämnen varan innehåller, men inte hur de är tillsatta, kan både den skattskyldige och beskattningsmyndigheten utgå från att de är tillsatta på det sätt som anges i listan, så länge det inte finns uppgifter som tyder på något annat.

Om en produkt innehåller en förening som inte förekommer på listan får en bedömning om den är additivt eller reaktivt tillsatt göras från fall till fall.

8 §

I paragrafen regleras vilka som är skattskyldiga.

Av *första punkten* framgår att den som är godkänd lagerhållare enligt 10 § är skattskyldig. Att godkänd lagerhållare kan skjuta upp beskattningen till senare tidpunkt än då varorna tillverkas, förs in till landet eller importeras följer av bestämmelserna om skattskyldighetens inträde för lagerhållare i 12 §. Att varor under vissa förutsättningar kan undantas från skattskyldighetens inträde för lagerhållare följer av 14 §.

Av *andra punkten* följer att den som, utan att vara godkänd lagerhållare, yrkesmässigt tillverkar skattepliktig vara är skattskyldig för sådan vara. Vad som avses med yrkesmässig verksamhet framgår av 2 §, se kommentaren till den paragrafen. Med tillverkning avses utöver industriell tillverkning även att sätta ihop komponenter till en färdig produkt. En datorbutik som, utifrån kunders önskemål eller på eget

initiativ, sätter ihop komponenter (som moderkort, processor, grafikkort, minneskort, osv) till en färdig dator ska anses tillverka datorn i lagens mening. För att det ska vara fråga om tillverkning krävs dock att komponenterna som monteras ihop bildar en ny produkt. Enklare montering av olika delar av en produkt som av praktiska skäl levereras omonterad, exempelvis att montera en TV på fot eller väggfäste, anses inte som tillverkning. Att montera isär en befintlig produkt, exempelvis för reparation, och sedan montera ihop den igen ses inte heller som tillverkning.

Av *tredje punkten* följer att den som, utan att vara godkänd lagerhållare, från ett annat EU-land till Sverige yrkesmässigt för in eller tar emot skattepliktig vara är skattskyldig för sådan vara. Vad som avses med EU-land respektive yrkesmässig aktivitet framgår av 2 §, se kommentaren till den paragrafen. Begreppen ”för in” och ”tar emot” förekommer även i regler om harmoniserade punktskatter. Regeln i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik skiljer sig dock från dessa genom att det enbart är yrkesmässig införsel eller yrkesmässigt mottagande som medför skattskyldighet. Detta innebär även att bedömningen av vem som är skattskyldig kan skilja sig från andra punktskatter. I ett fall där ett svenskt företag, utan att vara godkänd lagerhållare, för in en vara från ett annat EU-land och levererar den direkt till en privatperson (för dennes personliga bruk) är det exempelvis bara företagets införsel som är yrkesmässig. Det är således det svenska företaget som blir skattskyldigt eftersom företaget yrkesmässigt fört in en vara från ett annat EU-land och ingen aktör yrkesmässigt har tagit emot varan.

I *andra stycket* anges att reglerna om skattskyldighet vid yrkesmässig import av skattepliktig vara finns i 9 §. På så sätt framgår av 8 § vilka skattskyldiga som finns. Vad som avses med yrkesmässig aktivitet framgår av 2 §, se kommentaren till den paragrafen.

9 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig då skattepliktiga varor yrkesmässigt importeras från tredjeland och under vilka förutsättningar varor undantas från skattskyldighet i samband med import. Regleringen motsvarar den reglering som finns i lagen om skatt på energi.

I *första stycket* regleras vem som är skattskyldig i de situationer som kan uppkomma då varor importeras.

I *andra stycket* definieras begreppen tullskuld och unionsvara som förekommer i paragrafens första stycke. Eftersom hänvisningarna avser unionsrättsliga begrepp i en förordning är det ändamålsenligt att de är dynamiska, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Av *tredje stycket* följer att från skattskyldighet i samband med import av varor undantas varor som ägs av godkänd lagerhållare när varorna övergår till fri omsättning. För dessa varor kommer skattskyldighet i stället att inträda vid senare tillfälle. Vid vilken tidpunkt skattskyldighet inträder för varor som hanteras av godkänd lagerhållare framgår av 12 § 1. Se kommentaren till 12 §. Bestämmelsen utgör ett undantag från huvudregeln om skattskyldighet vid yrkesmässig import. Det ankommer på den som hävdar att undantaget är tillämpligt att även visa att så är fallet. Avseende tidpunkten för övergång till fri omsättning hänvisas till

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013. Eftersom hänvisningen rör ett unionsrättsligt begrepp i en förordning är den, liksom definitionerna i andra stycket, dynamisk.

10 §

I paragrafens *första stycke* regleras förutsättningarna för godkännande som lagerhållare. I punkterna 1 a)–d) ges fyra alternativa objektiva grunder för att en sökande ska kunna godkännas. Det är således tillräckligt att sökanden uppfyller någon av dessa fyra grunder. När godkännande väl har meddelats är lagerhållaren godkänd för hela sin verksamhet och inte enbart för den grund som lett till godkännandet. Exempelvis är ett företag som godkänts med anledning av att man avser att tillverka skattepliktiga varor även godkänd lagerhållare för de skattepliktiga varor som företaget importerar. Avseende vad som menas med ”tillverka”, se kommentaren till 8 §.

Förutom att en sökande ska uppfylla någon av de fyra alternativa objektiva grunderna i punkt 1 ska en sökande även vara lämplig med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, vilket framgår av punkt 2.

I *andra stycket* anges förutsättningarna för återkallelse av godkännande som lagerhållare.

11 §

I paragrafen föreskrivs vad som gäller om godkänd lagerhållare försätts i konkurs. Regleringen motsvarar vad som gäller för lagerhållare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

12 §

I paragrafen regleras när skyldighet att betala skatt inträder. Att skattskyldighet inträder innebär att den skattskyldige har att redovisa och betala skatt för de varor för vilka skattskyldighet inträtt. Detta innebär dock inte att redovisning och betalning måste ske omedelbart. Tidpunkterna för detta följer av bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tidpunkten för skattskyldighetens inträde är av central betydelse för tillämpningen av en rad bestämmelser i lagen. Den är bl.a. avgörande för vilken skattesats som ska tillämpas i samband med skattehöjningar. Exempelvis ska, om riksdagen beslutar om höjd skatt från och med ett årsskifte, den lägre skattesatsen som gällde före årsskiftet tillämpas på de varor för vilka skattskyldighet inträtt före årsskiftet även om det av skatteförfarandelagens bestämmelser skulle följa att skatten ska redovisas och betalas först efter årsskiftet.

Tidpunkten för skattskyldighetens inträde är också det tillfälle då omfattningen av en enskild varas skatteplikt ska bedömas. Det sätt varan är sammansatt och förpackad vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde avgör vad som ska anses utgöra en vara (se kommentaren till 3 §). Den vikt varan har vid skattskyldighetens inträde är den vikt som utgör underlag för beräkning av varans skattebelopp. Det är innehållet i varan vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde som avgör om rätt till avdrag för skatt enligt 4 § föreligger.

I första punkten a–d anges vid vilken tidpunkt skattskyldighet inträder för varor som hanteras av godkänd lagerhållare. Av *1 a)* framgår att skattskyldighet inträder då skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare. Vid tillämpning av denna bestämmelse ska en vara anses vara levererad till köparen även i de fall den enligt köparens anvisning ska avlämnas hos någon annan än köparen. Även i fall då en vara enligt köparens anvisning fortsatt förvaras hos lagerhållaren efter att äganderätten har övergått ska den anses levererad till köparen enligt bestämmelsen.

Av *1 b)* framgår att skattskyldighet för lagerhållare inträder då skattepliktig vara tas till eget detaljförsäljningsställe för detaljförsäljning. Med detaljförsäljningsställe avses här butikslokal med, i förekommande fall, sådant butikslager som ligger i direkt anslutning till själva butiksloken. Fabrikslager, centrallager och andra lager dit allmänheten inte har tillträde för att göra privata inköp ska inte anses utgöra detaljförsäljningsställe. Detta gäller även för det fall sådant lager utgör lager för direktförsäljning till konsument via Internet, telefon, postorderkatalog, etc.

Av *1 c)* framgår att skattskyldighet inträder då skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. Bestämmelsen är tillämplig om lagerhållaren avhänder sig varan till någon annan på annat sätt än genom försäljning, exempelvis genom att ge bort varan. Bestämmelsen ska också tillämpas i de fall lagerhållaren tar i anspråk varan i den egna verksamheten. Undantaget för försäljning gäller enbart själva varan. Om en vara exempelvis monteras ner i delar i syfte att använda delarna anses detta vara ett ianspråktagande för annat ändamål än försäljning även om delarna sedan säljs.

Av *1 d)* följer att lagerhållaren ska betala skatt för de varor som finns i lager då godkännandet som lagerhållare återkallas.

Av *andra punkten* framgår att för den som utan att vara lagerhållare yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor inträder skattskyldigheten när den skattepliktiga varan tillverkas. Avseende vad som menas med ”tillverkas”, se kommentaren till 8 §.

I *tredje punkten* anges att för den som, utan att vara lagerhållare, yrkesmässigt för in eller tar emot skattepliktig vara till Sverige från annat EU-land inträder skattskyldigheten när den skattepliktiga varan förs in till Sverige.

I *fyjärde punkten* anges vid vilken tidpunkt skattskyldighet inträder för den som är skattskyldig med anledning av import.

13 §

I paragrafen anges att försäljning direkt från en utländsk säljare till en svensk konsument inte omfattas av skatten. Detta följer till stor del även av reglerna om skattskyldighetens inträde men för att öka tydligheten har ett uttryckligt undantag införts. Se vidare avsnitt 5.3.

Bestämmelsen är ett generellt undantag från skattskyldighetens inträde och innebär att varor för vilka skattskyldighet enligt 12 § inträder ändå inte ska beskattas om förutsättningarna i denna paragraf är uppfyllda. Undantaget gäller samtliga inblandade parter i transaktionen. För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att båda de i första stycket uppräknade förutsättningarna ska vara uppfyllda. Dels måste

försäljningen ske direkt från en utländsk säljare till en konsument i Sverige, dels måste varan levereras från ett område utanför Sveriges territorium.

I *första punkten* anges att försäljningen måste ske direkt från en utländsk säljare till en konsument i Sverige. Vad som avses med en utländsk säljare definieras i 2 §, se kommentaren till den paragrafen. Försäljningen måste ske till en konsument. Med detta avses att köpet inte ska anses vara yrkesmässigt för köparen. Definitionen av yrkesmässig aktivitet finns i 2 §, se kommentaren till denna paragraf. Försäljningen måste vidare ske direkt till konsumenten. Det innebär att några mellanhänder i princip inte ska förekomma. Undantaget från detta är fristående transportörer som transporterar varan mellan säljaren och köparen utan något eget intresse i försäljningen. Avtalet ska ingås mellan konsumenten och säljaren och leverans ska ske direkt från säljaren till konsumenten. Om en butik i Sverige sköter beställningen från den utländska säljaren är undantaget inte tillämpligt. Om varorna levereras till en butik där köparen kan hämta ut varorna är undantaget normalt sett inte heller tillämpligt. Att varan som en del i en normal postbefordran tillfälligt förvaras hos ett postombud hindrar dock inte att undantaget är tillämpligt. Det sista kravet i första styckets första punkt är att försäljningen ska ske till en konsument i Sverige. Med detta avses att köparen vid avtalets ingående och leverans ska vara bosatt i Sverige. Det krävs dock inte att köparen är svensk medborgare.

I *andra punkten* anges att varan måste levereras från ett område utanför Sveriges territorium. Detta innebär att varan vid avtalets ingående inte ska befinna sig i Sverige. Undantaget är således inte tillämpligt om en utländsk säljare redan innan försäljningen har fört in varorna i Sverige.

14 §

I paragrafen regleras undantag från skattskyldighetens inträde för godkänd lagerhållare enligt 12 § 1. Bestämmelserna innebär att varor för vilka skattskyldighet inträder enligt 12 § 1 ändå inte ska beskattas om något av undantagen i denna paragraf är tillämpligt. I sådana fall ska någon skatt följaktligen inte redovisas för dessa varor i punktskattedeklaration. I de fall skatt inte redovisas för varor med stöd av bestämmelserna om undantag från skattskyldighetens inträde bör lagerhållaren emellertid bevara underlag som styrker det förhållande som ger rätt till undantag. Om förhållandet inte kan styrkas riskerar lagerhållaren att beslutet om skatt att betala den aktuella perioden omprövas och ändras.

Händelsen som medför att varan undantas från skatteplikt måste ha inträffat senast vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Om skattskyldighet har inträtt och någon av de uppräknade situationerna inträffar efter det undantas inte skattskyldigheten retroaktivt. Ett exempel kan illustrera detta. En lagerhållare tar i anspråk en skattepliktig vara för den egna verksamheten. Detta medför att skattskyldighet inträder enligt 12 § 1 c). Efter ianspråktagandet inträffar en brand hos lagerhållaren vid vilken varan fullständigt förstörs, vilket normalt medför att varan undantas från skattskyldighet (se 14 § 3). Undantaget blir dock inte tillämpligt på den skattskyldighet som inträdde vid ianspråktagandet, eftersom det inte kan tillämpas retroaktivt..

Enligt *första punkten* undantas skattepliktig vara som skattskyldighet enligt lagen tidigare inträtt för. Bestämmelsen innebär att varor inte blir dubbelbeskattade och är tillämplig oavsett vem som tidigare har redovisat och betalat skatt för varan.

Av *andra punkten* följer att skattepliktig vara som levereras till köpare i annat land är undantagen från skatteplikt. Bestämmelsen innebär att lagerhållare inte ska betala skatt för varor som levereras utomlands. Det är dock enbart händelsen som innebär att varan levereras till en köpare i annat land som undantas och inte varan som sådan. Om varan senare skulle återinföras till Sverige kan den bli föremål för beskattning. I sammanhanget bör även noteras att skatteplikt för en godkänd lagerhållare enligt 12 § 1 b) inträder då en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning. Vid försäljning från det egna försäljningsstället till en köpare i annat land har undantag enligt denna punkt således inte någon betydelse, då skattskyldigheten redan tidigare har inträtt. I enlighet med vad som nämndes inledningsvis kan undantaget inte tillämpas retroaktivt.

Enligt *tredje punkten* undantas skattepliktig vara som blivit fullständigt förstörd genom oförutsedda händelser eller force majeure. Bestämmelsen är exempelvis tillämplig då varor brunnit upp. För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att varan fullständigt förstörts. Med detta menas att samtliga de delar som man enligt 5 och 6 §§ mäter kemikalieinnehåll i, dvs. varans kretskort och samtliga plastdelar som väger mer än 25 gram, ska ha utplånats. Att en vara har skadats och inte går att sälja är inte tillräckligt för att undantag enligt denna punkt ska vara tillämpligt. I sådana fall kan dock undantag enligt fjärde eller femte punkten bli aktuella.

Av *fjärde punkten* följer att skattepliktig vara som lämnas för avfallsåtervinning är undantagen från skatteplikt. Bestämmelsen möjliggör för lagerhållare att inte betala skatt för varor som är skadade, eller av andra anledningar är osäljbara, om de återvinns. Med avfallsåtervinning avses åtgärder där varan tas om hand på ett miljö- och hälsomässigt acceptabelt sätt och där materialet kommer till nytta som ersättning för annat material eller upparbetas till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial. Angående vilka åtgärder som kan anses utgöra avfallsåtervinning kan ledning hämtas från bilaga 2 till avfallsförordningen (2011:927), i den mån åtgärderna för de aktuella produktdelarna är miljö- och hälsomässigt acceptabla. För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att samtliga de delar som man enligt 5 och 6 §§ mäter kemikalieinnehåll i, dvs. varans kretskort och samtliga plastdelar som väger mer än 25 gram, lämnas för återvinning. Om delar av kretskorten eller plastdelarna blivit fullständigt förstörda eller återanvänts vid tillverkning av skattepliktig vara (se kommentarerna till tredje respektive femte punkten) är det tillräckligt att de kvarvarande delarna lämnas för avfallsåtervinning. Även i detta sammanhang bör erinras att skatteplikt för en godkänd lagerhållare enligt 12 § 1 b) inträder då en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning. Om varor som tidigare har tagits till det egna försäljningsstället för detaljförsäljning senare skulle lämnas till avfallsåtervinning saknar undantaget enligt denna punkt betydelse, då

skattskyldigheten redan tidigare har inträtt. I enlighet med vad som nämndes inledningsvis kan undantaget inte tillämpas retroaktivt.

Enligt *femte punkten* undantas skattepliktig vara som har återanvänts vid tillverkning av skattepliktig vara. Bestämmelsen innebär att varor som lagerhållaren tar i anspråk för att använda vid tillverkningen av en annan skattepliktig vara inte ska beskattas. Om sådan återanvändning sker ska således endast den sist tillverkade varan beskattas. Med denna bestämmelse undviks dubbelbeskattning när varor återanvänds i tillverkningsprocesser. För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att samtliga de delar som man enligt 5 och 6 §§ mäter kemikalieinnehåll i, dvs. varans kretskort och samtliga plastdelar som väger mer än 25 gram, återanvänds vid tillverkning av skattepliktig vara. Om delar av kretskorten eller plastdelarna blivit fullständigt förstörda eller lämnats för avfallsåtervinning (se kommentarerna till tredje respektive fjärde punkten) är det tillräckligt att de kvarvarande återanvänds vid tillverkning av skattepliktig vara.

15 §

Av paragrafens *första stycke* följer att bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller i fråga om förfarandet vid beskattningen i de fall där Skatteverket är beskattningsmyndighet.

Av *andra stycket* följer att Tullverket är beskattningsmyndighet vid import och att skatten i sådana situationer ska betalas till Tullverket samt att tullagen (2016:253) ska tillämpas i fråga om förfarandet vid sådan beskattning.

Att skatteförfarandelagen respektive tullagen blir tillämpliga innebär även att överklagandereglerna i dessa lagar blir tillämpliga på merparten av de beslut som fattas enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik (se vidare kommentaren till 16 §).

16 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att beslut som fattas enligt lagen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Bestämmelsen avser sådana beslut som fattas utan att annan skatteförfarandelagstiftning är tillämplig, d.v.s. andra beslut än sådana beslut som omfattas av hänvisningarna till skatteförfarandelagen respektive tullagen enligt 15 §.

De beslut som avses med skrivningen i paragrafens första stycke är godkännande som lagerhållare och återkallelse av godkännande som lagerhållare. För dessa beslut gäller de allmänna bestämmelserna om tidsfrist för överklagande m.m. som följer av förvaltningslagen (1986:223).

Av paragrafens andra stycke följer att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten i mål avseende beslut om godkännande som lagerhållare respektive återkallelse av godkännande som lagerhållare.

Bilagan

I bilagan listas de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna som används i elektronik. Listan är utformad för att omfatta samtliga inom gränsvärdet förekommande brom-, klor- och fosforföreningar i minst 95 % av de produkter som omfattas av lagen,

och är således inte uttömmande. Under rubriken ”CAS-nummer” anges ämnets CAS-nummer för att ämnet ska kunna identifieras. Om ett ämne har flera CAS-nummer förekommer det på flera ställen i listan. Begreppet CAS-nummer definieras i 2 §. Under rubriken ”Grundämne” anges om föreningen innehåller brom (Br), klor (Cl) och/eller fosfor (P). Under rubrikerna ”Engelskt namn” respektive ”Svenskt namn” anges föreningens namn och eventuella förkortningar. Under rubriken ”Reaktivt/Additivt” anges om föreningen huvudsakligen tillsätts additivt eller reaktivt. Med huvudsakligen avses i detta fall att föreningen tillsätts på det sättet i minst 90 % av alla produkter där de förekommer. Hur informationen om ett ämne huvudsakligen är additivt eller reaktivt tillsatt ska användas vid beskattningen behandlas i kommentaren till 7 §. Se även avsnitt 5.2. Under rubriken ”Kommentar” anges eventuella kommentarer, främst om ett ämne har flera CAS-nummer och därmed förekommer på flera ställen i listan.

8.2 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

3 kap.

15 §

Paragrafen innehåller en uppräkningslista av de skattelagstiftningar som avser punktskatt. Syftet med uppräkningslistan är att legaldefiniera vad som avses med punktskatt när begreppet används i andra bestämmelser i lagen.

Paragrafen ändras på så sätt att uppräkningslistan kompletteras med lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik

7 kap.

1 §

Paragrafen reglerar vem som ska registreras hos Skatteverket. I första stycket punkten 10 regleras vilka skattskyldiga enligt olika uppräknade punktskattelagstiftningar som ska registreras. Paragrafen ändras på så sätt att uppräkningslistan kompletteras med en ny punkt 10 l) som hänvisar till 8 § 1 lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Den nya punkten innebär att Skatteverket ska registrera den som godkänts som lagerhållare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

26 kap.

8 §

I paragrafen regleras i vilka fall punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet i stället för i en punktskattedeklaration för den aktuella redovisningsperioden.

Av punkten 1 följer att punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig för tobaks-, alkohol- eller energiskatt och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §. Uppräkningslistan i punkten 1 kompletteras med den lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik. Andra skattskyldiga än godkända

lagerhållare ska därmed redovisa punktskatt i särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet.

41 kap.

3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras. I en ny punkt 11 införs bestämmelser som innebär att revision får göras hos den som ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi eller lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik. Ändringen behandlas i avsnitt 5.8.

8.3 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)

2 kap.

1 §

I paragrafen anges i vilka lagar det finns bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet. Uppräkningen av lagar kompletteras med lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

2 kap.

12 §

I paragrafen regleras vissa undantag från huvudregeln i 2 kap. 11 § om när Skatteverket ska gallra uppgifter och handlingar som behandlas i den så kallade beskattningsdatabasen. I ett nytt fjärde stycke införs bestämmelser om att uppgifter om godkända lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi och lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet som lagerhållare blev återkallat. Ändringen behandlas i avsnitt 5.8.

Förslag till lag om skatt på viss elektronik

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt ska betalas till staten enligt denna lag för viss elektronik.

I denna lag avses hänvisningar till KN-nr den lydelse av den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistik-nomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2015.

Innebörden av vissa uttryck

2 § I denna lag avses med

– *viss elektronik*: sådan vara som är hänförlig till något av de KN-nr som anges i 3 §.

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom.

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor.

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor.

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material.

– *yrkesmässig verksamhet*: en verksamhet som

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

– *EU-land*: områden utanför Sveriges territorium som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde.

– *tredje land*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde.

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 § Skatt ska betalas för varor hänförliga till följande KN-nr:

1. 8418 10, 8418 21, 8418 29, 8418 30 och 8418 40,
2. 8422 11,
3. 8450 11, 8450 12 och 8450 19,
4. 8451 21,
5. 8471 30, 8471 41 och 8471 49,
6. 8508 11,
7. 8516 50 och 8516 60,
8. 8517 11, 8517 12, 8517 18 och 8517 62,
9. 8519 30, 8519 50, 8519 81 och 8519 89,
10. 8521 10 och 8521 90,
11. 8527 12, 8527 13, 8527 19, 8527 91, 8527 92 och 8527 99,
12. 8528 41, 8528 49, 8528 51, 8528 59, 8528 71, 8528 72 och 8528 73, samt
13. 9504 50.

För vara som är skattepliktig enligt första stycket 1–4 eller 6–7 ska skatt betalas med 8 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans nettovikt. Skatt ska dock inte betalas med högre belopp än 320 kronor per skattepliktig vara.

För vara som är skattepliktig enligt första stycket 5 eller 8–13 ska skatt betalas med 120 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans nettovikt. Skatt ska dock inte betalas med högre belopp än 320 kronor per skattepliktig vara.

Vid beräkning av skatt enligt andra och tredje stycket ska den skattepliktiga varans nettovikt avrundas nedåt till närmaste helt gram.

4 § För skattepliktig vara som uppfyller de villkor som framgår av 5 § får den skattskyldige göra avdrag för skatt med 50 procent av den skatt som ska betalas enligt 3 §.

För skattepliktig vara som uppfyller de villkor som framgår av 5 § och de villkor som framgår av 6 § får den skattskyldige i stället för vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt med 75 procent av den skatt som ska betalas enligt 3 §.

5 § För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna paragraf får varan inte innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosfor-förening i varans kretskort (exklusive dess komponenter) eller i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram.

Vid tillämpning av första stycket ska en enskild bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara additivt tillsatt om den är möjlig att extrahera ur materialet i sådan halt som anges i teknisk bilaga till denna lag genom att använda den metod som där anges.

Om varan saknar kretskort ska villkoret i första stycket att varans kretskort inte får innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara uppfyllt.

Om varan inte har någon plastdel som väger mer än 25 gram ska villkoret i första stycket att sådana plastdelar som väger mer än 25 gram inte får innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara uppfyllt.

6 § För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna paragraf får det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram inte innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet.

Om varan saknar kretskort ska villkoret i första stycket att det homogena materialet i varans kretskort inte får innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet anses vara uppfyllt.

Om varan inte har någon plastdel som väger mer än 25 gram ska villkoret i första stycket att det homogena materialet i sådana plastdelar som väger mer än 25 gram inte får innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet anses vara uppfyllt.

Skattskyldighet och lagerhållare

7 § Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1, yrkesmässigt tillverkar skattepliktig vara,
3. i annat fall än som avses i 1, från ett annat EU-land till Sverige yrkesmässigt för in eller tar emot skattepliktig vara, eller
4. vid yrkesmässig import av skattepliktig vara är skattskyldig enligt 8 §.

8 § Skattskyldig för yrkesmässig import av skattepliktig vara enligt 7 § 4 är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 9 §.

9 § Som lagerhållare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka skattepliktiga varor,
2. från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,

3. importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
 4. från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare,
om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.
- Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

10 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 11 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldighetens inträde

11 § Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare när
 - a) skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skatt-skyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,
2. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 8 § när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 8 § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

Undantag från skattskyldighetens inträde för lagerhållare

12 § Från skattskyldighet för godkänd lagerhållare undantas skattepliktig vara som

1. skattskyldighet tidigare inträtt för enligt denna lag,
2. levereras till en köpare i annat land,
3. blivit fullständigt förstörd genom oförutsedda händelser eller force majeure,
4. lämnas för avfallsåtervinning, eller
5. har återanvänts vid tillverkning av skattepliktig vara.

Ersättning för varuprover

13 § Om Skatteverket med stöd av bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) tar prov på varor i samband med revision eller annars förelägger den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna varuprov ska verket ersätta varans värde. Ersättning ska ske med belopp

som motsvarar det pris varan skulle inbringa vid försäljning. Detsamma gäller när Tullverket tar varuprov med stöd av bestämmelser i tullagen (2000:1281). Bilaga 1

Förfarande

14 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom vad som avses i andra stycket, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 8 § är skattskyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281).

Överklagande

15 § Ett beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till Kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.

Förslag till lag om skatt på kemikalier i ytbeklädnader av polymerer av vinylklorid.

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt ska betalas till staten enligt denna lag för golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.

I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den lydelse av den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistik-nomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2015.

Innebörden av vissa uttryck

2 § I denna lag avses med

– *golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid*: sådan vara som är hänförlig till något av de KN-nr som anges i 3 §.

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS).

– *yrkesmässig verksamhet*: en verksamhet som

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

– *EU-land*: områden utanför Sveriges territorium som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde.

– *tredje land*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde.

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 § Skatt, enligt denna lag, ska betalas för varor hänförliga till KN-nr 3918 10.

För vara som är skattepliktig enligt första stycket ska skatt betalas med 10 kronor per kilogram av den skattepliktiga varans nettovikt.

4 § För skattepliktig vara som uppfyller de villkor som framgår av 5 § får den skattskyldige göra avdrag för skatt med 50 procent av den skatt som ska betalas enligt 3 §.

För skattepliktig vara som uppfyller de villkor som framgår av 5 § och de villkor som framgår av 6 § får den skattskyldige i stället för vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt med 75 procent av den skatt som ska betalas enligt 3 §.

5 § För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag enligt hänvisning till denna paragraf får varan inte innehålla något av nedan uppräknade kemiska ämnen i högre andel än 0,1 procent av varans vikt.

CAS-nummer	Namn	Förkortning
117-81-7	Di(2-etylhexyl)ftalat	DEHP
84-74-2	Dibutylftalat	DBP
84-69-5	Diisobutylftalat	DIBP
117-82-8	Di(2-metoxietyl)ftalat	
85-68-7	Bensylbutylftalat	BBP
71888-89-6	Di(grenade C6-C8)alkylftalater	DIHP
68515-42-4	Di(grenade och raka C7-C11)alkylftalater	
84777-06-0	1,2-Benzendikarboxylsyradipentylester, grenad och rak, n-Pentylisopentyl-ftalat, Dipentylftalat	DHNP
605-50-5	Diisopentylftalat, diamylftalat	
776297-69-9	N-pentyl-isopentylftalat	
131-18-0	Dipentylftalat	DPP
84-75-3	Dihexylftalat	DHP

6 § För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag enligt hänvisning till denna paragraf får varan inte innehålla något av nedan uppräknade kemiska ämnen i högre andel än 0,1 procent av varans vikt.

CAS-nummer	Namn	Förkortning
28553-12-0 och 68515-48-0	Diisononylftalat	DINP
26761-40-0 och 68515-49-1	Diisodecylftalat	DIDP
117-84-0	Di-n-oktylftalat	DNOP

Skattskyldighet och lagerhållare

7 § Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1, yrkesmässigt tillverkar skattepliktig vara, eller
3. i annat fall än som avses i 1, från ett annat EU-land till Sverige yrkesmässigt för in eller tar emot skattepliktig vara.

4. vid yrkesmässig import av skattepliktig vara är skattskyldig enligt 8 §.

8 § Skattskyldig för yrkesmässig import av skattepliktig vara är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) återopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 9 §.

9 § Som lagerhållare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka skattepliktiga varor,
 2. från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,
 3. importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
 4. från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare,
- om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

10 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 11 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldighetens inträde

11 § Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare när
 - a) skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 2, när den skattepliktiga varan tillverkas, Bilaga 1

3. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 8 § när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 8 § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

Undantag från skattskyldighetens inträde för lagerhållare

12 § Från skattskyldighet för godkänd lagerhållare undantas skattepliktig vara som

1. skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt för,
2. levereras till en köpare i annat land,
3. blivit fullständigt förstörd genom oförutsedda händelser eller force majeure,
4. lämnas för avfallsåtervinning, eller
5. har återanvänts vid tillverkning av skattepliktig vara.

Förfarande

13 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom vad som avses i andra stycket, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 8 § är skatt-skyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281).

Överklagande

14 § Ett beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till Kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 §, 26 kap. 8 § samt 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

15 §

Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
4. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
5. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
6. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
7. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
8. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
9. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
10. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
11. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
12. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, *och*
14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,

14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

15. lagen (2016:000) om skatt på viss elektronik, och

16. lagen (2016:000) om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.

7 kap.

1 §¹⁴

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,

¹⁴ Senaste lydelse 2013:369.

4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag,

5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,

7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,

9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

10. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1972:820) om skatt på spel,

b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, *eller*

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., *och*

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

l) 7 § 1 § lagen (2016:000) om skatt på viss elektronik,

eller

m) 7 § 1 § lagen (2016:000) om skatt på golvbeläggings-material, väggbeklädnad och tak-beklädnad av polymerer av vinylklorid, och

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

8 §

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, *eller* lagen (1994:1776) om skatt på energi och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §, 1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, *lagen (2016:000) om skatt på viss elektronik eller lagen (2016:000) om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid* och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §,

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket, eller

3. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

41 kap.3 §¹⁵

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, *och* 9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om 10. den som har ansökt om

¹⁵ Senaste lydelse 2013:369.

godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och

Bilaga 1

11. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:000) om skatt på viss elektronik eller lagen (2016:000) om skatt på golvbeläggningsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.

Denna lag träder ikraft den 1 juli 2016.

Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § tullagen (2000:1281) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

11 §¹

Bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 3 eller 3 a § betala annan skatt än tull finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket *skall* fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt *skall* ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, *skall* sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag som tullvärdet fastställdes.

Bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 3 eller 3 a § betala annan skatt än tull finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, *lagen (2016:000) om skatt på viss elektronik och lagen (2016:000) om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.*

Skatt som avses i första stycket *ska* fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt *ska* ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, *ska* sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag som tullvärdet fastställdes.

Denna lag träder ikraft den 1 juli 2016.

¹ Senaste lydelse 2004:117.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 12 § i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 12 §¹⁷

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoden enligt 22 b § andra stycket lagen om tobaksskatt, 21 b § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 6 kap. 4 § andra stycket lagen om skatt på energi eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:000) om skatt på viss elektronik samt lagen (2016:000) om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet som lagerhållare blev återkallat.

Denna lag träder ikraft den 1 juli 2016.

¹⁷ Senaste lydelse 2012:775.

Förteckning över remissinstanser för SOU 2015:30

Efter remiss har yttranden över Kemikalieskatteutredningens betänkande Kemikalieskatt – skatt på vissa konsumentvaror som innehåller kemikalier (SOU 2015:30) lämnats av Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Förvaltningsrätten i Växjö, Domstolsverket, Kommerskollegium, Folkhälsomyndigheten, Tullverket, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Konsumentverket, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen, Konkurrensverket, Statens energimyndighet, Tillväxtverket, Bygghandlarna, ElektronikBranschen, Elektronikåtervinning i Sverige, El-Kretsen, Företagarna, Golvbranschen, IKEM, Miljömärkning Sverige AB, Näringslivets regelråd, Regelrådet, Svensk elektronik, Svensk handel, Svenska naturskyddsföreningen, Svenskt näringsliv, Sveriges byggindustrier, Sveriges kommuner och landsting, TCO development och Teknikföretagen.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Tillväxtanalys, IVL svenska miljöinstitutet, Återvinningsindustrierna.

Utöver instanserna på remisslistan har yttranden även inkommit från American Chamber of Commerce to the European Union, Amtico International AB, Boverket, British Coatings Federation, Bygg & järnhandlarna, Conseil Européen de la Construction d'Electro-Domestiques AISBL, ChemSec, Dataspelsbranschen, Digitaleurope, AB Electrolux, Elektriska hushållsapparat leverantörer, Elon elkedjan logistic AB, Environmental Protection Encouragement Agency, Telefonaktiebolaget LM Ericsson, European Council for Plasticisers and Intermediates, the European Council of Vinyl Manufacturers, European Flame Retardants Association, European Resilient Flooring Manufacturers' Institute, Gislaved folie AB, GVK-AB Svensk våtrumskontroll, Hewlett-Packard, IGI the Global Wallcoverings Association, IKEA svenska försäljnings AB, INEOS Sverige AB, Ineos Compounds Sweden AB, IT & Telekomföretagen inom Almega AB, Korea Electronics Association, Korea WTO TBT Enquiry Point, Lenovo Sweden AB, LG Electronics, Perstorp holding AB, Phosphorus, Inorganic & Nitrogen Flame Retardants Association, PVCMed Alliance, Riflex film AB, Ronneby kommun, Samsung Electronics Nordic AB, Tarkett AB Sales, Tarkett Ronneby, TEKNO Sveriges textil & modeföretag och Thevinyl AB.

Lagförslag i promemorian Kompletterande förslag avseende kemikalieskatterna

Bilaga 3

Förslag till ändring i förslaget till lag om skatt på viss elektronik

Härigenom föreskrivs i fråga om förslaget till lag om skatt på viss elektronik

dels att 2, 5 och 6 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 7 §, av följande lydelse,

dels att 13 § och rubriken närmast före 13 § ska utgå,

dels att det ska införas en bilaga med följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2015:30

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *viss elektronik*: sådan vara som är hänförlig till något av de KN-nr som anges i 3 §.

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom.

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor.

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor.

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material.

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS).

– *reaktivt tillsatt förening*: En förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar.

– *additivt tillsatt förening*: En förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt.

– *yrkesmässig verksamhet*: en verksamhet som

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. annan person än en enskild person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

– *EU-land*: områden utanför Sveriges territorium som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde.

– *tredje land*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde.

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

5 §

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna paragraf får *varan* inte innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening i *varans kretskort (exklusive dess komponenter) eller i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram.*

Vid tillämpning av första stycket ska en enskild bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara additivt tillsatt om den är möjlig att extrahera ur materialet i sådan halt som anges i teknisk bilaga till denna lag genom att använda den metod som där anges.

Om varan saknar kretskort ska villkoret i första stycket att varans kretskort inte får innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara uppfyllt.

Om varan inte har någon plastdel som väger mer än 25 gram ska villkoret i första stycket att sådana plastdelar som väger mer än 25 gram inte får innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara uppfyllt.

6 §

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna

paragraf får det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram inte innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet.

paragraf får det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram inte innehålla någon reaktivt tillsatt bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet.

Om varan saknar kretskort ska villkoret i första stycket att det homogena materialet i varans kretskort inte får innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet anses vara uppfyllt.

Om varan inte har någon plastdel som väger mer än 25 gram ska villkoret i första stycket att det homogena materialet i sådana plastdelar som väger mer än 25 gram inte får innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet anses vara uppfyllt.

6 a §¹

De bromföreningar, klorföreningar och fosforföreningar som anges i den tekniska bilagan till denna lag ska anses vara additivt eller reaktivt tillsatta i enlighet med vad som anges i bilagan så länge inte den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten har visat att de är tillsatta på annat sätt.

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

Som lagerhållare får godkännas den som i Sverige avser att yrkesmässigt

1. tillverka skattepliktiga varor,
2. från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,
3. importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
4. från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

¹ Den föreslagna 6 a § är ny i förhållande till utredningens förslag. I den kommande lagrådsremissen avseende hela förslaget till lag om skatt på viss elektronik kommer numreringen att justeras.

Om Skatteverket med stöd av bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) tar prov på varor i samband med revision eller annars förelägger den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna varuprov ska verket ersätta varans värde. Ersättning ska ske med belopp som motsvarar det pris varan skulle inbringa vid försäljning. Detsamma gäller när Tullverket tar varuprov med stöd av bestämmelser i tullagen (2000:1281).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

CAS-nummer	Grund- ämne	Engelskt namn	Svenskt namn	Reaktivt/ Additivt	Kommentar
1003300-73-9	P	Phosphoric acid, mixed esters with [1,1'-bisphenyl-4,4'-diol] and phenol; BPBP	Fosforsyra, blandade estrar med [1,1'-bisfenyl-4,4'-diol] och fenol	reaktivt	
11120-29-9	Cl	Polychlorinated biphenyls (PCB)	Polyklorerade bifenyler	additivt	Samma ämne har CAS 1336-36-3, 11120-29-9
115-86-6	P	Triphenylphosphate (TPHP)	Trifenylfosfat	additivt	
115-88-8	P	Diphenyl octyl phosphate	Difenyloktylfosfat	additivt	
115-96-8	P, Cl	Tris(2-chloroethyl) phosphate (TCEP)	Tris(2-kloretyl)fosfat	additivt	
1163-19-5	Br	Decabromodiphenyl Ether, 2,2',3,3',4,4',5,5',6,6'-Decabromodiphenyl ether (BDE-209)	Dekabromodifenyleter	additivt	
118-79-6	Br	2,4,6-Tribromophenol	2,4,6-Tribromofenol	additivt	
1195978-93-8	Br	FR-122P (polymer)	FR-122P (polymer)	reaktivt	
12124-97-9	Br	Ammonium bromide	Ammoniumbromid	additivt	
1241-94-7	P	2-ethylhexyl diphenyl phosphate	2-etylhexyl difenylfosfat	additivt	
124-64-1	P, Cl	Tetrakis(hydroxymethyl)phosphonium chloride	Tetrakis(hydroximetyl)fosfoniumklorid	additivt	

Bilaga 3

		(THPC)			
125997-21-9	P	Resorcinolis(bifenylphosphate) (PBDPP)	Resorcinolis(bifenylfosfat)	additivt	Samma ämne har CAS 57583-54-7, 125997-21-9
126-72-7	P	Tris(2,3-dibromopropyl)fosfat	Tris(2,3-dibromopropyl)fosfat	additivt	
126-73-8	P	Tri-n-butylphosphate (TBP)	Tri-n-butylfosfat	additivt	
1330-78-5	P	Tricresylphosphate (TCP)	Tricresylfosfat	additivt	
1336-36-3	Cl	Polychlorinerade biphenyls (PCB)	Polyklorerade biphenyl	additivt	Samma ämne har CAS 1336-36-3 och 11120-29-9
135229-48-0	Br	Brominerad epoxy resin end-capped with tribromofenol	Brominerad epoxy resin (end-capped with tribromofenol)	reaktivt	Samma ämne har CAS 139638-58-7, 135229-48-0 och 158725-44-1
13560-89-9	Cl	Bis(hexachlorocyclopentadieno) Cyclooctane (Dechlorane A)	Bis(hexaklorocyclopentadieno) cyklooktan	additivt	
13654-09-6	Br	Decabromobifenyl (decaBB)	Deka-bromobifenyl	additivt	
13674-84-5	P, Cl	Tris(1-kloro-2-propyl)phosphate (TCPP)	Tris(1-kloro-2-propyl)fosfat	additivt	
13674-87-8	P, Cl	Tris(1,3-dikloro-2-propyl)phosphate (TDCPP)	Tris(1,3-dikloro-2-propyl)fosfat	additivt	

					Bilaga 3
139638-58-7	Br	Brominated epoxy resin end-capped with tribromophenol	Brominerad epoxy resin (end-capped with tribromofenol)	reaktivt	Samma ämne har CAS 139638-58-7, 135229-48-0 och 158725-44-1
142474-86-0	P	Linear alkyl diphenyl phosphate	Linjär alkylidifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 27460-02-2, 142474-86-0 och 56827-92-0
150103-83-6	P	Diethylethane phosphonate (DEEP)	Dietyletanfosfonat	additivt	Samma ämne har CAS 78-38-6 och 150103-83-6
15541-60-3	P	Melamine Polyphosphate	Melaminpolyfosfat	reaktivt	Samma ämne har CAS 15541-60-3, 218768-84-4 och 56386-64-2
158725-44-1	Br	Brominated epoxy resin end-capped with tribromophenol	Brominerad epoxy resin (end-capped with tribromofenol)	reaktivt	Samma ämne har CAS 139638-58-7, 135229-48-0 och 158725-44-1
174956-83-3	P	Trixylyl phosphate (TXP)	Trixylenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 25155-23-1, 95660-61-0 och 174956-83-3
181028-79-5	P	Bisphenol A bis-(diphenyl phosphate);	Bisfenol A bis-(difenylfosfat)	reaktivt	Samma ämne har CAS 181028-

Bilaga 3

		BAPP			79-5 och 5945-33-5
182346-21-0	Br	2,2',3,4,4'- Pentabromo diphenyl ether (BDE- 85)	2,2',3,4,4'- Pentabromodifenyl eter (BDE-85)	additivt	
182677-30-1	Br	2,2',3,4,4',5'- Hexabromodi phenyl ether (BDE-138)	2,2',3,4,4',5'- Hexabromodifenyl eter (BDE-138)	additivt	
184538-58-7	P	Oligomeric ethyl ethylene phosphate/A lkyolphosphat e Oligomer (Fyrol PNX, Fyrol PNX LE)	Alkylfosfatoligomer	additivt	
184963-09-5	Cl	Chlorinated polymers and elastomers	Klorerade polymerer och elastomerer	reaktivt	Grupp med många ämnen t.ex PVC (CAS 9002-86-2) och Neopren (CAS 184963- 09-5)
189084-61-5	Br	2,3,4,4'- Tetrabromod iphenyl ether (BDE- 66)	2,3,4,4'- Tetrabromodifenyl eter (BDE-66)	additivt	
189084-62-6	Br	2',3,4,6'- Tetrabromod iphenyl ether/ 2,2',4,5'- Tetrabromod iphenyl ether (BDE- 71/49)	2',3,4,6'- Tetrabromodifenyl eter/ 2,2',4,5'- Tetrabromodifenyl eter (BDE-71/49)	additivt	Samma ämne har CAS 189084- 62-6 och 243982- 82-3
189084-66-0	Br	2,2',4,4',6- Pentabromo diphenyl ether (BDE- 100)	2,2',4,4',6- Pentabromodifenyl eter (BDE-100)	additivt	

189084-66-0	Br	2,3',4,4',6-Pentabromodiphenyl ether (BDE-119)	2,3',4,4',6-Pentabromodifenyl eter (BDE-119)	additivt	Bilaga 3
19186-97-1	Br, P	Tris (tribromoneopentyl) phosphate	Tris (tribromoneopentyl) fosfat	additivt	
20566-35-2	Br	2-Hydroxypropyl-2-(2-hydroxyethoxy)-ethyl-TBP	2-Hydroxipropyl-2-(2-hydroxietoxi)-etyl-TBP	additivt	
207122-15-4	Br	2,2',4,4',5,6'-Hexabromodiphenyl ether (BDE-154)	2,2',4,4',5,6'-Hexabromodifenyl eter (BDE-154)	additivt	
207122-16-5	Br	2,2',3,4,4',5',6'-Heptabromodiphenyl ether (BDE-183)	2,2',3,4,4',5',6'-Heptabromodifenyl eter (BDE-183)	additivt	
21850-44-2	Br	Tetrabromobisphenol A Bis (2,3-dibromopropyl) Ether	Tetrabromobisfenol A Bis (2,3-dibromopropyl) eter	reaktivt	
218768-84-4	P	Melamine Polyphosphate	Melaminpolyfosfat	reaktivt	Samma ämne har CAS 15541-60-3, 218768-84-4 och 56386-64-2
225789-38-8	P	Aluminum diethylphosphinate	Aluminum dietylfosfinat	additivt	
242-555-3	P	Dimethyl propane phosphonate (DMPP)	Dimetylpropanfosfonat	additivt	
243982-82-3	Br	2',3,4,6'-Tetrabromodiphenyl ether/ 2,2',4,5'-Tetrabromodiphenyl	2',3,4,6'-Tetrabromodifenyl eter/ 2,2',4,5'-Tetrabromodiphenyl eter (BDE-71/49)	additivt	Samma ämne har CAS 189084-62-6 och 243982-82-3

Bilaga 3

		ether (BDE-71/49)			
25155-23-1	P	Trixylyl phosphate (TXP)	Trixylenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 25155-23-1, 95660-61-0 och 174956-83-3
25327-89-3	Br	Tetrabromobisphenol A diallyl ether	Tetrabromobisphenol A diallyleter	reaktivt	
25637-99-4	Br	Hexabromocyclododecane (HBCD)	Hexabromocyclododekan	additivt	Samma ämne har CAS 3194-55-6 och 25637-99-4
25713-60-4	Br	2,4,6-tris(2,4,6-tribromophenoxy)-1,3,5-triazine (TTBP-TAZ)	2,4,6-tris(2,4,6-tribromofenoxy)-1,3,5-triazin (TTBP-TAZ)	additivt	
26040-51-7	Br	Bis-(2-ethylhexyl)-3,4,5,6-tetrabromophthalate (BEH-TEBP)	Bis-(2-ethylhexyl)-3,4,5,6-tetrabromofthalat	additivt	
26248-87-3	P, Cl	Tris(3-chloropropyl) phosphate	Tris(3-klorpropyl)fosfat	additivt	
26444-49-5	P	Diphenylcresylphosphate	Difenylkresylfosfat	additivt	
26762-91-4	Br	1,2,3-Tribromophenyl-allyl ether	1,2,3-Tribromofenylallyleter	reaktivt	
26967-76-0	P	Isopropylated triphenyl phosphate (TIPP)	Isopropylerad trifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 68937-41-7, 26967-76-0 och 72668-27-0
27460-02-2	P	Linear alkyl diphenyl phosphate	Linjär alkylidifenylfosfat	additivt	Samma ämne har

					Bilaga 3 CAS 27460-02- 2, 142474- 86-0 och 56827-92-0
2781-11-05	P	Diethyl N,N bis (2-hydroxyethyl) aminomethyl phosphonate	Dietyl N,N bis (2-hydroxietyl) aminometylfosfonat	additivt	
27858-07-7	Br	Octabromobiphenyl (octaBB)	Okta-bromobifenyl	additivt	
284685-45-6	P	Zinc Diethylphosphinate	Zink Dietylfosfinat	additivt	
287-477-0	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
28906-13-0	Br	TBBA carbonate oligomer	TBBA karbonat oligomer	reaktivt	
29761-21-5	P	Isodecyl diphenyl phosphate	Isodecyl difenylfosfat	additivt	
30496-13-0	Br	Brominated Epoxy Polymers	Brominerade epoxipolymerer	reaktivt	Samma ämne har CAS 68928-70-1 och 3072-84-2
3194-55-6	Br	Hexabromocyclododecane (HBCD)	Hexabromocyklododekan	additivt	Samma ämne har CAS 3194-55-6 och 25637-99-4
32534-81-9	Br	Penta-bromodiphenyl ether (Penta-BDE)	Penta-bromodifenyleter	additivt	
32536-52-0	Br	Octa-bromodiphe	Okta-bromodifenyleter	additivt	

		nyl ether (Octa-BDE)			
32588-76-4	Br	Ethylene Bis-Tetrabromophthalimide	Etylen Bis-Tetrabromofthalimid	additivt	
3278-89-5	Br	2,4,6-Tribromophenyl-allyl-ether	2,4,6-Tribromofenylallylet	reaktivt	
32844-27-2	Br	TBBA-bisphenol A-phosgene polymer	TBBA-bisfenol A-fosgen polymer	reaktivt	
3322-93-8	Br	1,2-Dibromo-4-(1,2-dibromoethyl)cyclohexane	1,2-Dibromo-4-(1,2-dibromoetyl)cyklohexan	additivt	
35109-60-5	Br	2,3-Dibromopropyl-2,4,6-tribromophenyl ether (DPTE)	2,3-Dibromopropyl-2,4,6-tribromofenyl eter (DPTE)	additivt	
35948-25-5	P	Dihydrooxaphosphophenantreneoxid (DOPO)	Dihydrooxafosfofenantreneoxid	reaktivt	
36355-01-8	Br	Hexabromobiphenyl (hexaBB)	Hexa-bromobifenyl	additivt	
37853-59-1	Br	1,2-Bis(2,4,6-tribromophenoxy)ethane	1,2-Bis(2,4,6-tribromofenoxi)etan	additivt	
37853-61-5	Br	TBBA-dimethyl-ether	TBBA-dimetyleter	reaktivt	
39635-79-5	Br	Tetrabromobisphenol S	Tetrabromobisfenol S	reaktivt	
40039-93-8	Br	TBBA-epiklorhydrin oligomer	TBBA-epiklorhydrinligomer	reaktivt	
40088-47-9	Br	3,3',4,4'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-	3,3',4,4'-Tetrabromodifenyl eter (BDE-77)	additivt	

		77)			Bilaga 3
41318-75-6	Br	2,4,4'-Tribromobiphenyl ether (BDE-28)	2,4,4'-Tribromobifenyl eter (BDE-28)	additivt	
41583-09-9	P	Melamine Phosphate	Melamin fosfonat	additivt	
4162-45-2	Br	TBBA bis-(2-hydroxyethyl-ether)	TBBA bis-(2-hydroxietyleter)	reaktivt	
42757-55-1	Br	TBBS-bis-(2,3-dibromo-propyl-ether)	TBBS-bis-(2,3-dibromo-propyl-eter)	additivt	
446255-38-5	Br	2,2',3,3',4,4',5,6'-Octabromodiphenyl ether (BDE-196)	2,2',3,3',4,4',5,6'-Octabromodifenyl eter (BDE-196)	additivt	
52434-90-9	Br	Hexahydro-1,3,5-tris(2,3-dibromopropyl)-1,3,5-triazine-2,4,6-trione	Hexahydro-1,3,5-tris(2,3-dibromopropyl)-1,3,5-triazin-2,4,6-trion	additivt	
52907-07-0	Br	Ethylene-bis(5,6-dibromo-norbornane-2,3-dicarboximide)	Etylen-bis(5,6-dibromo-norbornan-2,3-dikarboximid)	additivt	
5436-43-1	Br	2,2',4,4'-Tetrabromodiphenyl ether (BDE-47)	2,2',4,4'-Tetrabromodifenyl eter (BDE-47)	additivt	
55481-60-2	Br	Bis(methyl)tetrabromophthalate	Bis(metyl)tetrabromoftalat	additivt	
55566-30-8	P	Tetrakis(hydroxymethyl)phosphonium sulphate (THPS)	Tetrakis(hydroximetyl)fosfoniumsulfat	additivt	
563-04-2	P	Tri-m-cresylphosphate	Tri-m-cresylfosfat	additivt	

Bilaga 3

		(TMCP)			
56386-64-2	P	Melamine Polyphosphate	Melaminpolyfosfat	reaktivt	Samma ämne har CAS 15541-60-3, 218768-84-4 och 56386-64-2
56803-37-3	P	t-Butylated triphenyl phosphate mixture	t-Butylerad trifenyfosfatblandning	additivt	Samma ämne har CAS 56803-37-3, 65652-41-7 och 78-33-1
56827-92-0	P	Linear alkyl diphenyl phosphate	Linjär alkyldifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 27460-02-2, 142474-86-0 och 56827-92-0
57137-10-7	Br	Polytribromostyrene	Polytribromostyren	reaktivt	
57583-54-7	P	Resorcinolbis(biphenylphosphate) (PBDPP)	Resorcinolbis(bifenylfosfat)	additivt	Samma ämne har CAS 57583-54-7 och 125997-21-9
58965-66-5	Br	Tetra-decabromodiphenoxybenzene	Tetra-decabromodifenoxibensen	additivt	
59447-57-3	Br	Poly(pentabromobenzyl acrylate)	Polypentabromobenzylakrylat	reaktivt	
5945-33-5	P	Bisphenol A bis-(diphenyl phosphate); BAPP	Bisfenol A bis-(difenylfosfat)	reaktivt	Samma ämne har CAS 181028-79-5 och 5945-33-5
60348-60-6	Br	2,2',4,4',5-Pentabromodiphenyl ether (BDE-99)	2,2',4,4',5-Pentabromodifenyleter (BDE-99)	additivt	
607-99-8	Br	2,4,6-	2,4,6-	additivt	

		Tribromoanisol (TBA)	Tribromoanisol		Bilaga 3
608-71-9	Br	Pentabromofenol	Pentabromofenol	additivt	
61368-34-1	Br	Tribromostyrene	Tribromostyren	additivt	
6145-73-9	P, Cl	Tris(2-chloropropyl) phosphate	Tris(2-klorpropyl)fosfat	additivt	
615-58-7	Br	2,4-Dibromofenol	2,4-Dibromofenol	additivt	
632-79-1	Br	Tetrabromophthalic anhydride	Tetrabromoftalanhydrid	reaktivt	
63387-28-0	Br	2,2',3,3',4,4',5,5',6-Nonabromodiphenyl ether (BDE-206)	2,2',3,3',4,4',5,5',6-Nonabromodifenyleter (BDE-206)	additivt	
63449-39-8	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
63747-58-0	Br	Poly-(m-phenylene methylphosphonate) (Fyrol PMP)	Poly-(m-fenylene metylfosfonat) (Fyrol PMP)	additivt	
65652-41-7	P	t-Butylated triphenyl phosphate mixture	t-Butylerad trifenylyfosfatblandning	additivt	Samma ämne har CAS 56803-37-3, 65652-41-7 och 78-33-1
66034-17-1	P	Piperazine pyrophosphate	Piperazinpyrofosfat	additivt	
68333-79-9	P	Ammonium polyphosphate	Ammoniumpolyfosfat	reaktivt	
68631-49-2	Br	2,2',4,4',5,5'	2,2',4,4',5,5'	additivt	

Bilaga 3

		- Hexabromobisphenol A- phenyl ether (BDB 153)	Hexabromobisfenol eter (BDB 153)		
68664-06-2	P	Polyphosphonat	Polyfosfonat	reaktivt	
68928-70-1	Br	Tetrabromobisphenol A- tetrabromobisphenol A diglycidyl ether copolymer	Tetrabromobisfenol A- tetrabromobisfenol A diglycidyleter kopolymer	reaktivt	
68937-40-6	P	Tris(isobutylphenyl) phosphate	Tris(isobutylfenyl) fosphate	additivt	
68937-41-7	P	Isopropylated triphenyl phosphate (TIPP)	Isopropylerad trifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 68937- 41-7, 26967-76- 0 och 72668-27-0
69882-11-7	Br	Poly(2,6-dibromophenylene oxide)	Poly(2,6-dibromo- fenylenoxid)	reaktivt	
70682-74-5	Br	TBBA-TBBA- diglycidyl- ether oligomer	TBBA-TBBA- diglycidyl-eter oligomer	reaktivt	
71342-77-3	Br	TBBA carbonate oligomer, 2,4,6- tribromo- phenol terminated	TBBA carbonat oligomer, (2,4,6- tribromo-fenol terminated)	reaktivt	
72668-27-0	P	Isopropylated triphenyl phosphate (TIPP)	Isopropylerad trifenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 68937- 41-7, 26967-76- 0 och 72668-27-0
75790-69-1	Br	TBPA, glycol-and propylene- oxide esters	TBPA, glykol-och propylenoxid estrar	additivt	
77226-90-5	P	Poly[phosph	Polyfosfonatcokarbo	reaktivt	

		onate-co-carbonate]	nat		Bilaga 3
7723-14-0	P	Red phosphorous	Röd fosfor	additivt	
78-30-8	P	Tri-o-cresyl phosphate (TOCP)	Tri-o-cresylfosfat	additivt	
78-32-0	P	Tri-p-cresyl phosphate (TCP)	Tri-p-cresylfosfat	additivt	
78-33-1	P	t-Butylated triphenyl phosphate mixture	t-Butylerad trifenyfosfatblandning	additivt	Samma ämne har CAS 56803-37-3, 65652-41-7 och 78-33-1
78-38-6	P	Diethylethane phosphonate (DEEP)	Dietyletanfosfonat	additivt	Samma ämne har CAS 78-38-6 och 150103-83-6
78-40-0	P	Triethyl phosphate (TEP)	Trietylfosfat	additivt	
78-42-2	P	Tris(2-ethylhexyl) phosphate (TEHP)	Tris(2-ethylhexyl)fosfat	additivt	
78-51-3	P	Tris(2-butoxyethyl) phosphate (TBEP)	Tris(2-butoxietyl)fosfat	additivt	
79-94-7	Br	TBBPA (Tetrabromobisphenol A)	Tetrabromobisfenol A	reaktivt	Samma ämne har CAS 79-94-7 och 30496-13-0
79-95-8	Cl	Tetrachlorobisfenol A (TCBA)	Tetraklorobisfenol A	reaktivt	
84852-53-9	Br	Decabromodiphenylethane	Dekabromodifenyletan	additivt	
85-22-3	Br	Pentabromoethylbenzene	Pentabromoetylbenzen	additivt	
85422-92-0	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har

Bilaga 3

					CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
85535-84-8	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
85535-85-9	Cl	Chlorinated paraffins	Klorparaffiner	additivt	Samma ämne har CAS 85535-84-8, 85422-92-0, 63449-39-8, 287-477-0 och 85535-85-9
87-83-2	Br	Pentabromotoluene	Pentabromotoluen	additivt	
88497-56-7	Br	Brominated Polystyrene	Bromerad polystyren	reaktivt	
9002-86-2	Cl	Chlorinated polymers and elastomers	Klorerade polymerer och elastomerer	reaktivt	Grupp med många ämnen t.ex PVC (CAS 9002-86-2) och Neopren (CAS 184963-09-5)
94334-64-2	Br	TBBA carbonate oligomer, phenoxy end capped	TBBA karbonat oligomer (Fenoxy end capped)	reaktivt	
95660-61-0	P	Trixylyl phosphate (TXP)	Trixylenylfosfat	additivt	Samma ämne har CAS 25155-23-1,

					Bilaga 3 95660-61- 0 och 174956- 83-3
--	--	--	--	--	---

Förslag till ändring i förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid

Härigenom föreskrivs att 2 § i förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2015:30

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid: sådan vara som är hänförlig till något av de KN-nr som anges i 3 §.

– CAS-nummer: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS).

– *yrkesmässig verksamhet*: en verksamhet som

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

1. annan person än en enskild person, eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

– *EU-land*: områden utanför Sveriges territorium som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde.

– *tredje land*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde.

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Som lagerhållare får godkännas den som *i yrkesmässig verksamhet* i Sverige avser att
Som lagerhållare får godkännas den som i Sverige avser att *yrkesmässigt*

1. tillverka skattepliktiga varor,
2. från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,
3. importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
4. från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare,
om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

Förteckning över remissinstanser för promemorian Kompletterande förslag avseende kemikalieskatterna

Efter remiss har yttranden över promemorian Kompletterande förslag avseende kemikalieskatterna lämnats av Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Förvaltningsrätten i Växjö, Domstolsverket, Kommerskollegium, Folkhälsomyndigheten, Tullverket, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Konsumentverket, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen, Konkurrensverket, Statens Energimyndighet, Tillväxtanalys, Livsmedelsverket, Boverket, American Chamber of Commerce to the European Union, Byggmaterialindustrierna, Conseil Européen de la Construction d'Electro-Domestiques AISBL, ChemSec, Dataspelebranschen, DIGITALEUROPE, European Flame Retardants Association, AB Electrolux, Elektriska hushållsapparat leverantörer, ELON Elkedjan Logistic AB, Telefonaktiebolaget LM Ericsson, ElektronikBranschen, Elektronikåtervinning i Sverige, Golvbranschen, Hewlett-Packard, IKEA Svenska försäljnings AB, IKEM, INEOS Compounds Sweden AB, IT och Telecomföretagen inom Almega, Lenovo Sweden AB, Näringslivets Regelnämnd, Regelrådet, Riflex Film AB, Samsung Electronic AB, Svensk Elektronik, Svensk handel, Svenska Naturskyddsföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges Byggindustrier, Swerea IVF AB, Tarkett AB Sales, Teknikföretagen, Thevinyl AB och Vinnova.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Tillväxtverket, Amtico International AB, British Coatings Federation, Bygg & järnhandlarna, European Council for Plasticisers and Intermediates, the European Council of Vinyl Manufacturers, El-Kretsen AB, Environmental Protection Encouragement Agency, European Resilient Flooring Manufacturers' Institute, Företagarna, Gislaved Folie AB, GVK AB Svenska Våtrumskontroll, IGI the Global Wallcoverings Association, Korea Electronics Association KEA, Korea WTO TBT Enquiry Point, LG Electronics Nordic AB, Miljömärkning Sverige AB, Perstorps Holding AB, Phosphorus, Inorganic & Nitrogen Flame Retardants Association, PVC Med Alliance, Ronneby kommun, Sveriges kommuner och landsting, TCO Development,

Utöver instanserna på remisslistan har yttranden även inkommit från SEK Svensk elstandard och BOLON.